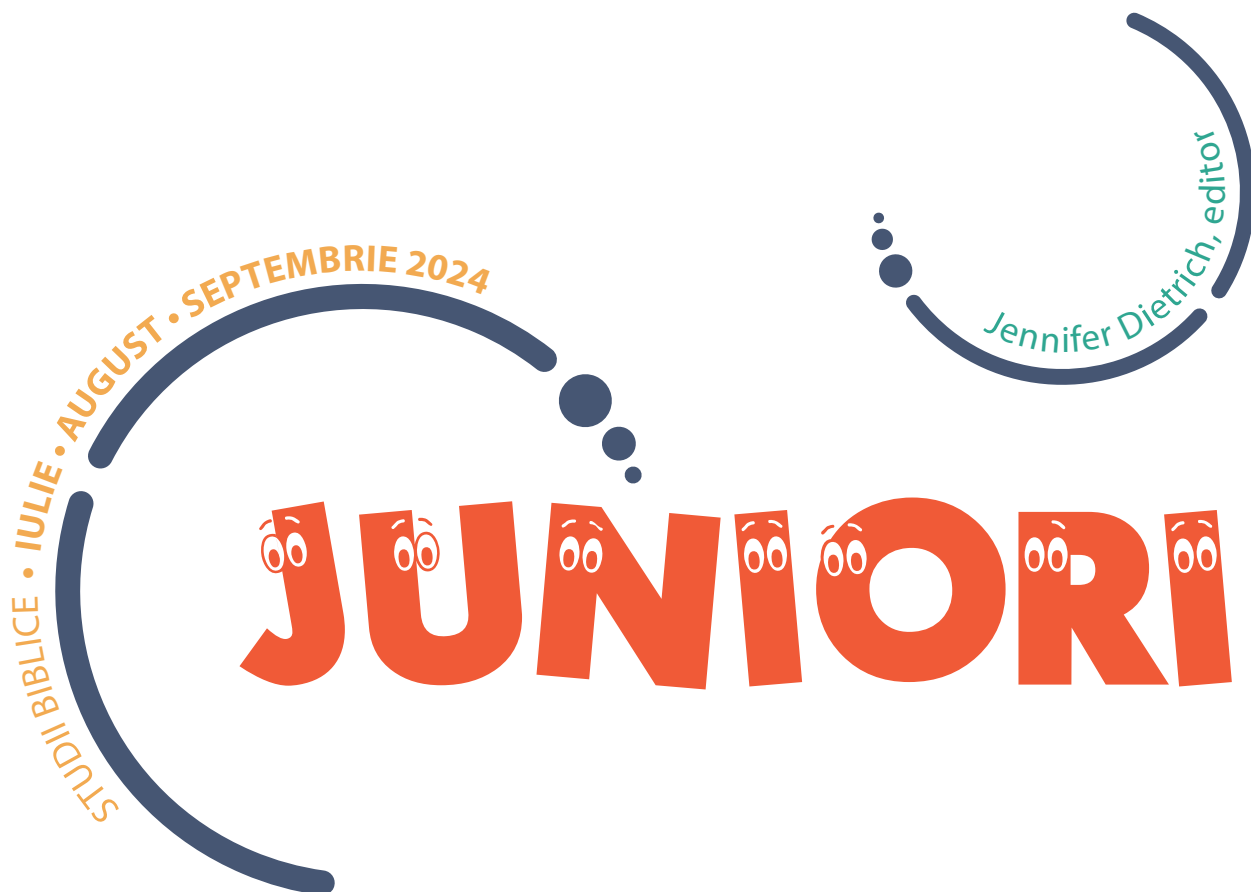


BISERICA ADVENTISTĂ DE ZIUA A ȘAPTEA



JUNIORI

©2021 Conferința Generală a Adventiștilor de Ziua a Șaptea®.

Toate drepturile rezervate.

Titlul în original: *My Bible Says*

Studiile biblice pentru Școala de Sabat, integral sau părți din ele, nu pot fi editate, modificate, adaptate, traduse, reproduse sau publicate de nicio persoană sau instituție fără un acord scris în prealabil al Conferinței Generale.

Logoul și numele „Adventist de Ziua a Șaptea” și „Adventist” sunt mărci înregistrate ale Conferinței Generale a Adventiștilor de Ziua a Șaptea și nu pot fi folosite fără autorizarea acesteia.

Pentru ediția în limba română:

Traducere: Raluca Ulmeanu

Redactare: Rebeca Iordan

Tehnoredactare: Liliana Dincă

Copertă: Liliana Dincă

Textele biblice sunt preluate din traducerea Cornilescu, Casa Bibliei, București, 2012.

Cărțile Editurii Viață și Sănătate pot fi achiziționate prin rețeaua sa națională de librării.

www.solascriptura.ro/librarii

Pentru comenzi prin poștă sau agenți de vânzare:

Editura Viață și Sănătate

Telefon: 021 323 00 20, 0740 10 10 34

Fax: 021 323 00 40

comenzi@viatasisanatate.ro

www.viatasisanatate.ro

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României

Juniori : studii biblice : iulie - august - septembrie 2024 / ed.: Jennifer

Dietrich. - Pantelimon : Viață și sănătate, 2024

ISBN 978-606-087-539-0

I. Dietrich, Jennifer (ed.)

2

Cuprins

	27. Isus, Cel care dă viața	4
28. Patru tipuri de pământ	8	
	29. Pilde despre Împărăția lui Dumnezeu	12
30. „Taci! Fără gură!”	16	
	31. Atingerea credinței.....	20
32. Pâinea vieții	24	
	33. Sceptici și credincioși	28
34. Cerând semne	32	
	35. Cine este cel mai mare?	36
36. Predicând în templul Său	40	
	37. „Domnul este păstorul meu”.....	44
38. Căutându-i pe ai Săi	48	
	39. Lecții despre slujire.....	52

Isus, Cel care dă viața



Text de memorat: Ioan 5:28,29

„Nu vă mirați de lucrul acesta, pentru că vine ceasul când toți cei din morminte vor auzi glasul Lui și vor ieși din ele. Cei ce au făcut binele vor învia pentru viață, iar cei ce au făcut răul vor învia pentru judecată.”

DUMINICĂ

Credința sutașului (Luca 7:1-10)

ÎNTR-O zi, pe când Isus intra în Capernaum, a fost întâmpinat de un grup de bătrâni iudei. Aceștia do-reau să-I prezinte o cerere specială din partea unui sutaș roman. Un sutaș era un ofițer roman care comanda 100 de soldați. De obicei, romanii erau cruzi față de cei care le slujeau, dar acest sutaș își iubea servitorul. De asemenea, el era înțelegător și cu iudeii. Atunci când servitorul său s-a îmbolnăvit grav, a trimis pe bătrânii iudei la Isus cu rugămintea ca Acesta să-l vindece. Cu toate că era născut în păgânism, sutașul credea acum că Dumnezeuul căruia I se închinau iudeii era mai bun decât idolii cărora li se închinau romanii. Mai mult de atât, el a construit o sinagogă pentru închinarea la adevăratul Dumnezeu. Acest lucru a făcut ca bătrânii iudei să vină în fața lui Isus cu cererea ca, acestui sutaș, să-i fie vindecat servitorul.

Isus a pornit imediat spre casa sutașului, dar nu pentru că iudeii spuneau că acesta merita ajutorul Său. El iubea pe toată lumea și ajuta cu bucurie pe oricine Îi acorda încredere. Sutașul își arătase deja credința trimitând pe bătrânii iudei să-L roage să vindece pe servitorul său. Totuși, se simțea nedemn să-L primească pe Isus în casa lui. Ce a făcut atunci când a auzit că Isus era pe drum? **Luca 7:6** ■

Însă Isus nu S-a oprit, așa că sutașul I-a ieșit în întâmpinare. Fără să stea pe gânduri, el și-a expus credința pe care o avea în puterea lui Isus. El însuși era un conducător, iar soldații și servitorii săi îi ascultau ordinele. Considerând că Isus era Stăpân asupra creației, știa că dacă El ar porunci bolii să-l părăsească pe servitorul său, acesta ar fi vindecat. **Versetele 7,8** ■

Cât de diferit era sutașul față de iudeul bogat! Acesta din urmă a trebuit „să vadă semne și minuni” înainte de a crede că Isus îl putea vindeca pe fiul său (Ioan 4:46-48). Nu e de mirare că Isus S-a întors către mulțime și a spus: „Nici chiar în Israel nu am găsit o credință așa de mare”.

Aplicație: Oare ar spune Isus ceva asemănător despre țările „creștine”, aici unde cei mai mulți oameni dau prea puțină atenție adevărului Bibliei și unde oamenii nu au încredere că El are grijă de nevoile lor? Sunt mulți născuți în păgânism, cum era și sutașul roman, care acceptă cu ușurință adevărul biblic, iar Dumnezeu răspunde rugăciunilor lor făcute cu credință.

LUNI

Importanța credinței

LIDERII iudei care au venit la Isus cu cererea din partea sutașului roman aveau ei înșiși nevoie de ajutor. Ei considerau că sutașul merita ajutorul lui Isus datorită a ceea ce făcuse acesta pentru națiunea lor. Însă, nimeni nu poate face nimic pentru a merita ajutorul lui Dumnezeu. Chiar și după ce ne-am făcut datoria, rămânem încă „sclavi netrebnici”. **Luca 17:10** ■

Biblia

mea

6 iulie
B 27

spune



Sutașul nu a pretins ajutorul lui Isus datorită meritelor sale, ci pentru că auzise despre marea iubire a Lui. El chiar a spus: „Nu sunt vrednic”. Singura „pretenție” de a fi ascultat era nevoia lui de ajutor, iar Isus venise tocmai de aceea, ca să le fie aproape acelor oameni care doreau ajutor din partea Sa.

Noi, ca și acei bătrâni iudei de pe vremuri, avem nevoie să înțelegem că Isus a venit să ne ajute doar fiindcă ne iubeste, nu pentru că am merita. Milioane de oameni încă mai cred că datorită faptelor bune pe care se străduiesc să le facă, vor fi demni să primească ajutor de la Dumnezeu. Este adevărat că nu putem fi mântuiți fără să ascultăm de Dumnezeu și fără să facem fapte bune (Matei 25:34-46). Dar am putea considera vreodată că acele „fapte ale neprihănirii” ne vor mântui? Citește **Tit 3:5** □

Mulți oameni care pretind a fi creștini spun că Îl iubesc și au încredere în Dumnezeu. Dar când vin necazurile, ei simt că li se face o nedreptate, Îl învinovătesc pe Dumnezeu sau, uneori, chiar nu mai cred în El.

Este ușor să credem că, dacă Isus într-adevăr ne iubeste, El va răspunde fiecărei rugăciuni potrivit cu așteptările noastre. Dar poate fi aceasta dovada unei credințe adevărate? Nu. Dacă am avea o credință reală, am vrea ca El să răspundă rugăciunilor noastre așa cum știe că este cel mai bine pentru noi. Sutașul roman a dat dovadă de o credință adevărată. El a avut încredere în Isus. A onorat Isus credința lui? Da, „robul lui s-a tămăduit chiar în ceasul acela”. **Matei 8:13** □

Aplicație: Nu știm ce s-a întâmplat cu acel credincios sutaș roman. Dar, dacă avem credință așa cum a avut el, l-am putea întâlni în cer. Oamenii din fiecare națiune vor fi acolo, inclusiv romani. **Apocalipsa 5:9** □

În Împărăția lui Dumnezeu nu vor fi oameni care cred că e meritul lor să fie acolo, oameni care se așteaptă să fie răsplătiți pentru faptele bune pe care le-au făcut. Toți cei care se vor afla în locul acela minunat vor fi avut încredere în ceea ce Isus a făcut pentru ei. „Fără credință este cu neputință să fim plăcuți Lui.” **Evrei 11:6** □



MARȚI

Călătoria spre Nain (Luca 7:11-15)

La scurt timp după vindecarea servitorului sutașului roman, Isus și ucenicii Săi au plecat din Capernaum. El a început atunci cea de-a doua etapă a

lucrării Sale, aceea de învățare și vindecare în orașele și satele din Galileea. Acesta a fost un moment de pregătire pentru cei care deveniseră de curând ucenici ai Săi. Au mers către un mic sat, numit Nain, care era la aproximativ 40 km sud-vest de Capernaum. Isus trebuia să fi fost fericit gândindu-se la credința sutașului roman și a mai multor neamuri care aveau să creadă în El în viitor.

Pe drum li s-au alăturat și alți oameni. Isus probabil că îi învăța pe aceștia și îi vindeca pe cei bolnavi de prin satele prin care treceau. Formau un grup mare și vesel. În cele din urmă, Isus și însoțitorii Lui au ajuns la o cărare plină cu pietre. Aceasta trecea pe lângă un cimitir și ducea în susul dealului, către poarta satului Nain.

Deodată, toată lumea a tăcut. Pe poarta satului tocmai ieșea o procesiune funerară. Oamenii îndoliați erau în drum spre cimitirul pe lângă care ei tocmai trecuseră. Acum, în loc de cântece de bucurie, se auzeau plânsete și bocete.

Murise singurul fiu al unei văduve din micul oraș, iar mama lui îl plângea în timp ce mergea în spațele sicriului. Fără el, rămăsese singură; și nu mai era nimeni altcineva care să îi fie aproape și să aibă grijă de ea. Atunci când cele două grupuri s-au întâlnit, Isus a ieșit din mulțimea adunată în jurul Lui și a mers la văduvă. „Nu plânge”, i-a spus El cu blândețe. Atunci când Isus a atins sicriul, oamenii care-l duceau s-au oprit.

În același timp, toți s-au oprit din plâns, iar cele două grupuri s-au adunat pentru a vedea ce va face Isus. În mintea fiecăruia stăruia întrebarea: Va putea El să-i redea viața unui om mort? Apoi Isus a vorbit. Ce a spus El și ce lucruri uimitoare s-au întâmplat? **Luca 7:13-15** □

Aplicație: Cuvintele lui Isus au redat viața acelui om. De asemenea, ele dau viață oamenilor morți în păcate. **Efesenii 2:1.** □ Este o putere mare în Cuvintele Sale spuse în Nain sau scrise în Biblia ta.

MERCURI

Ce se întâmplă imediat după moarte?

CÂND cuvintele lui Isus au redat viața fiului acelei văduve din Nain, tânărul „s-a ridicat și a început să vorbească”. Ți-ar fi plăcut să știi ce a spus? **Luca 7:15** □

Probabil că fusese un tânăr amabil și ascultător de părinții săi. Avem motive să credem că a avut grijă de mama lui după ce tatăl său a murit. Ce credeți, datorită vieții lui frumos trăite, tânărul acesta a ajuns în ceruri după ce a murit? Oare a vorbit despre lumea cerească nou descoperită?



Imaginați-vă scena: Isus se apropie de sicriu, îi vorbește tânărului, iar acesta se ridică. Vede în jurul lui mulțimea și începe să vorbească oamenilor adunați. Credeți că a început să descrie Cerul și ceea ce se întâmplă acolo? Oare a povestit despre întâlnirea cu îngerii? Avea o oarecare tristețe pentru că Isus îl luase din acea frumoasă companie? Era dezamăgit că fusese nevoit să se întoarcă pe pământ, deși el nu dorea asta? S-a plâns lui

Isus pentru că l-a adus înapoi?

Acestea sunt întrebări ciudate, nu-i așa? Există totuși milioane de oameni care încă mai cred că atunci când cineva moare, „sufletul” părăsește corpul ca și entitate conștientă. Chiar și așa, părerile sunt împărțite. Unii spun că „sufletul” merge în rai sau în iad. Alții susțin că unele „suflete” merg mai întâi în purgatoriu – un loc intermediar.

Dar ce este un „suflet”? „Suflet” este ceea ce a devenit omul când Dumnezeu i-a suflat în nări „suflare de viață” (Geneza 2:7). Așa se face că un corp inert, din țărână, care primește suflare de viață de la Dumnezeu, devine un „suflet viu”. Cu toții suntem „suflete vii”. Însă, când „suflarea de viață” se întoarce la Dumnezeu, trupul merge în țărână, de unde a fost luat, iar conștiința dispăre – „cei morți nu știu nimic”. **Eclesiastul 9:5; Psalml 146:4**

Tot așa se întâmplase și cu acest tânăr din Nain. Nu știm ce a spus atunci când s-a ridicat din sicriu. Știm doar că nu a spus nimic despre călătoria „sufletului” său, pentru că nimic din ceea ce însemna el nu a rămas în stare conștientă după ce a murit.

Aplicație: În curând, poporul lui Dumnezeu va merge în Cer. Când Isus va reveni, „cei morți în Hristos vor învia primii”. Apoi, poporul Său care va fi încă în viață se va alătura celor înviați, pentru a-L întâlni împreună pe Isus și a merge cu El către cer. **1 Tesaloniceni 4:16,17**

JOI

Schimbând durerea în bucurie (Luca 7:15-17)

DUPĂ ce a fost readus la viață prin Cuvintele lui Isus, fiul văduvei din Nain s-a ridicat și a început să vorbească. Probabil că nu a spus prea multe, poate doar câteva cuvinte, înainte de a vedea chipul sfâșiat de durere al mamei lui dragi. Plânsese tot dru-

mul în timp ce mergea în urma sicriului. Biblia spune că Isus „l-a prezentat mamei sale”. Tânărul trebuie să fi sărit din sicriul lui în dorința de a-și strânge mama cu brațele sale puternice. Și a îmbrățișat-o mult timp. Cum crezi că S-a simțit Isus în timp ce privea cu bucurie exprimarea dragostei lor profunde unul pentru celălalt?

Biblia relatează cum s-au simțit oamenii care au asistat la această scenă. Textul biblic spune că „toți au fost cuprinși de frică”. Fuseseră martorii unui miracol. Au văzut cum un mort se întoarce la viață. Numai Dumnezeu putea să facă așa ceva. Au fost atât de copleșiți, încât i-au inundat sentimente de profund respect și de venerație. Pentru o vreme, nimeni nu a spus niciun cuvânt.

Curând după aceea, bucuria a izbucnit în strigăte de laudă la adresa lui Dumnezeu. „Un mare proroc s-a ridicat între noi”, au spus ei, „și Dumnezeu a cercetat pe poporul Său”. Dumnezeu, într-adevăr, venise la poporul Său și era încă acolo, printre ei. Isus însă era mult mai mult decât un „mare proroc”, era Fiul lui Dumnezeu.

Dar cei mai mulți oameni prezenți acolo L-au acceptat doar ca „mare profet”, nu ca Fiu al lui Dumnezeu. Cu toate acestea, e posibil ca unii să-L fi acceptat ca pe „Acel” profet despre care spusese Moise că va veni. Desigur, Acela era Mesia. **Deuteronomul 18:15**

Liderii religioși din Ierusalim nu L-au acceptat nici ca profet, nici ca Mesia. Atunci când au auzit despre ceea ce făcuse în Nain, L-au urât chiar mai mult.

După ce au trăit o gamă largă de sentimente, oamenii care participaseră la acea procesiune funerară s-au întors în sat. Ei Îl întâlniseră pe Isus pe acea cale stâncoasă, iar El le transformase durerea în bucurie.

Aplicație: Isus poate să facă același lucru pentru oricine călătorește pe căile stâncoase ale vieții. El ne poate reînvia bucuria și dragostea. Spune cuiva despre un moment în care Isus a transformat tristețea în bucurie.



VINERI

Mai multe vindecări (Matei 9:27-35; 12:22-32)

ISUS se afla în cea de-a doua călătorie a Sa în Galileea. Îi învăța și îi vindeca pe oamenii din orașele și satele de pe unde mergea, însoțit fiind de cei doisprezece ucenici. Au mers și câteva femei împreună cu ei pentru a-i ajuta. **Luca 8:1-3**

Acesta era un grup bine organizat de turiști misionari, iar fiecare persoană din echipă avea un rol în lucrarea importantă pe care Isus o avea de făcut. Și Matei a făcut parte



din acea echipă. Ce a relatat el despre lucrarea pe care Isus o făcea în toate orașele și satele vizitate? **Matei 9:35** ☐

Dintre multele minuni făcute atunci de Isus, doar câteva sunt descrise în Biblie. Matei spune despre vindecarea a doi orbi și a unui om care era posedat de demoni și nu putea vorbi. El le poruncise orbilor să nu spună altora despre vindecarea lor. Dar ei au plecat și, plini de bucurie, le-au spus tuturor celor pe care i-au întâlnit. **Versetele 27-33** ☐

Lângă Marea Galileii, Isus a vindecat un alt om posedat de demoni. Acesta nu putea să vorbească și, de asemenea, era orb. Când Fariseii au auzit că Isus a scos afară demonul, au spus că El a făcut asta prin puterea dată de stăpânul demonilor, care era Satana. Cât de fără sens! Satana să lupte împotriva lui însuși! **Matei 12:22-26** ☐

Fariseii simțiseră Duhul lui Dumnezeu vorbind inimilor lor, convingându-i că Isus era Mesia. Dar erau prea mândri să-L accepte și să-și recunoască greșelile.

Aplicație: *Unii oameni, ca și acei farisei, spun că lucrarea Duhului Sfânt este de la Satana atunci când ei nu vor să asculte de Acesta. E posibil să spună același lucru și despre ceea ce a fost scris prin inspirația Duhului Sfânt. Faptul de a pune lucrarea Duhului Sfânt pe seama lucrării lui Satana se numește păcat împotriva Duhului Sfânt. Ce a spus Isus despre acest lucru?* **Versetele 31,32** ☐

Oamenii păcătuiesc împotriva Duhului Sfânt atunci când ei continuă să respingă apelurile Lui, la fel ca fariseii, și continuă să facă ceea ce ei știu că este greșit. Aceasta respingere repetată, în cele din urmă, Îl îndepărtează pe Duhul Sfânt de la ei. **Efeseni 4:30** ☐

Se conving pe ei înșiși că aleg binele și că nu e nimic rău în ceea ce fac. Conștiința le este adormită (1 Timotei 4:2). Dumnezeu, chiar dacă ar dori, nu poate ierta păcatele lor pentru că ei nu simt nevoia de iertare și nici nu cer să fie iertați. Această stare îl aduce pe om în situația de a comite păcatul de neiertat.

1. Cuvântul „sutaș” sau „centurion” este derivat din 100. Iată câteva exemple:

- ___ Câți ani sunt într-un secol?
- ___ Câte centigrame are un gram?
- ___ Câți ani înseamnă un centenar?
- ___ Câți soldați are un sutăș?

Astfel poți reține mai ușor câți soldați avea în subordine un sutăș sau un centurion roman.

2. Adevărat sau Fals

- A / F Isus a mers la casa sutășului pentru a-l vindeca pe servitorul acestuia.
- A / F Isus i-a spus servitorului să se ridice și l-a ajutat să se ridice.
- A / F Adevărata credință este să te încrezi în Isus.
- A / F O parte din credința adevărată înseamnă să facem exact ceea ce a spus Isus.
- A / F Atunci când o persoană moare, sufletul merge în rai sau în iad.
- A / F Satana nu poate face ca o persoană să rămână în moarte atunci când Isus o cheamă.
- A / F Satana nu mă poate face să păcătuiesc dacă aleg să cred în Isus.
- A / F Isus este mai mult decât un mare profet. El este Fiul lui Dumnezeu.
- A / F Dacă te rogi pentru asta, Isus îți va ierta păcatele.
- A / F Este foarte important să-L ascuți pe Isus atunci când vorbește.

3. Ce se întâmplă când o persoană moare?

- ☐ Sufletul merge în rai sau în iad.
- ☐ Nu mai e conștientă de ce este în jur și nici nu mai poate să laude pe Dumnezeu.
- ☐ Sufletul merge în purgatoriu.
- ☐ Întâlnește o mulțime de îngeri.
- ☐ Nu știe nimic. Este ca într-un somn foarte adânc.

4. Ce este păcatul de neiertat?

- ☐ Repetarea aceluiași păcate de șapte ori.
- ☐ Refuzul repetat de a asculta îndemnurile Duhului Sfânt, astfel încât, la un moment dat, nu Îl mai auzi și nu Îi mai poți răspunde.

Matei 8:5-13; 12:1-32;
Luca 7:1-17;
Hristos Lumina Lumii,
p. 315-325

Referințe

Patru tipuri de pământ



Text de memorat: Matei 13:23

„Iar sămânța căzută în pământ bun este cel ce aude Cuvântul și-l înțelege; el aduce rod: un grăunte dă o sută, altul, șazeci, altul, treizeci.”

DUMINICĂ

Cerând un semn (Matei 12:22-45)

Isus și echipa Sa de ajutoare au vizitat orașele și satele din ținutul Galileii, vindecând bolile oamenilor și predicând în sinagogi. În satul Nain, El chiar a înviat un om mort. Faptul de a fi martori la toate aceste lucruri neobișnuite a reprezentat o oportunitate de intensă pregătire pentru noii Săi ucenici.

Ei se întorseseră acum într-un loc din apropierea Mării Galileii, probabil la casa lui Petru din Capernaum. Și da, aici vindecase Isus pe omul posedat care era orb și mut și, tot aici, rostise avertismentul Său despre păcatul de neiertat. În timp ce Isus continua să-i învețe pe oameni, El a adus în discuție subiectul vorbirii neglijente. I-a avertizat pe ascultătorii Săi și a încercat să-i conștientizeze că se poate greși mult în acest aspect. Spre exemplu, în mijlocul unor certuri violente, oamenii spun lucruri neadevărate, dorind să câștige bătălia vorbelor. Apoi, pentru că sunt prea mândri să recunoască că au greșit, ei încearcă să demonstreze că au dreptate. Și mai grav este că, auzindu-și propriile lor dovezi false, încep să creadă chiar și ei că ceea ce știau a fi minciună, e adevărat.

Avertizarea lui Isus se aplică și acelor persoane care spun minciuni pentru a acoperi ceva ce au făcut greșit. În cele din urmă, ei ar putea ajunge să creadă că aveau, de fapt, dreptate. Gândurile și cuvintele noastre au o

influență profundă asupra caracterului și asupra destinului nostru veșnic. *Citește Matei 12:37.* ■

La un moment dat, fariseii L-au întrerupt pe Isus. Au cerut un semn ca dovadă că El a scos demonii prin puterea Duhului lui Dumnezeu și nu cu ajutorul lui Satana. Un semn! Întreaga țară știa că El a readus un mort la viață. Satana nu ar fi putut să facă asta. Ce semn mai mare puteau ei să primească? Ce le-a spus Isus? **Versetele 38-42** ■

Ce s-a întâmplat cu omul din care Isus a scos afară un demon în acea zi? Nu știm. Dar Isus a avertizat că, dacă Duhul lui Dumnezeu nu umple locul eliberat de demon, acesta s-ar putea întoarce și ar putea aduce cu el alți șapte demoni mai răi. **Versetele 43-45** ■

Aplicație: Acest avertisment este și pentru noi. *Gândurile și faptele rele sunt „alungate” din noi prin convertirea adevărată. Dar fără studiul biblic zilnic și rugăciunea ca Dumnezeu să ne păstreze puternici pentru El, nu vom rămâne convertiți. Aceste rele, și altele, se vor întoarce. Adevărata convertire nu validează conceptul „odată salvat, pentru totdeauna salvat”, ci ea trebuie să fie „reînnoită zi de zi”. 2 Corinteni 4:16* ■

LUNI

Vizita familiei lui Isus (Matei 12:46-50)

Isus era foarte ocupat în zona Mării Galileii. Tocmai se întorsese din cea de-a doua călătorie în care predicase și îi vindecase pe oameni, iar acum avea nevoie de odihnă. Posibil că era în casa lui Petru, în Capernaum, când omul acela posedat de un demon, pe deasupra și orb, a fost adus înaintea Lui. Așa a înce-

put o nouă zi, una în care Isus a continuat să-i învețe și să-i vindece pe oameni, o zi care s-a terminat după predica din acea seară, de la malul mării.

Toate acestea se întâmplau în toamna anului 29 d.Hr., la aproximativ doi ani după botezul lui Isus și începutul lucrării Sale publice. În tot acest timp, probabil că El a avut multe zile similare cu aceasta.

Vestea că Isus avea o viață foarte ocupată a ajuns și la membrii familiei Sale din Nazaret, iar ei au fost tulburați de aceasta. Au auzit că uneori era atât de ocupat ajutând oamenii care se adunau în jurul Lui, încât nu avea timp nici să mănânce. Mai știau că uneori după o zi plină, El stătea treaz toată noaptea și se ruga. Și mai îngrijorător pentru familia Sa era faptul că unii credeau că Isus ar fi putut avea probleme psihice. **Marcu 3:20,21; Luca 6:12** ■

De asemenea, frații săi vitregi erau rușinați de faptul că El refuza să fie de acord cu ceea ce cărturarii și fariseii învățau. Așa că au decis să insiste ca El să se oprească din ceea ce făcea. Au convins-o și pe Maria să li se alăture. Drumul de la casa lor din Nazaret până la casa lui Petru din Capernaum dura aproape cinci ore, așa că, probabil, au plecat dimineața devreme. Isus încă predica în fața unei mulțimi de oameni atunci când ei au sosit. A fost înștiințat că mama și frații Săi erau afară. Ce a răspuns El? **Matei 12:46-50** ■

Aplicație: *Isus a spus că oricine face voia lui Dumnezeu este rudă cu El. Când Îl accepți pe Isus ca Mântuitor al tău, iar El trăiește în tine, ești un frate sau o soră mai apropiată de El decât a fost propria Lui familie pentru cea mai mare parte din viața Sa. Ei nu L-au înțeles și adesea Îl răneau adresându-i cuvinte pline de răutate. Dar Isus știa că Tatăl Său din cer Îl înțelegea. Prietenia apropiată cu El Îi oferea această asigurare. Dumnezeu ne înțelege și pe noi, chiar și atunci când alții nu o fac.*



MARȚI

Vorbind în pilde (Luca 8:4-8)

DUPĂ mai multe ore de predicare și învățare, Isus a părăsit casa unde mama Sa și frații vitregi Îl găsiseră mai devreme în acea zi. Era obosit și a mers la malul mării, unde ucenicii Lui aveau o barcă gata pregătită ca să-L ducă pe malul celălalt al lacului să Se odihnească.

Dar oamenii erau acolo, la malul mării. Pe măsură ce vindeca pe cei bolnavi, mai mulți oameni continuau să vină. Mulțimea creștea la număr, așa că El a urcat în

barca ce Îi fusese pregătită, iar ucenicii Săi au împins-o departe de țărm. Din acea barcă de pescuit, El a continuat să vorbească mulțimii de pe mal. **Matei 13:1,2** ■

Zicala: „O imagine face cât o mie de cuvinte”, înseamnă că a arăta oamenilor ceva este mai bine decât a încerca să descrii în cuvinte. Acesta era motivul pentru care Isus folosea povestiri despre lucruri pe care oamenii le cunoșteau bine. El dorea ca prin acele imagini să-i ajute pe ascultătorii Săi să înțeleagă lucruri de mare importanță. Astfel de povestiri sunt numite pilde, iar în acea zi Isus i-a învățat pe oameni dintr-o barcă de pescuit.

În zona rurală din apropiere se puteau vedea oameni care lucrau în mici ferme. În unele dintre ele, lucrătorii secerau cerealele coapte. În altele, semănau semințe pentru următoarea recoltă. Pentru a-i ajuta pe ascultătorii Săi să înțeleagă mai bine lucrurile importante despre Împărăția lui Dumnezeu, Isus a spus mai multe povestiri scurte, numite pilde, despre ce făceau acei agricultorii. Care a fost prima Sa povestire? **Luca 8:5-8** ■

Este ușor să-ți imaginezi un semănător împrăștiind sămânța sau să-ți imaginezi unde cădeau semințele în timp ce el le împrăștia. De asemenea, este ușor să-ți amintești cele patru tipuri de teren pe care au căzut semințele. Aceasta este povestirea — pilda. Dar ce înseamnă aceasta?

Aplicație: *La sfârșitul acestei povestiri, Isus a spus: „Cine are urechi de auzit să audă”. Toți oamenii aveau urechi, dar cei mai mulți dintre ei nu au putut „auzi” sensul povestirii, pentru că ei nu au înțeles cine era Isus. Urechile tale vor să „audă” ce spune Isus?*

MIERCURI

Patru feluri de pământ – 1 (Luca 8:9-15)

PRIMA pildă spusă din barca de pescuit a fost despre un semănător care a semănat semințe în patru tipuri diferite de pământ.

Cei mai mulți oameni – inclusiv ucenicii Săi – nu știau sensul acestei povestiri. Deci, ceva mai târziu, când era singur cu ei, ucenicii L-au întrebat: „Ce înseamnă această pildă?” (Luca 8:9). Acesta este genul de întrebare pe care Isus o așteaptă de la toți oamenii care vor cu adevărat să cunoască sensul unor învățături din Biblie. Isus promite că, dacă noi chiar vrem



să aflăm adevărul, vom fi ajutați să facem deosebirea între ce este adevărat și ce este doar interpretare omească. **Ioan 7:17** □

La fel ca semănătorul din această povestire, El „a ieșit să își semene sămânța”. Isus „a ieșit” din cer și a venit pe pământ pentru a semăna sămânța Lui, iar aceasta este Cuvântul lui Dumnezeu. El plantează semințele adevărului în mintea tuturor celor care ascultă sau citesc acest Cuvânt. Care sunt cele patru tipuri de „soluri” ale minții pe care El le descrie în **Luca 8:11-15**? □

De multe ori, conștiința oamenilor se transformă fie într-o cărare bătătorită, fie într-un teren stâncos, fie într-unul acoperit cu spini. Mulți oameni, inclusiv copii, sunt astfel de ascultători care se aseamănă cu o cărare bătătorită. Ei nu acordă suficientă atenție înțelegerii „semințelor” adevărului predicate din Cuvântul lui Dumnezeu. În timp ce pastorul predica, se gândesc la altceva.

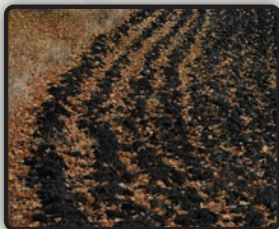
Prin urmare, semințele Cuvântului lui Dumnezeu nu se pot afunda în mintea lor. De ce? Pentru că este întărită de alte gânduri, asemenea acelei cărări bătătorite. Atunci Satana smulge semințele prețioase de adevăr, așa cum păsările mănâncă semințele care au căzut pe cărarea cea bătătorită. Biblia ne avertizează cu privire la acest lucru. Citește în **Evrei 3:13**. □

Aplicație: *Păcatul ne înșală și ne „închide” mintea cu privire la Cuvântul lui Dumnezeu. Cât de tragic este să te afli într-o așa situație! Aceste semințe care au căzut pe calea bătătorită aveau viață în ele. Din ele ar fi putut să crească plante care să ofere hrană. Asemenea acestora, Cuvintele lui Isus din Biblia ta au viața Lui în ele. Dacă le studiezi, ele pot crește în mintea ta și îți pot oferi viața veșnică. 2 Timotei 3:15; Ioan 5:24; 6:63* □

JOI

Patru feluri de pământ – 2 (Marcu 4:5,6,16,17)

CÂND fermierul împrăștia semințele cu mâna sa, unele au căzut pe un pământ care părea la fel ca toate celelalte de la fermă. Dar nu



era același, deși diferența nu se observa. Într-un colț al câmpului, un strat de piatră era acoperit de un strat subțire de pământ, așa că piatră nu putea fi văzută.

Semințele care au căzut pe acel strat subțire de pământ au încolțit repede și au dat plante care păreau sănătoase la început. Însă, atunci când soarele a urcat pe cer și temperatura a crescut, s-au uscat. De ce? Pentru că rădăcinile lor nu au putut trece prin acel strat de piatră și nu s-au putut dezvolta. Așa se face că planta nu a putut să-și extragă hrana și apa, elemente atât de necesare supraviețuirii, din solul fertil de mai jos. **Marcu 4:5,6** □

Acest fragment din parabolă îi descrie pe acei oameni care se alătură bisericii lui Dumnezeu, dar în curând pleacă. La fel cum stratul subțire de sol a primit semințele, acești oameni acceptă cu bucurie semințele adevărilor din Biblie. Așa cum solul acoperea pietrele și, astfel, nu se vedea vreo diferență față de restul ogorului, tot așa, acești noi membri par la început să fie ca și ceilalți. Dar ce se întâmplă ceva mai târziu? **Versetele 16,17** □

Acești oameni părăsesc biserica, dar nu pentru că au acceptat cu bucurie adevărurile lui Dumnezeu. Cuvântul lui Dumnezeu trebuie acceptat cu bucurie de către toți oamenii. Ei pleacă pentru că nu s-au înrădăcinat în acele adevăruri, ci au avut o credință de suprafață.

Acel strat superficial de sol reprezintă religia lor superficială, iar piatră de sub acel sol reprezintă egoismul care se ține legat de unele din vechile lor obiceiuri proaste. Rădăcinile plantelor nu au putut trece prin piatră către solul adânc și nu au putut să se hrănească.

Acesta este modul în care egoismul îi împiedică pe credincioșii de suprafață să se unească cu Isus, singurul care le poate hrăni viața spirituală. Ei cred teoria adevărului biblic, dar nu se predau complet lui Isus și nu cer ajutorul Său pentru schimbarea vieților lor. Atunci când apar încercări sau când standardele Bibliei îndeamnă către schimbări pe care nu sunt dispuși să le facă, ei pleacă. **1 Ioan 2:19** □

Aplicație: *Nu accepta să se întâmple asta și cu tine. Extinde-ți rădăcinile adânc în hrană spirituală, citind Biblia în fiecare zi și rugându-L pe Dumnezeu să te facă asemenea Lui.*

VINERI

Patru feluri de pământ – 3 (Marcu 4:7-9, 18-20)

ISUS și-a luat timp să explice înțelesul celor patru tipuri diferite de pământ pe care au căzut semințele. Semințele simbolizează Cuvintele Sale. Diferitele tipuri de sol reprezintă simboluri pentru cele patru feluri de persoane care aud sau ci-



4000 î.Hr.

3000 î.Hr.

2000 î.Hr.

1000 î.Hr.

Eternitate



tesc Cuvintele lui Dumnezeu. Am studiat ce înseamnă semințele care cad pe o cârare bătătorită și pe un sol pietros. Următoarea explicație vizează semințele care cad pe un teren care poartă în el germeni de spini. Atunci când ceea ce a fost semănat a germinat și a început să crească, spinii au făcut același lucru, dar într-un ritm alert. Aceștia au acoperit grâul, astfel încât acesta nu a putut aduce rod. **Marcu 4:7** □

Terenul spinos simbolizează mintea acelor oameni care cred și acceptă adevărurile biblice, dar care nu întrețin solul minții lor cu studiu biblic zilnic și rugăciune și nu cer ca Dumnezeu să îi schimbe. Această neglijență dă o șansă spinilor lui Satana să crească în viața lor.

Între acești spini putem include munca în exces, grijile, jocurile sau acele plăceri care iau locul studiului Bibliei și al rugăciunii. Ei pot ocupa mintea noastră și ne pot opri creșterea spirituală. **Versele 18,19** □

Mulțumim lui Dumnezeu că mai există și o patra variantă, iar mintea noastră nu trebuie să se asemeze cu vreunul dintre cele trei soluri despre care am studiat până acum. Există un al patrulea tip de sol — terenul bun, care este simbolul „unei inimi bune și curate”. **Luca 8:15** □

Aceasta nu înseamnă că oamenii a căror minte este simbolizată de acest tip de sol nu sunt păcătoși. Ei sunt păcătoși, pentru că noi toți am păcătuit, dar se pocăiesc, își mărturisesc păcatele și sunt iertați. Dacă facem asta de fiecare dată când păcătuim și depindem de Isus să ne dea puterea de a face binele, putem să înțelegem și să ascultăm Cuvintele Sale din Biblie. **Marcu 4:20** □

Aplicație: Pentru a crește ca plante puternice, care „să aducă rod” pentru slava lui Dumnezeu, să ne întreținem terenul minții noastre astfel: 1. Să ajungem să-L cunoaștem pe Isus prin studiul Cuvântului Său; 2. Să ne rugăm pentru a primi ajutorul lui Dumnezeu în fiecare zi; 3. Să vorbim în mod constant cu El prin rugăciune în mintea noastră — **Marcu 4:20**. □

Potrivește!

Care este semnificația fiecărui element din parabola semănătorului? Completează cu literele potrivite!



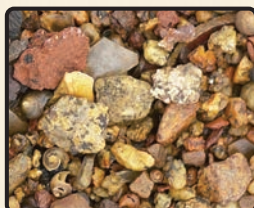
A. Semănătorul



B. Semințele



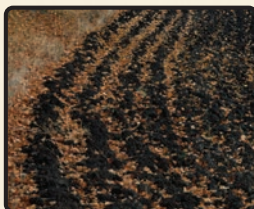
C. Cărarea bătătorită



D. Pământul stâncos



E. Terenul acoperit cu spini



F. Pământul bun

1. ____ Isus a părăsit cerul pentru a semăna adevărul.
2. ____ Plante acoperite de buruieni și spini.
3. ____ O persoană care se pocăiește, își mărturisește păcatele și depinde de Isus pentru a fi ajutat să asculte. Adesea se roagă și studiază Biblia. Mărturia sa credincioasă ajută pe mulți alții să aleagă să-L urmeze pe Isus.
4. ____ Păsările au mâncat semințele împrăștiate aici.
5. ____ O minte neatentă la Cuvântul lui Dumnezeu și împietrită de păcat, egoism, plăcere și îngăduințe păcătoase.
6. ____ Cineva care aude adevărul și pare a-l accepta, dar păstrează obiceiurile sale vechi. Nu se conectează cu Isus și nu vrea cu adevărat să se schimbe. Nu poate îndura încercarea și ispita.
7. ____ Persoană care nu întreține solul minții ei cu studiu biblic zilnic și rugăciune
8. ____ O persoană care crede teoria adevărului biblic, dar nu se predă complet lui Isus și nu cere ajutorul Său pentru schimbarea vieții ei.
9. ____ Locul în care plantele s-au uscat și au fost arse pentru că nu aveau rădăcină.
10. ____ Cuvântul lui Dumnezeu – adevărul.
11. ____ Persoană pentru care munca în exces, grijile, jocurile și plăcerile iau locul studiului Bibliei și al rugăciunii. Toate acestea îi ocupa mintea și opresc creșterea spirituală.
12. ____ O minte atent cultivată de adevăr și de Duhul Sfânt.
13. ____ O persoană care aude adevărul biblic, dar nu înțelege. Satana smulge adevărul cu distragerile de îndoială, critică și necredință.
14. ____ A produs o recoltă bună.

Mattei 12:22-13:23;
Marcu 3:20-4:20;
Luca 8:1-15;
Hristos Lumina Lumii,
p. 321-327;
Parabolele Domnului
Hristos, p. 17-27, 33-61

Referințe

1000 d.Hr.

2000 d.Hr.

Eternitate

Pilde despre Împărăția lui Dumnezeu



Text de memorat: Matei 13:44

„Împărăția cerurilor se mai aseamănă cu o comoară ascunsă într-o țarină. Omul care o găsește o ascunde și, de bucuria ei, se duce și vinde tot ce are și cumpără țarina aceea.”

DUMINICĂ

Planta care crește (Marcu 4:26-29)

DUPĂ o dimineață foarte aglomerată petrecută învățându-i și vindecându-i pe oameni, Isus a obosit. S-a pogorât la țărmul Mării Galileii și S-a așezat la marginea apei. Dar oamenii s-au adunat curând și acolo. Așa că Isus a urcat într-o corabie de pescuit aproape de țărm și a vorbit mulțimii aflate pe mal. Toată predica Lui din acea ocazie a fost alcătuită din povestiri (pilde). Săptămâna trecută am studiat-o pe prima dintre ele, dar mai sunt încă opt. Această primă pildă tulburase mintea multor oameni aflați acolo în acea zi. Ei nu L-au auzit pe Isus spunând nimic despre îndepărtarea ocupației romane și crearea unui nou regat. Așa ceva ar fi dorit aceștia să audă, însă Isus voia ca ei să înțeleagă natura Împărăției Lui. El nu avea nevoie de răscoală și de arme, ci avea să cucerească prin plantarea de noi principii de viață și de comportament în mintea oamenilor. Așa că le-a spus o altă pildă. Citește în **Marcu 4:26-29**. □

Omul care a pus semințele în pământ este un simbol al slujitorilor Evangheliei. Aceștia plantează semințe ale adevărului biblic în mintea oamenilor. Încolțirea semințelor, cea care trimite tulpina plantei către suprafața solului, este un simbol al nașterii și creșterii spirituale. Mica tulpină crește și

se dezvoltă într-o plantă înaltă. Apoi, formează un săculeț în partea de sus a tije, iar acolo cresc boabele. Atunci când planta primește apa și substanțele nutritive de care are nevoie, se dezvoltă normal pe tot parcursul timpului ei de creștere. Dacă nu obține ceea ce are nevoie, creșterea va înceta. Această dezvoltare inadecvată va face ca planta să fie pipernicită.

Aplicație: Boabele sunt un simbol al vieții perfecte a lui Isus. El poate să trăiască în noi pe măsură ce ne dezvoltăm din punct de vedere spiritual. Prin studiul zilnic al Cuvântului (1 Petru 2:2), ajutând pe alții și rugându-ne pentru ei vom crește ca Isus. În loc să ne gândim la noi înșine, ne vom gândi cum putem ajuta pe ceilalți să fie gata pentru cer. **Efesenii 4:15** □

LUNI

Grâul și neghina (Matei 13:24-30,36-44)

DINTR-O barcă de pescuit pe Marea Galileii, Isus a vorbit mulțimii de oameni aflate pe mal. Ei aveau idei greșite despre Împărăția lui Dumnezeu. În primele două pilde, Isus a încercat să îi învețe că Împărăția lui Dumnezeu trebuie să fie înăuntrul lor, înainte ca ei să poată ajunge în aceasta. **Luca 17:20,21** □

Prin următoarea Sa pildă, Isus ne descoperă că lucrarea Lui de a salva oamenii pentru Împărăția Sa este, de fapt, lucrarea bisericii Sale. Această lucrare necesită atenție și mare grijă, pentru că înseamnă viață sau moarte veșnică pentru mulți oameni. Pilda vorbește despre două tipuri de



Biblia

mea

20 iulie
B 29

spune



semințe și două tipuri de semănători. Citiți **Matei 13:24-30**. ■

Mai târziu, Isus le-a explicat ucenicilor Săi această pildă. **Versete 37-39** ■

Isus este Semănătorul semințelor bune în pământul lumii noastre. El seamănă semințele Sale de adevăr biblic prin oamenii din biserica Lui, adică prin cei care duc vestea bună în lume. Satana este dușmanul care plantează semințe de neghină, adică

buruienile, minciunile.

Dacă ați avut ocazia să îngrijiți o grădină, probabil ați descoperit că, în stadiu incipient, este greu să observi diferența dintre tulpinile mici de plante care cresc din semințe bune și acelea care cresc din semințe de buruieni.

Același lucru se întâmplă și cu oamenii din biserică. Nu putem fi siguri întotdeauna dacă oameni Îl iubesc pe Isus cu toată inima lor sau doar pretind acest lucru. Putem spune că lucrurile pe care le fac și le spun sunt corecte sau greșite. Uneori, acestea sunt atât de greșite, încât ei nu mai pot avea calitatea de membri ai bisericii. Iuda este un exemplu al acestui adevăr prezentat în pildă. Dacă Isus ar fi spus că Iuda trebuie să plece, înainte ca ceilalți ucenici să vadă cum era el cu adevărat, ei nu ar fi înțeles.

Ei nu știau că Iuda avea să-L trădeze pe Isus. Nici noi nu știm cine din biserică va trăda pe păzitorii Sabatului atunci când vor fi date legile duminicale. Dar ne putem încuraja unul pe altul în a-L iubi pe Isus atât de mult, încât mai degrabă ne-am da viața decât să renunțăm la El și la adevărul Său. De asemenea, ne putem ajuta unii pe alții să devenim adevărați creștini și să fim împreună mântuiți.

Aplicație: *Cu mulți ani în urmă, în timpul Evului Mediu, biserica a făcut greșeala de a întemnița sau ucide pe aceia pe care îi considera neghină. Dar nu aceasta este metoda lui Isus. Cine va separa grâul de neghină?* **Versetul 39** ■

MARȚI

Sămânța de muștar (Marcu 4:30-32)

OAMENII se așteptau ca Mesia să întemeieze Împărăția lui Dumnezeu pe pământ. Credeau că aceasta avea să fie asemenea altor împărății — doar că mai mare și mai bună. Numai puțini credeau că Isus era Mesia, iar fariseii considerau că El nu era suficient de important pentru a întemeia acel regat. Isus știa ce gândeau ei. Ce le-a spus El? **Marcu 4:30** ■

Nu exista nicio împărăție pe pământ care să se poată compara cu Împărăția lui Dumnezeu. Oamenii care se aflau pe mal trebuie să fi fost surprinși când Isus a spus: „Se aseamănă cu un grăunte de muștar”. **Versetul 31** ■

Poate că Isus a arătat către plantele de muștar care puteau fi văzute pe malul lacului. Acestea creșteau mai înalte decât ierburile din jur sau decât alte plante care se aflau pe dealurile din apropiere și în văi. Păsări, cântând cântecele lor fericite, zburau printre ramurile lor. Ce a spus Isus despre semințele din care creșteau acele plante puternice? **Versetul 32** ■

Ca și sămânța de muștar, biserica creștină era foarte mică acum aproximativ 2000 de ani în urmă, atunci când Isus a sădit-o. Așa cum fariseii au putut constata în acea zi, doar puțini au crezut în El, iar ei nu au înțeles natura Împărăției Lui.

Dar nu este bine să disprețuiești „ziua începuturilor slabe” (Zaharia 4:10). Isus a spus această pildă și, în mai puțin de 100 de ani de la acea zi petrecută pe malul lacului, evanghelia a ajuns să fie predicată în toată lumea. **Coloseni 1:23** ■

Și biserica noastră a avut un început firav. A apărut din nevoia de a prezenta ultimul mesaj al lui Dumnezeu către lume — Apocalipsa 14:6-12, dar numai câțiva au crezut la început. Acum, după mai puțin de 200 de ani, acest mesaj este crezut de milioane de oameni din întreaga lume. Ce sămânță de muștar!

Aplicație: *Am putea să credem că e un lucru puțin important atunci când spunem cuiva despre Isus, însă noi nu avem de unde să știm cât de mare va crește acea sămânță.*

MIERCURI

Aluatul (Matei 13:33)

ISUS încă se afla în barcă pe Marea Galileii vorbind oamenilor de la mal.

Le spusese patru povestiri despre fermierii care plantau și culegeau recolta. Dar următoarea pildă a fost diferită. Citește în **Matei 13:33**. ■

A luat în discuție aluatul, acel amestec de făina, apa și drojdie, din care se face pâinea. În zilele noastre, cei mai mulți oameni cumpără pâine deja coaptă, dar, dacă ești destul de norocos să ai pâine făcută în casă, știi cât de importantă este drojdia în acest proces. Imediat ce drojdia este amestecată cu apa și făina obținem un amestec nu foarte voluminos. Dar, în procesul de dospire, molecule de drojdie se răspândesc în amestec și compoziția începe să crească în volum. Așa a spus și Isus. Aluatul crește încet în dimensiune până când este potrivit pentru a modela pâinea și a o coace.

Aluatul era, de obicei, un simbol a ceea ce este rău. Iudeii trebuiau să înlăture orice aluat din casele lor atunci când Paștele se apropia (Exodul 12:15). Isus a



vorbit despre aluat ca simbol al păcatului — Marcu 8:15 — și așa a făcut și Pavel. **1 Corinteni 5:6-8** ■

La fel cum „puțină drojdie dospește tot aluatul”, tot așa și un păcat „mic” ne face păcătoși cu totul. Aceiași lucru s-a întâmplat cu Eva atunci când ea a mâncat bucățița de fruct. Nu a contat cât de mult a mâncat din acel fruct, chiar și simplul fapt de a-l gusta a însemnat neascultare față de Dumnezeu. Satana voia ca ea să fie distrusă, iar prețul pentru ca păcatul ei să fie iertat a fost viața lui Isus. În pilde, Isus a spus în acea zi la Marea Galileii că aluatul este un simbol a Împărăției cerului, nu al păcatului. Aceasta este Împărăția despre care Isus a spus că este în noi. **Luca 17:20,21** ■

Așa cum drojdia face ca aluatul să crească încet, Duhul Sfânt ne transformă treptat în cetățeni ai Împărăției lui Dumnezeu și lucrători pentru El.

Aplicație: *Această schimbare nu apare în mod firesc. Așa cum femeia din parabolă a pus drojdie în făină, așa și Duhul Sfânt intră în mintea noastră și ne schimbă.*

Dar El ne poate influența numai dacă Îi cerem și dacă cedăm controlul nostru, de bunăvoie, puterii Sale transformatoare. El ne va face mai răbdători, mai politicoși și mai amabili cu cei din jurul nostru. De asemenea, ne va ajuta să-L iubim.



JOI

Comoara de mare preț (Matei 13:44-46)

OAMENII nu au înțeles semnificațiile pildelor spuse de Isus despre Împărăția lui Dumnezeu. Deci, ce pildă a mai spus El pentru a arăta cât de importantă este Împărăția Sa? **Matei 13:44** ■

În acele vremuri, de foarte multe ori, oamenii bogați își ascundeau comorile în pământ, pentru că era cel mai sigur loc pentru a le ascunde de dușmani și tâlhari. Dar, dacă s-ar fi întâmplat ceva neașteptat cu proprietarul, ar fi fost foarte posibil ca această comoară să nu mai fie găsită niciodată.

În timp ce omul din parabolă ara un teren neîngrijit pe care el îl închiriasse, plugul lui a lovit un cufăr de comori plin cu aur. Ce interesant! Știa că, dacă ferma ar deveni proprietatea sa, comoara urma să fie tot a lui.

Prin urmare, el a vândut imediat tot ce avea pentru a strânge suficienți bani ca să cumpere acel teren. După ce a devenit proprietarul terenului, a dezgropat comoara și s-a bucurat de atingerea acestui obiectiv.



Pentru noi, terenul reprezintă Biblia. În ea este ascunsă cea mai mare comoară din lume. Dar cercetarea Scripturilor necesită maximă atenție pentru a găsi comorile adevărului, așa cum a găsit fermierul comoara lui atunci când ara adânc în sol.

Proverbe 2:3-5 ■

Următoarea pildă este despre „perla de mare preț”. Un om de afaceri, în căutarea unor perle frumoase, a găsit una pe care știa că trebuie să o aibă. Nu mai văzuse niciodată una la fel de frumoasă. Așa că „se duce și vinde tot ceea ce are și o cumpără”. **Matei 13:45,46** ■

Perla din pildă reprezintă ceea ce nimeni nu a văzut vreodată mai frumos. Isus este „Perla” pură, frumoasă, perfectă, cu cel mai accesibil preț. „Toate comorile înțelepciunii și ale științei” sunt ascunse în El. El are tot ceea ce ne poate aduce împlinire acum – și pentru totdeauna. **Coloseni 2:3,9** ■

Aplicație: *Cât de minunat! Dar nu este gratuită. Amintește-ți, omul din pildă a dat tot ce avea pentru perla aceea perfectă. Omul care a găsit comoara, de asemenea, a vândut tot ce avea el pentru a putea cumpăra terenul respectiv. A meritat efortul?*

*Este ca atunci când noi Îl urmăm pe Isus. Când ne predăm lui Isus cu talentele și abilitățile noastre, ca acestea să fie folosite în slujba Lui, El ni se oferă cu toate comorile cerului. Atunci, pentru că viața Sa ireproșabilă este pusă în dreptul nostru, El ne poate prezenta pe noi ca fiind fără greșală. **Iuda 24** ■ Din nou putem spune: Cât de minunat!*

VINERI

Plasa de pescuit Gospodarul (Matei 13:47-52)

URMĂTOAREA pildă pe care Isus a spus-o în ziua aceea a fost despre niște pescari care trăgeau o plasă de pescuit la țărm. Era plină cu tot felul de pești, unii erau buni, alții nu. Citește pilda în **Matei 13:47-50**. ■

La fel ca în povestirea despre grâu și neghină, Isus ne spune din nou că în biserică sunt și oameni buni și oameni răi. Ar trebui cumva ca aceștia din urmă să ne influențeze sau să fim descurajați din cauza lor? Isus are imaginea de ansamblu.

Așa cum a fost ales peștele din plasă, tot așa va fi un timp de sortare pentru oameni „la sfârșitul vremii”. Numai cei care părăsesc împărăția lui Satana, lăsându-L pe Isus să le



conducă viața, vor fi adunați de îngeri și conduși în Împărăția lui Dumnezeu pentru eternitate. Cei care rămân de partea lui Satana, urmându-și propriile dorințe, vor descoperi prea târziu că trebuie să sufere consecințele teribile ale acestei alegeri.

Oamenii pe care Dumnezeu îi declară pierduți ar fi oare fericiți într-o lume nouă, avându-L pe Isus alături o veșnicie? Nu. Ei ar avea în continuare atitudini de răzvrătire la adresa Lui. Chiar dacă nu ar fi vrut să aibă parte de consecințele alegerilor lor, ei nu și-au dorit nici schimbarea propriilor vieți indiferent cât de multe ocazii au avut.

Această pildă afirmă clar că nu va fi o a doua șansă pentru oamenii pierduți. Până la încheierea timpului de har pentru ei, li s-au dat toate ocaziile de care ar fi avut nevoie ca să facă o schimbare. Pentru că ei refuză să se separe de păcat, vor fi distruși împreună cu acesta. Dumnezeu nu dorește acest lucru și pledează pentru „întoarcerea de la calea rea”. **Ezechiel 33:11** ■

Isus a spus și o altă pildă în ziua aceea. Era vorba despre un gospodar care, deschizându-și vistieria, scoate din ea atât lucruri noi, cât și vechi. Acesta nu a păstrat bucuria pentru el însuși, ci a scos afară ceea ce redescoperise, astfel încât și alții să vadă și să se bucure. **Matei 13:52** ■

Casa acestui gospodar este un simbol al vistieriei adevărului, adică al Bibliei. Gospodarul însuși este un simbol al oamenilor care au învățat și și-au însușit acest adevăr. Așa cum gospodarul a scos și a arătat lucrurile vechi și noi din vistieria lui, tot așa și noi trebuie să împărtășim atât adevărurile vechi, cât și învățăturile noi din Biblie.

Aplicație: Uneori, se întâmplă să nu înțelegem unele adevăruri vechi. Însă, pe măsură ce învățăm sensul lor, acestea vor deveni pentru noi niște adevăruri proaspete. Întreaga Biblie va părea o carte nouă și interesantă, iar noi vom fi dornici să le spunem și celorlalți atât adevărurile vechi, cât și pe cele noi pe care le-am descoperit.

Potrivește!

Isus a spus multe povestiri pentru a ajuta oamenii să înțeleagă cum este Împărăția lui Dumnezeu. Completați spațiile goale pentru a potrivi fiecare povestire cu înțelesul ei. Unele au mai mult de un răspuns corect.

- | | |
|---|--|
| 1. ____ Patru tipuri de pământ | a. Atât cele bune, cât și cele rele sunt în biserică. |
| 2. ____ Planta în creștere | b. Adevărul ne schimbă treptat gândirea. |
| 3. ____ Semințele de grâu și de neghină | c. Adevărurile vechi și cele noi sunt importante. |
| 4. ____ Sămânța de muștar | d. Trebuie să dăm totul pentru a-L avea pe Isus. |
| 5. ____ Drojdia | e. Nu există o a doua șansă după „sortare”. |
| 6. ____ Vistieria gospodarului | f. Creșterea spirituală continuă este necesară. |
| 7. ____ Perla | g. Isus, care ne poate aduce împlinire acum – și pentru totdeauna. |
| 8. ____ Plasa de pescuit | h. Patru feluri de răspunsuri la Cuvântul lui Dumnezeu. |
| 9. ____ Comoara ascunsă | i. Biserica a început ca o structură mică și s-a dezvoltat. |

Adevărat sau fals? Scrieți „A” pentru adevărat și „F” pentru fals.

10. ____ Este întotdeauna ușor de spus cine este cu adevărat convertit.
11. ____ Germenii semințelor de buruieni și ai semințelor bune arată la fel la început.
12. ____ Putem spune ceva despre oameni privind la acțiunile și cuvintele lor.
13. ____ Toți oamenii care păcătuiesc sunt „buruieni”.
14. ____ Buruienile devin grâu la sfârșit.
15. ____ Dumnezeu permite oamenilor să separe buruienile de grâu.
16. ____ În timpurile biblice, oamenii îngropau uneori comori în pământ.
17. ____ Pe câmp se găseau atât buruieni, cât și grâu.
18. ____ În plasa de pescuit erau pești buni și pești răi.
19. ____ În biserică există oameni necredincioși și oameni drepți.
20. ____ În cer vor fi atât oameni răi, cât și oameni ascultători de Dumnezeu.
21. ____ Nu există o a doua șansă după judecată.
22. ____ Tot ce faci sau spui este ca o sămânță care va da roade.

Comoara ascunsă!

Ce învață parabola comorii ascunse? Scrieți semnificația fiecărui cuvânt pe spațiile goale. Răspunsurile sunt mai jos.

23. Săparea (____) în câmp (____) va aduna comori (____).

Cuvinte:

Scripturilor
cercetarea

citirea rapidă
cărților cu povești

adevăr
perle



Matei 13:24-52;
Marcu 4:26-34;
Luca 13:18-21;
Parabolele
Domnului Hristos,
p. 62-89, 95-134

Referințe



1000 d.Hr.



2000 d.Hr.

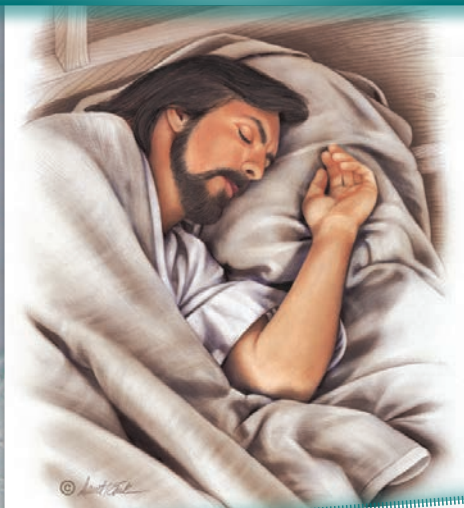
Eternitate

„TACI! FĂRĂ GURĂ!”



Text de memorat: 2 Timotei 1:7

„Căci Dumnezeu nu ne-a dat un duh de frică, ci de putere, de dragoste și de chibzuință.”



DUMINICĂ

Căutând odihnă (Marcu 4:35,36)

CE zi! Începând cu vindecarea unui om posedat de demoni, Isus învățase și vindecase toată ziua. Probabil că era după-amiază când și-a început predica la Marea Galileii. Aceasta a fost prima dată când a predicat în pilde pentru a-i ajuta pe oameni să înțeleagă cum este Împărăția lui Dumnezeu.

Este nevoie de doar câteva minute pentru a citi cele nouă pilde, dar a durat mult mai mult decât atât ca Isus să le spună. Vă puteți imagina cât de reală și fascinantă a făcut El fiecare pildă? Nu e de mirare că oamenii nu voiau ca El să se oprească. Ceea ce le spunea era foarte diferit de ceea ce ei fuseseră învățați toată viața lor.

Același lucru e valabil și în generația noastră. Pe parcursul vieții lor, milioane de oameni au fost învățați lucruri care nu reprezintă adevăruri biblice. Iată câteva exemple de astfel de doctrine false:

1. Ziua de duminică este Sabatul Domnului;
2. Un duh conștient, nemuritor, părăsește un trup mort și merge în cer.

Aceste două învățături greșit înțelese sunt crezute în mod sincer de milioane de oameni.

Deci, ca și acel gospodar credincios din pilda lui Isus, trebuie să îi învățăm pe acești oameni prețioși adevărurile vechi ale Biblie — Evrei 13:9. Acestea vor fi adevăruri noi pentru

ei. Povestirea despre adevărurile vechi și noi a fost ultima pildă a lui Isus în acea zi. El era acum foarte obosit. Ce le-a cerut ucenicilor Săi să facă? **Marcu 4:35** ■

Erau mai puțini oameni de cealaltă parte a lacului, iar Isus spera că acolo vor găsi un loc liniștit unde S-ar putea odihni. Era atât de obosit, încât s-a culcat la capătul din spate al bărcii și a adormit.

Era o seară frumoasă și calmă în timp ce ucenicii vâsleau pe lacul liniștit și se îndreptau spre malul opus. Repede, oamenii au urcat în alte bărci și i-au urmat.

Aplicație: V-ați dori să fi fost într-una dintre aceste bărci?

LUNI

Furtună pe mare (Marcu 4:37-41)

CÂND ucenicii lui Isus au început să vâslească spre malul de est al Mării Galileii, vântul și apa erau calme. Dar, așa cum se întâmpla de multe ori pe acel mare lac, vremea s-a schimbat brusc. Nori uriași de furtună au umplut cerul și vânturi puternice se auzeau prin canioanele de pe malul estic al lacului.

Fulgerule izburneau în flăcări orbitoare printre norii negri care lăsa să cadă o ploaie torențială. Tunetul era puternic. Vântul biciuia valurile uriașe, iar acestea umpleau barca cu apă mai repede decât puteau ucenicii să o scoată afară. Se auzeau sunete asurzitoare din fiecare direcție. **Marcu 4:37** ■

Acei ucenici erau oameni puternici și curajoși. Unii dintre ei erau pescari experimentați. Ei crescuseră în bărcile de pescuit de pe acel lac. Trecuseră prin multe

furtuni și ajunseseră mereu în siguranță, dar nu mai trecuseră niciodată prin ceva asemănător.

În cele din urmă, și-au dat seama că nu exista nicio speranță să supraviețuiască. Atât ei, cât și oamenii din celelalte bărci care îi urmau erau siguri că se vor îneca. Apoi, dintr-o dată, și-au amintit că Isus era cu ei. Uitaseră de El în panica pe care le-o cauzase furtuna.

Intraseră în această furtună atunci când făcuseră ceea ce Isus le ceruse. Acum, unde era? Îi părăsiseră?

„Isuse! Isuse!” strigau ei. Furtuna le îneca vocile, dar ei strigau în continuare. Făcuseră tot ce se putea să se salveze, iar acum barca lor era pe cale să se scufunde.

Apoi, un alt fulger orbitor a luminat întunericul, iar ei au reușit să-L vadă pe Isus. Trezit în cele din urmă, Isus s-a ridicat și a

zis: „Taci! Fără gură!” Ucenicii au fost uimiți că natura L-a ascultat imediat. Vântul și ploaia s-au oprit, norii au dispărut și totul era liniștit. **Verset 38,39** □

Aplicație: Uneori, atunci când facem ceea ce Isus ne cere, am putea avea neazuri așa cum au avut ucenicii în noaptea aceea. Dar nu trebuie să uităm niciodată, așa cum au uitat ucenicii, că El este întotdeauna cu noi. Ce a spus Isus despre asta? **Versetul 40** □

MARȚI

Furtunile din viețile noastre

ISUS făcuse o minune prin care a salvat viața tuturor celor care erau în barcă cu El, precum și viața celor din bărcile care Îl urmau. În timp ce își dădea seama de ceea ce tocmai se întâmplase, chiar și Petru cel vorbăreț era tăcut. Probabil că și-au șoptit unul altuia: „Cine este Acesta de Îl ascultă chiar și vântul, și marea?” **Marcu 4:41** □

Ține minte această minune! S-ar putea să nu fim niciodată într-o furtună ca aceea de pe Marea Galileii, dar, cu siguranță, ne vom afla în alte tipuri de furtuni ale vieților noastre. Și, în fiecare dintre acestea,

vom avea nevoie de Isus la fel ca oamenii care, în acea noapte, au întâmpinat furtuna pe lac. Suntem la fel de neajutorați în a ne salva singuri, așa cum au fost și ei.

Furtunile ispitelor sunt uneori atât de mari, iar obiceiurile rele sunt atât de puternice, încât ne simțim ca și cum ne-am îneca. Este ușor să uităm că Isus vrea să fie cu noi și că atunci când apelăm la ajutorul Lui, El nu ne va lăsa niciodată „să ne înecăm”. Putem avea întotdeauna încredere în El. El are cea mai bună metodă ca să ne salveze.

Prima regulă de reținut în caz de furtună este să-L lăsăm pe Isus să fie responsabil de mintea noastră. Este natural să ne dorim să deținem controlul, dar oamenii care au lăsat în seama „sinelui” alegerile lor nu au experimentat pacea adevărată. Aceștia își doresc întotdeauna mai mult și nu sunt niciodată mulțumiți. Sunt ca marea tulbure, nu au pace. **Isaia 57:20,21** □

Când lumina dimineții a început să strălucească peste Marea Galileii, ucenicii au văzut ceva ce arăta ca un loc liniștit pe malul din față. Ei au vâslit în acea direcție, dar nu știau că se îndreaptă către o furtună mai înfricoșătoare decât cea întâlnită pe lac.

Aplicație: Nu trebuie să ne temem de nici un fel de furtună. La fel de ușor cum a liniștit furtuna pe mare în acea noapte când a spus: „Taci! Fără gură!”, Isus poate să liniștească furtunile din viețile noastre tulburate.

MIERCURI

Furtună la mal (Matei 8:28,29)

DUPĂ ce s-au confruntat cu o furtună teribilă și cu un miracol uimitor pe Marea Galileii, ucenicii au continuat să vâslească spre țărmul de est. Erau aproape ajunși, iar plaja din față părea pașnică și primitoare. Pe deal erau morminte, așa că ei au crezut

că va fi un loc liniștit pentru ca Isus să se odihnească. Barca lor a ajuns la țărm, și în curând se plimbau pe plajă. Deodată au auzit urlete puternice. Doi oameni cu probleme psihice, ieșiți dintre morminte, au venit alergând la ei. Părul lor era încâlcit, ochii lor păreau sălbatici, iar lanțurile rupte atârneau la încheieturile mâinilor și la gleznele lor. Pielea de pe corpurile lor murdare și goale era tăiată, și sângerau din rănilor pe care și le făcuseră singuri cu pietre ascuțite.



Acești oameni bolnavi s-au dus spre Isus și ucenicii Lui ca animalele sălbatice. Speriați, ucenicii s-au întors și au fugit. Sigurul lor gând era că trebuiau să intre în barcă lor și să o împingă departe cât de repede puteau. Dar Isus nu era cu ei. S-au oprit, s-au uitat înapoi și L-au văzut înfruntându-i pe acei oameni sălbatici, pe măsură ce ei se apropiau de El urlând. **Matei 8:28** ■

Oamenii aceia erau sub controlul lui Satana și al îngerilor săi. Dar Isus îl întâlnise deja pe Satana în pustie și-l învinsese. El nu se temea privindu-i pe acei oameni sărmani, neajutorați și demonizați cum se apropie.

Când Isus a liniștit furtuna pe lac, El a ridicat mai întâi mâna. Acum, când a ridicat mâna pentru a calma o altfel de furtună, oamenii aceia s-au oprit. Stăteau nemișcați, neajutorați, ținând și scrâșnind din dinți, având spume la gură. Însă nu puteau merge mai departe.

Ei își doreau să fie eliberați de sub controlul spiritelor rele. Atunci când au căzut la picioarele lui Isus să ceară ajutor, demonii au început să vorbească. Ce spuneau ei? **Versetul 29** ■

Aplicație: *Dacă urmărim căile lui Satana, el ne va controla mintea și acțiunile așa cum a făcut și cu mințile acelor oameni. În felul acesta, noi nu putem să ieșim de sub puterea lui. Numai Isus ne poate salva. Dumnezeu dă „minte sănătoasă” tuturor celor care se lasă influențați de Duhul Sfânt prin studiul zilnic al Bibliei și prin rugăciune. 2 Timotei 1:7. ■ De ce să nu ne predăm Duhului Sfânt, în loc să ne predăm controlului lui Satana?*

JOI

Reînsănătoșiți (Matei 8:28-33)

Isus îi înfrunta fără teamă pe cei doi oameni care erau controlați de îngerii lui Satana. Oamenii aceia doreau să fie eliberați, iar demonii L-au rugat pe Isus să-i lase să meargă într-o turma mare de porci. Animalele se hrăneau pe o pantă abruptă în apropiere.

Păstorii păzeau aproximativ 2 000 de porci, dar, de aseme-



nea, priveau la Isus și la cei doi oameni bolnavi cum coborau pe plajă. Oamenii aceia fuseseră teroarea întregii zone rurale. Nimeni nu îndrăznea să se apropie de ei de teamă să nu fie ucis.

Păstorii aceia au privit cu uimire cum cei doi demonizați furioși, dintr-o dată s-au transformat în oameni liniștiți, îngenuncheați la picioarele lui Isus. Dar la fel de brusc, porcii pentru care erau responsabili au început să fugă spre lac.

Când au ajuns la plaja îngustă în partea de jos a dealului, alergau așa de sălbatic încât nu s-au putut opri. Toți au căzut în apă și s-au înecat. Ce se întâmplase? **Matei 8:30-32** ■

Păstorii fuseseră neputincioși.

Nu au avut nicio posibilitate să-i oprească pe acei porci și să-i salveze de la înec. Îngroziți, au alergat în localitatea din apropiere. Au început să le povestească proprietarilor porcilor cele întâmplate, și mulți oameni s-au adunat în jurul lor. Toți erau uimiți și îngrijorați, dar au mers către lac pentru a se convinge.

Între timp, pe plajă lucrurile mergeau din ce în ce mai bine. Cei doi bărbați din care Isus izgonise demonii își curățaseră corpurile murdare și făcuseră o baie în lac. Apoi, ucenicii posibil că le dăduseră din hainele lor. Oh, cât de mulțumitori erau oamenii aceia! Mintea lor era clară și corpurile lor erau curate.

Isus îi salvase. Acum, cea mai mare bucurie era să învețe tot ce le spunea Isus.

Aplicație: *Dacă Isus ne-a salvat și pe noi, cea mai mare bucurie va fi să aflăm tot ce ne spune El în Biblie.*



VINERI

A fost rugat să plece

Isus tocmai făcuse o minune mai mare decât calmarea teribilei furtuni de pe lac. El a făcut ca îngerii răi să plece din acei doi bărbați și să intre



în porci. După ce întreaga turmă de porci s-a grăbit într-o frenezie violentă în lac și s-a înecat, speriați, păzitorii au fugit în localitatea lor din apropiere și au povestit tot ce se întâmplase. Când oamenii au auzit povestea lor, au fost speriați, de asemenea.

Toți, inclusiv proprietarii porcilor, au mers la malul lacului pentru a vedea ei înșiși cele întâmplate. Și au avut ce sa vadă! Porcii dispăruseră, dar au coborât pe plajă, iar cei doi bărbați de care se temeau stăteau pe nisip și-L ascultau pe Isus. Acum, în loc să țipe, ei laudau pe Dumnezeu. Poate că ar fi fost bine ca acei locuitori din cetate, privind în jos spre acea scenă liniștită, să fi laudat și ei pe Dumnezeu. Doi dintre conaționalii lor fuseseră eliberați de sub controlul Satanei, iar acum oricine putea să circule fără frică în zonă. Dar în loc să se bucure de asta, se gândeau la cât de mulți bani au pierdut proprietarii odată cu cei 2 000 de porci care s-au înecat.

Alții care se aflau în acea mulțime erau îngroziți că acest lucru li s-ar putea întâmpla și lor, dacă Isus ar rămâne în ținutul acela. Așa că toți au coborât la plajă. Fiind înfricoșați, ce au cerut ei lui Isus? **Matei 8:34** ■

El nu i-a muștrat și nici nu le-a predicat despre pericolul iubirii de bani. El și ucenicii Săi au urcat în barcă, au împins-o departe de țărm și s-au întors spre cealaltă parte a lacului.

Aplicație: Cei doi foști demonizați au vrut să meargă cu Isus, dar El le-a spus să rămână și să spună oamenilor de acolo ceea ce făcuse pentru ei. Știa că ei aveau să învețe poporul, și asta avea să consolideze nou-născutele vieți spirituale. Dacă vorbim despre lucrurile pe care Isus le-a făcut pentru noi, viața noastră spirituală se va consolida, iar inimile altor oameni vor fi atinse și schimbate. **Marcu 5:19,20** ■

Încercuiți răspunsul!

Încercuiți cuvintele sau expresiile din fiecare paranteză, care fac ca afirmațiile să fie adevărate.

1. Isus era obosit după o zi lungă și plină. El și ucenicii Săi au urcat într-o barcă și au traversat (Marea Galileii; Marea Moartă; râul Iordan). Ei voiau să găsească (mai mulți oameni pentru a-i ajuta; un loc liniștit pentru a se odihni) de cealaltă parte. Isus a mers în (fața; spatele; mijlocul) bărcii și a adormit.
2. Lacul era (calm; furtunos) când noaptea a venit. Când s-a stârnit furtuna teribilă, ucenicii erau (îngroziți; liniștiți). Când a fulgerat, au văzut că Isus (vâslea; se ruga; dormea).
3. Mai târziu, când oamenii posedați de demoni au venit spre ei, ucenicii erau (îngroziți; plini de încredere). Dar Isus era (calm; speriat) și (i-a vindecat; i-a trimis departe) pe cei doi oameni bolnavi. Demonii au părăsit pe oamenii aceia și au intrat într-o turmă de (500; 2 000; 5 000) de (vacii; oi; porci).
4. Oamenii care trăiau în acel loc, după ce au văzut această minune, au cerut lui Isus să (plece imediat; vindece alți oameni; îi învețe). Cei doi bărbați care au fost vindecați au vrut să (rămână ca misionari; meargă cu Isus). Dar Isus le-a spus să meargă (acasă; la Samaria; la Ierusalim) și să spună ceea ce făcuse El pentru (ei; ucenici; iudei).

Cine a spus? Cui?

5. „Haidem să trecem dincolo de lac.” Luca 8:22

_____ a spus _____

6. „Doamne, scapă-ne, că pierim!” Matei 8:25

_____ au spus lui _____

7. „De ce vă este frică, puțin credincioșilor?” Matei 8:26

_____ a spus _____

8. „Trimite-ne în porcii aceia, ca să intrăm în ei.” Marcu 5:12

_____ au spus lui _____

9. „Du-te acasă la ai tăi și povestește-le tot ce ți-a făcut Domnul.” Marcu 5:19

_____ a spus _____

Matei 8:23-34;
Marcu 4:35-5:20;
Luca 8:22-39;

Hristos Lumina
Lumii,
p. 328-341

Referințe



1000 d.Hr.



2000 d.Hr.

Eternitate

Atingerea credinței



Text de memorat: Evrei 4:16

„Să ne apropiem dar cu deplină încredere de scaunul harului ca să căpătăm îndurare și să găsim har, ca să fim ajutați la vreme de nevoie.”

DUMINICĂ

Înapoi în Capernaum (Luca 5:29-39; 8:40-46)

PE țărnul de est al Mării Galileii, Isus nu S-a putut odihni așa cum ar fi avut nevoie. După ce ucenicii Lui au vâslit alți 8-9 km înapoi spre Capernaum, pe malul vestic au găsit mulți oameni care Îl așteptau. El a rămas pe plajă, învățând și vindecând bolnavii.

După aceea, S-a dus la un ospăț special în casa lui Matei. Cei mai mulți dintre prietenii lui Matei erau vameși, adică lucrau pentru guvernul roman, ca și el. Acum, că devenise unul dintre ucenicii lui Isus, el a vrut ca și prietenii să-L cunoască pe Învățătorul său. Ca de obicei, fariseii L-au criticat pe Isus pentru că era atât de prietenos cu acești colectori de taxe — vameșii. Fariseii îi considerau pe vameși a fi cei mai răi dintre toți păcătoșii. **Luca 5:29,30** ■

Era însă un lider — conducător al unei sinagogi — care avea nevoie disperată de ajutorul lui Isus. Acest rabin nu a fost jenat să își facă loc cu greu prin mulțimea care L-a urmat pe Isus în casa lui Matei. Numele lui era Iair. A căzut la picioarele lui Isus, rugându-L să meargă în casa lui. Fetița lui dragă era pe moarte, iar el credea ca numai Isus l-ar fi putut ajuta. **Luca 8:41,42**

Casa lui Iair nu era departe. Dar, deși Isus a plecat din casa lui Matei imediat, mulțimea care aștepta afară se îmbulzea în jurul Lui și El nu se putea mișca foarte repede. Brusc, s-a oprit și a pus o întrebare ciudată: „Cine M-a

atins?” Ce voia să spună? Erau oameni peste tot în jurul Său, dar nimeni nu se înghesuisese în mod intenționat ca să-L împingă. Cum a răspuns Petru la întrebarea Lui și ce a spus Isus mai departe? **Versetele 43-46** ■

Aplicație: *Oh, cât de multă compasiune are Isus pentru bolnavii și oamenii care suferă! Ai vrea să fii ca El?*

LUNI

Atingerea credinței (Luca 8:47,48)

IN mulțimea care Îl urma pe Isus spre casa lui Iair era o femeie bolnavă de mult timp - de doisprezece ani. Ea era săracă, neajutorată și fără speranță — până când a auzit despre Isus. Oh, numai dacă L-ar putea găsi! Era convinsă ca El o putea vindeca.

În cele din urmă, L-a găsit. Atunci când Isus îi învăța și îi vindeca pe oameni pe malul lacului, ea era acolo. Dar nimeni din acea mulțime nu se mișcase să o lase să ajungă până la El. A urmat mulțimea până la casa lui Matei, unde a așteptat afară. Apoi, când oamenii s-au pus în mișcare, a plecat și ea cu ei spre casa lui Iair.

Dar, în mulțimea aceea mare, nu întrevedea nicio speranță de a ajunge aproape de Isus. Era pe punctul de a renunța, dar a văzut, dintr-o dată, că Isus se îndrepta spre ea. „Oh, dacă aș putea măcar să-I ating haina”, se gândea ea, „știu că voi fi vindecată!” Ce credință!

Când Isus a trecut pe-aproape, ea s-a aplecat și a întins brațul printre oameni cât de mult a putut. Abia dacă atinsese marginea hainei Sale și imediat a știut că fusese vindecată. Dreaptă și puternică acum, ea L-a laudat pe



Dumnezeu în inima ei. Dar când a încercat să se înde-
părteze, L-a auzit pe Isus întrebând: „Cine M-a atins?”

Asta a făcut-o să tresară, așa că s-a oprit. Când a văzut că Isus o privea, s-a apropiat de El. Mulțimea a lăsat-o să treacă, iar ea, plângând, a căzut la picioarele Lui. După ce și-a spus povestea și și-a arătat recunoștința, ce cuvinte i-a adresat Isus? Luca 8:47,48. El dorea ca ea să meargă și să spună tuturor oamenilor cum, prin credința în El, fusese vindecată.

Care a fost diferența între atingerile ocazionale ale acelor oameni care se aflau mereu în preajma de Isus și atingerea acelei femei? A fost credința. Atingerea femeii a fost una făcută cu credință. Asta a făcut diferența. Isus nu voia ca oamenii să creadă că doar atingându-I hainele aveau să se vindece, ca prin magie. Ei trebuiau să știe că e nevoie de credință.

Aplicație: *Cât de adevărat este și în dreptul nostru că, dacă doar vorbim despre adevărurile biblice sau stăm în preajma unor oameni valoroși, acest lucru nu ne schimbă cu nimic. Fiecare trebuie să aleagă să-L urmeze pe Isus și să creadă că El îl va ajuta. Atunci Îl putem lăuda la fel ca femeia care a fost vindecată. Când le spunem altora ce a făcut Isus pentru noi, facem cea mai mare lucrare misionară pentru Isus.*

MARȚI

Credința aduce binecuvântări

CÂND Isus era înconjurat de o mulțime de oameni pe drumul spre casa lui Iair, o biată femeie bolnavă a reușit cu greu să se atingă de marginea hainei Sale, iar El a vindecat-o imediat. Mulți alții din acea mulțime s-au atins de El, dar ei nu au primit o binecuvântare specială. Ce a făcut diferența? Se poate întâmpla la fel și cu noi astăzi?

Gândiți-vă la ocaziile când ne rugăm într-un grup, așa cum ar fi la altarul familiei, la ora de rugăciune sau la biserică. Unii dintre cei prezenți, ca și acea femeie săracă și bolnavă, pot primi binecuvântări speciale datorită credinței lor și rugăciunilor stăruitoare. Alții nu primesc nicio binecuvântare. Ei sunt ca oamenii ignoranți aflați în mulțimea care Îl înconjură pe Isus.

Gândiți-vă la imnurile pe care le cântăm la biserică. Unele dintre ele sunt, de fapt, rugăciuni puse pe muzică. Când unii oameni le cântă, ei se gândesc la cuvinte și la ceea ce ele transmit. Ei fac din aceste imnuri propriile lor rugăciuni, ca și cum ar fi îngenuncheat în timp ce le cântă. Acest lucru ajută credința lor să se dezvolte. Alții le cântă fără să se gândească prea mult la cuvinte și, chiar mai puțin, la semnificația lor. Sunt precum oamenii ignoranți din mulțimea aceea.

Să revenim la acea mulțime mergând spre casa lui Iair. În timp ce Isus încă vorbea cu femeia bolnavă care se vindecase, un mesager a venit și i-a spus lui Iair că fika lui murise. Când a auzit Isus acel mesaj, ce i-a spus El lui Iair? Luca 8:49,50. „Crede numai”, i-a spus Isus, și Iair a crezut. Aceasta este credința vie. El a și acționat conform credinței sale și, fără ca măcar să plângă, a rămas lângă Isus pe tot drumul spre casa sa.

MIERCURI

„Fetișo, scoală-te!” (Luca 8:49-56)

Fiica lui Iair murise, astfel că toți plângeau când a sosit Isus împreună cu tatăl ei. Isus le-a spus: „Nu plângeți; fetișo n-a murit, ci doarme”. Dar cei prezenți o văzuseră și știau că murise. Cât de ridicol, se gândeau ei, să spună că doarme! Chiar au râs de El. Luca 8:52,53

Isus a insistat ca numai tatăl și mama fetei, împreună cu Petru, Iacov și Ioan, să rămână în casă. Toți ceilalți, inclusiv bocitoarele, trebuiau să plece. Apoi, în liniștea care a urmat, Isus și cei trei ucenici au mers cu părinții în camera unde era fika lor care murise.

Probabil că Iair a încercat să o consoleze pe soția lui spunându-i despre cuvintele rostite de Isus înainte de a ajunge la casa lor. Acum, amândoi priveau cu atenție în timp ce Isus se îndrepta spre patul ficei lor. Cu blândete, El a luat mâna ei micuță și rece în mâna Lui cea mare și caldă și a spus: „Fetișo, scoală-te!”

Versetele 51,54



Imediat, inima ei a început să bată, făcându-i pielea din nou caldă și obraji roșii. Ochii ei s-au deschis și ea a putut să vadă fața bună a lui Isus. Când s-a ridicat, părinții au îmbrățișat-o. Era în viață, dar și sănătoasă. Boala teribilă care o răpusese, dispăruse. Ce le-a spus Isus părinților să facă mai departe? Versetele 55,56

Aplicație: Atunci când Isus a spus că fetița nu era moartă, ci dormea, ce a vrut să spună? Când dormi, părinții tăi te pot striga să te trezești. Ceva asemănător se va întâmpla într-o zi cu toți cei care au murit. Când îi va chema Isus, toți se vor „trezi” și vor reveni la viață. **Ioan 5:28,29**

■ Deci, atunci când moare cineva care Îl iubește pe Isus, trebuie să ne simțim copleșiți și fără speranță? **1 Tesaloniceni 4:13-18** ■

JOI

Ziua de naștere a lui Irod (Marcu 6:21-23)

TIMPUL părea că zboară. Fiecare zi a lucrării lui Isus era una foarte plină. Puțin peste doi ani trecuseră de când fusese botezat, iar Isus știa, din profeția lui Daniel (Daniel 9), că mai avea mai puțin de un an și jumătate până la încheierea lucrării Sale pe pământ.



Trecuseră vreo șase luni de când Ioan Botezătorul trimisese pe doi dintre ucenicii lui ca să-L întrebe pe Isus dacă era Mesia. Ei se întorseseră cu vești care îi aduseseră pace și încredere lui Ioan. Acum știa cu siguranță că Isus era Mesia. El făcuse tot ce era posibil pentru a-i pregăti pe oameni să-L accepte.

Deși Ioan Botezătorul nu înțelegea de ce se afla încă

în închisoare, știa că putea avea încredere în Dumnezeu. Nu toți slujitorii lui Dumnezeu sunt scoși din închisoare, nu toți scapă de tortură sau de moarte. Dar dacă ei au încredere în înțelepciunea și dragostea lui Dumnezeu chiar și atunci când nu înțeleg, mărturia lor pentru Dumnezeu îi va face pe alții puternici, iar Dumnezeu îi va recompensa din belșug.

Regele Irod Antipa crezuse că Ioan era un profet adevărat. Dar Ioan îi spusese că el, regele, nu ar fi trebuit să trăiască cu Irodiada, soția fratelui său. Afirmările lui Ioan au infuriat-o foarte tare pe Irodiada. Irod era prea slab pentru a i se opune, așa că el l-a trimis pe Ioan în închisoare ca să-i facă pe plac Irodiadei. El intenționa să-l elibereze, dar ea era hotărâtă să-l distrugă.



Când s-a apropiat ziua de naștere a lui Irod, Irodiada a făcut un plan prin care era sigură că avea să-și atingă scopul în ceea ce-l privește pe Ioan. Regele și-a serbat ziua dând o mare petrecere și având alături oameni importanți din împărăția lui. La acea petrecere s-a băut mult vin – o băutură alcoolică. După ce vinul le-a adormit simțurile, Irodiada a trimis-o pe fica ei cea frumoasă și tânără, Salomeea, să danseze în fața lui Irod și a oaspeților săi. Nicio fată cuminte nu ar fi făcut asta. Acei bărbați erau beți, iar Irod fusese atât de ademenit de aspectul dansatoarei, încât i-a făcut o promisiune incredibilă în prezența tuturor acelor oaspeți. **Marcu 6:22,23** ■

Uneori regii făceau astfel de promisiuni atunci când voiau să-și arate aprecierea față de cineva, chiar dacă, de fapt, nu ar fi dat jumătate din împărăția lor. Dar, beat fiind, Irod a vrut să se laude în fața oaspeților săi importanți și a făcut acea promisiune nehibzuită tinerei dansatoare.

Aplicație: Oamenii fac uneori lucruri nehibzuite atunci când beau o băutură alcoolică. Ei pot spune sau face anumite lucruri când sunt sub influența alcoolului, lucruri care ar putea avea consecințe ce nu pot fi schimbate. Alcoolul ucide celulele creierului, iar creierul nostru e prea prețios pentru a-l irosi bând acea otrăvă. Ia hotărârea de a nu consuma alcool vreodată!



VINERI

Ioan decapitat (Marcu 6:24-29)

REGELE Irod tocmai promisese Salomeei, în prezența invitaților săi, că avea să-i ofere orice ar fi cerut, chiar și jumătate din împărăția lui. Acesta era darul lui pentru ea, ca răsplătă pentru că a dansat în fața lui și a oaspeților săi.

Salomeea trebuie să fi fost foarte entuziasmată și s-a grăbit la mama ei să-i spună despre promisiunea regelui. Irodiada era încântată. Planul ei pentru distrugerea lui Ioan Botezătorul funcționa.

Nu-l plăcea pe Ioan, deoarece o muștrase pentru păcatul ei de a trăi ca soție a lui Irod, deși nu el era soțul ei. Ea însă se mulțumea cu situația în care se afla, așa că, fără nicio ezitare, i-a spus fiicei sale să ceară capul lui Ioan. **Marcu 6:24** ■

La început, Salomeea s-a speriat. Cum ar fi putut să facă asta? Dar Irodiada a trimis-o înapoi la rege să dea



4000 î.Hr.

3000 î.Hr.

2000 î.Hr.

1000 î.Hr.

Eternitate



glas acestei cereri. Irod era șocat. Și oaspeții săi la fel; dar mintea lor era așa paralizată de alcool, încât ei nu s-au opus deloc. **Versetele 25,26** ■

Irod spera că cineva va avea curajul să-i spună să-și ia înapoi promisiunea pe care i-o făcuse fetei. Dacă cineva ar fi propus asta, știa că toți aveau să fie de acord, iar el nu ar mai fi trebuit să-și țină promisiunea. Dar toată lumea aștepta. În încăperea era liniște. Petrecerea nu mai era distractivă.

Pentru că nimeni nu era suficient de lucid ca să vorbească în favoarea lui Ioan, regele, în cele din urmă, a dat ordinul care a încheiat viața lui Ioan. Salomeea purta premiul pentru mama sa cea rea. Planul malefic al Irodiadei își atinsese scopul și ea acum batjocorea capul lipsit de trup al lui Ioan. **Versetele 27-29** ■

Dacă Irod ar fi ales să fie curajos și să facă dreptate, am fi citit o altă istorisire acum! Să nu fim niciodată lași și fricoși când vine momentul să acționăm corect — chiar dacă am început prin a face ceea ce era greșit.

Când oamenii au auzit ce se întâmplase, au urât-o pe Irodiada mai mult ca niciodată. Chiar Irod însuși a trăit în frică de atunci. Conștiința lui vinovată l-a chinuit pentru tot restul vieții lui. Dumnezeu avertizase că așa se va întâmpla cu oamenii care aveau să trăiască așa cum alesese Irod să o facă. Citește în **Deuteronom 28:66,67** ■

Aplicație: Oaspeții lui Irod erau, de asemenea, vinovați pentru că nu au vorbit în favoarea lui Ioan. Dacă păstrăm tăcerea în momentele în care ar trebui să vorbim împotriva lucrurilor greșite și în apărarea dreptății, și noi ne putem face vinovați. Ce a spus Isus despre aceasta? **Luca 11:23** ■

Potrivește!

Potrivește fiecare frază cu răspunsul și scrie litera corectă în fiecare spațiu gol.

- _____ Cum se numea conducătorul unei sinagogi?
- _____ Un rabin care L-a rugat pe Isus să vină să-i vindece fiica.
- _____ Atâția ani a fost bolnavă femeia care a atins mantia lui Isus.
- _____ Isus a spus că fata lui Iair nu era...
- _____ Isus a spus că fata lui Iair...
- _____ Fata care a dansat la petrecerea lui Irod.
- _____ El a crezut că Ioan era profet, dar a ordonat moartea sa.
- _____ Soția nelegitimă a lui Irod.
- _____ Irod l-a trimis în închisoare pentru a o mulțumi pe soția fratelui său.
- _____ Ioan Botezătorul a crezut că Isus era ...
- _____ Regele Irod a avut o mare petrecere de ...
- _____ Vameșul în casa căruia Iair L-a găsit pe Isus.
- _____ Un alt nume pentru un collector de taxe.
- _____ Orașul natal al lui Matei era pe malul vestic al...
- _____ Oraș în care au trăit Iair și Matei.
- _____ Ceea ce au băut Irod și oaspeții săi la petrecere.
- _____ Număr de ani în care Isus a continuat lucrarea Sa publică.

Banca de răspunsuri :

- | | | |
|--------------------|---------------------|-------------------|
| A. 12 | G. Irod Antipa | M. Vameș |
| B. 3½ | H. Irodiada | N. Rabin |
| C. alcool | I. Iair | O. Salomeea |
| D. ziua de naștere | J. Ioan Botezătorul | P. Mării Galileii |
| E. Capernaum | K. Matei | Q: dormea |
| F. moartă | L. Mesia | |

Matei 9:18-31; 14:6-12;
Marcu 5:21-43; 6:20-29;
Luca 8:40-47;

Îristos Lumina Lumii,
p. 220-225; 342-348

Referințe



1000 d.Hr.



2000 d.Hr.

Eternitate

Pâinea vieții



Text de memorat: Ioan 6:35

**„Eu sunt Pâinea vieții. Cine vine la Mine
nu va flămânzi niciodată și cine crede
în Mine nu va înseta niciodată!”**

DUMINICĂ

**Trimisi doi câte doi
(Marcu 6:7-13; 30-34)**

UCENICII lui Isus învățau să fie ajutoare demne de încredere. Ei organizau mulțimile care se adunau mereu. În timp ce Isus vorbea, ei observau nevoile oamenilor și mergeau să explice Scripturile celor pe care îi vedeau interesați.

Dar Isus știa că ei urmau să devină lideri. Aveau nevoie să devină ei înșiși învățători, pentru ca să-i instruiască pe alții să ducă evanghelia în lume după ce El se va fi înălțat. I-a trimis să meargă doi câte doi la oamenii din satele și orașele din Israel. Au făcut multe pregătiri pentru călătoria lor? **Marcu 6:7-9,12,13** ■

Acesta a fost un timp interesant de învățare pentru ucenici. Mergând câte doi, ei se puteau ruga, puteau să facă planuri și se încurajau reciproc pe măsură ce mergeau din loc în loc. Și, desigur, atunci când s-au întors din acea călătorie, toți erau dornici să vorbească cu Isus. Erau conștienți că făcuseră greșeli, dar știau că El îi va învăța cum să evite repetarea lor.

Isus a văzut că aveau nevoie de odihnă și de mai multe instrucțiuni. Dar erau așa multe întreruperi în timp ce vorbeau, încât, în cele din urmă, au mers cu barca pe malul nordic al Mării Galileii. Ucenicii lui Ioan aveau nevoie de încurajare după moartea aces-

tuia, așa că au mers și ei cu Isus. Alții ajunseseră acolo înaintea lor, dar nu au văzut când a ajuns Isus, așa că El a mers cu ucenicii Săi într-un loc liniștit. Puținul timp petrecut împreună a fost minunat. Fiecare minut era prețios, iar ucenicii au învățat multe lucruri care aveau să-i ajute în viitor.

De la locul lor de pe deal, Isus îi putea vedea pe oamenii care se strâneau și știa că Îl căutau. El privea cum veneau din ce în ce mai mulți, așa că a plecat de la locul Său de odihnă și a mers la ei. **Marcu 6:30-34** ■

Mulțimea era deosebit de mare pentru că familiile întregi se aflau pe drum spre sărbătorirea Paștelui la Ierusalim și voiau să-L vadă și să-L asculte pe Isus. Toată ziua a predicat și a vindecat pe cei bolnavi.

Aplicație: *Au fost atât de captivați de predicarea Lui, încât au uitat să mănânce. Ți s-a întâmplat vreodată așa în timp ce ascultai predica în Sabat?*

LUNI

**Hrănind pe cei 5 000
(Marcu 6:35-44; Ioan 6:1-15)**

ISUS vorbise toată ziua unei mulțimi mari de oameni aflate pe un deal la nord de Marea Galileii. Tot ce le spunea era pentru ei cum este apa pentru plantele uscate. Nu auziseră niciodată o astfel de predică și nu voiau să plece.

Era după-amiază târziu. Mulți dintre ei nu mâncaseră nimic de când plecaseră de acasă în dimineața aceea. Nici Isus nu mâncase nimic în ziua aceea. Și El era obosit și Îi era foame. Dar nu putea fi convins

Biblia

mea
10 august
B 32

spune

să abandoneze acea mulțime de oameni pentru a-și satisface propriile nevoi.

În cele din urmă, ucenicii Lui au venit să-I spună că ar fi bine să-i lase pe oameni să plece ca să poată merge în orașele și satele din apropiere și să cumpere de mâncare. Putem fi siguri că nu erau pregătiți pentru răspunsul șocant dat de Isus. Ce anume le-a spus?

Marcu 6:35-37 ■



Erau cam 5 000 de bărbați în mulțimea aceea, în afară de femei și copii (Matei 14:21). Probabil că erau cel puțin 10 000 sau 15 000 de oameni în toată acea mulțime. Nu e de mirare că ucenicii au fost șocați! Ucenicul Ioan, care fusese prezent acolo, a adăugat un detaliu interesant la istorisirea aceasta în **Ioan 6:8,9**. ■

Acel băiețel a oferit cu generozitate ceea ce probabil era hrana lui de drum, iar Isus a acceptat cu bucurie. Toată lumea s-a așezat confortabil pe iarbă în grupuri ordonate. Observați cât de simplu prezintă Biblia restul povestirii acesteia incredibile în **versetele 10,11!** ■



Isus ar fi putut să le ofere un ospăț deosebit, dar, în schimb, El le-a dat mâncare simplă. Ce au făcut cu resturile atunci când au terminat de mâncat? **Versetele 12,13** ■

Aplicație: *Chiar dacă ni se pare că avem doar puțin să-I oferim lui Isus, El poate folosi puținul nostru pentru a binecuvânta mulți oameni — dacă noi oferim de bunăvoie. Și, așa cum oamenii aceia au fost binecuvântați când ucenicii le-au dat pâine, tot așa, dacă noi împărtășim binecuvântările și adevărul pe care le-am primit de la Isus, și alții vor fi ajutați.*

MARȚI

Furtună pe lac (Matei 14:22-24)

PE măsură ce acei oameni Îl ascultau pe Isus, începeau să creadă că El era Mesia. După minunea prin care i-a hrănit, ei erau gata să-L încoroneze ca rege. Ucenicii lui, desigur, erau încântați. Părea că speranțele lor aveau să se împlinească în cele din urmă. **Ioan 6:14** ■

Dar Isus știa că trebuia să oprească planurile lor. El i-a chemat repede pe ucenicii Săi și le-a spus să urce în barcă și să plece. Din felul în care le vorbea, au știut

că trebuie să-L asculte. Așa că au mers la barca lor, dar au așteptat o vreme acolo, sperând că Isus avea să li se alăture în curând.

Isus a spus și oamenilor adunați să plece. Și, la fel ca ucenicii, ei au recunoscut în înfățișarea Sa și în cuvintele rostite o autoritate mai mare decât cea a conducătorilor pământești. Nu au îndrăznit să nu-L asculte, chiar dacă erau nedumeriți și nemulțumiți de întorsătura pe care o luaseră evenimentele. **Matei 14:22** ■ Aveau nevoie să înțeleagă!

Isus avea nevoie de un timp pe care să-l petreacă singur ca să Se roage pentru ucenicii Săi dragi. Știa că erau foarte dezamăgiți. Ei nu-și dădeau seama că, dacă L-ar fi încoronat rege, ar fi oprit imediat lucrarea pe care El o avea de făcut. Acest lucru le-ar fi dat preoților un motiv să-L acuze de conducerea unei rebeliuni împotriva guvernării romane. Ucenicii încă nu înțelegeau că Împărăția Sa nu era din lumea aceasta.

În timp ce Isus se ruga, ucenicii Lui vâsleau înapoi spre malul vestic al lacului. Pentru că ei nu plecașeră când le-a spus El să plece, acum se lăsase întunericul.

Și mințile lor erau întunecate. Ar fi trebuit să se gândească la lucrurile minunate pe care Isus le spusese și le făcuse în acea zi. În schimb, se plângeau unul altuia de refuzul Său de a lăsa poporul să-L încoroneze. Destinația lor era la aproximativ 7 kilometri de părărire. Ar fi trebuit să ajungă acolo destul de repede. Dar, iscată ca din senin, o furtună a venit peste ei. Câteva ore mai târziu, erau încă în largul mării. **Versetul 24** ■

Aplicație: *În loc să continue să se plângă, cu toții do-reau acum prezența lui Isus. Nu cumva ne asemănăm și noi cu ei atunci când avem probleme?*



MIERCURI

Mersul pe apă (Matei 14:25-32)

UCENICII lui Isus se aflau într-o furtună pe Marea Galileii, luptând pentru viața lor. Valuri uriașe amenințau să-i înece, iar ei vâsleau împotriva unui vânt care îi ducea din ce în ce mai departe de destinație.

Dintr-odată, în lumina fulgerului, ei au văzut ceva ce credeau că era o fantomă care se apropia. Era cumva

un simbol al morții care le arăta că în curând aveau să se înece? Erau îngroziți și „au strigat de frică”.

Nici măcar nu se gândeau că era Isus. Dar când S-a apropiat și se părea că urma doar să treacă pe lângă ei, ucenicii L-au recunoscut. Au strigat din nou, dar de data aceasta după ajutorul Lui. Matei era în barca aceea. Citește ce a scris despre această întâmplare! **Matei 14:25-27** ■

Nu există nicio furtună așa de violentă încât să înăbușe strigătul nostru de ajutor către Isus. Ce ușurare a fost răspunsul Lui, pentru ucenici! Petru, care de obicei vorbea primul, a strigat prin furtună: „Doamne, dacă ești Tu, poruncește-mi să vin la Tine pe ape”. A fost Isus de acord? **Versetul 29** ■

Ceilalți ucenici priveau cum Petru cobora din barcă și mergea pe apă spre Isus. Totul a mers bine până când el a privit înapoi la ceilalți ucenici din barcă. Se simțea bine pentru ceea ce făcea. Probabil că voia să vadă dacă ceilalți îl urmăreau.

Dar acel moment de mândrie ar fi putut să-l coste viața. Privind înapoi, își luase ochii de la Isus. Când s-a întors din nou către El, nu L-a mai putut vedea. Un val uriaș era între ei, ascunzându-L pe Isus pentru o clipă, iar Petru a intrat în panică. Ce s-a întâmplat mai departe? **Versetele 30-32** ■

Un Petru smerit L-a ținut pe Isus de mână până când au pășit în barcă. Apoi au ajuns pe uscat (Ioan 6:21). Dacă Petru ar fi continuat să privească la Isus, nu s-ar mai fi scufundat.

Aplicație: *La fel se întâmplă și în viața noastră spirituală. Citește Psalmul 69:1,2.* ■

JOI

I S-a cerut un semn (Ioan 6:22-31)

Isus a hrănit o mulțime de oameni cu cinci pâini și doi pești uscați. Vestea despre această minune s-a răspândit ca focul, iar oamenii s-au grăbit în dimineața următoare să ajungă la locul unde se întâmplase minunea. Isus nu mai era acolo, dar, mai târziu, L-au găsit în sinagogă la Capernaum.

Se întrebau când și cum ajunsese acolo. Ucenicii le-au povestit ce se întâmplase pe lac în noaptea aceea. Ei le-au spus că Isus și Petru merseseră pe apă în acea furtună teribilă, că furtuna s-a oprit atunci când cei doi au pășit în barcă și că barca lor a ajuns imediat la mal când furtuna s-a oprit.

Acele minuni de pe lac, plus minunea cu pâinea și peștele de pe deal, ar fi trebuit să îi convingă pe acei

oameni că Isus era Mesia. În acea zi, în sinagogă, El le-a spus că nu Îl căutaseră pentru cine era, ci pentru că ei își dăduseră seama că era capabil să le îplinească toate dorințele. **Ioan 6:26** ■ Apoi, Isus le-a spus că nu trebuie să trăiască doar pentru a munci să obțină ce își doresc în viață. Lucrurile de felul acesta nu durează mult. În schimb, ei ar trebui să caute hrana spirituală. Aceasta i-ar putea duce la o viață care nu se va termina niciodată. **Versetul 27** ■

Ceea ce a spus le-a stârnit interesul, dar încă nu înțelegeau. Ei erau obișnuiți să respecte reguli religioase. Era aceasta o regulă nouă pe care ar fi putut-o respecta și, astfel, ar fi avut garanția unui loc în cer?

Pentru că le-a fost starnit interesul, au întrebat cum ar putea face „lucrările lui Dumnezeu.” Ce a răspuns Isus? **Versetele 28,29** ■

Răspunsul lui Isus nu a fost pe placul lor. Au vrut să vadă un semn înainte de a crede în El. „Ce semn vei face?” au întrebat. Ce mai putea face? Așa cum le spusese în sinagoga din Nazaret, El făcea deja ce fusese profetizat de Isaia. **Luca 4:18,19** ■

Aplicație: *A cere un semn poate fi periculos, pentru că Satana va folosi semne pentru a înșela oamenii.* **Matei 24:24; 2 Corinteni 11:13,14** ■

VINERI

Pâine din Cer (Ioan 6:32-71)

Oamenii din sinagoga din Capernaum au cerut lui Isus un semn ca dovadă că El era Mesia. Faptul că hrănisese mii de oameni cu cinci pâini și doi pești era o minune care durase doar o zi. Dar timp de patruzeci de ani în pustie, Îi hrănisese pe strămoșii lor cu mană. Și asta era „pâinea din cer”, spuneau ei. **Ioan 6:31** ■

Isus le-a spus atunci că El era „pâinea din cer”. Strămoșii lor care mâncaseră mană în pustie erau morți cu toții, dar El, Pâinea vie, putea să dea viață veșnică celor ce aveau să mănânce din trupul Lui. **Versetele 48-51** ■

Această declarație a lui Isus a uimit pe mulți oameni. Unii



lideri religioși care erau prezenți acolo, au discutat între ei. Afirmatia: „Cine mănâncă trupul Meu”, era un simbol. El nu voia să spună că cineva ar trebui să mănânce din corpul Său. Unii dintre acei lideri au înțeles simbolul, dar au pretins că nu știu nimic, pentru că ei voiau să-i întoarcă pe oameni împotriva lui Isus. **Versetul 52** ■

Cei mai mulți oameni care erau prezenți în sinagoga din Capernaum s-au întors împotriva Lui. Vorbele Sale despre a mânca din carnea Lui și a bea din sângele Lui reprezentau un mister pentru ei. „Vorbirea aceasta este prea de tot”, murmurau ei, „cine poate s-o sufere?” **Versetele 53-60** ■

Isus le-a explicat mai târziu ucenicilor că nu era vorba despre carnea Lui, ci, mai degrabă, de nevoia pe care o aveau oamenii să se hrănească cu ceea ce El spunea. Cuvintele care ar fi trebuit să hrănească mulțimile erau despre a fi umili și iubitori cu dușmanii lor. Dar oamenii nu voiau asta. Ei își doreau un Mesia care să le aducă victoria împotriva dușmanilor lor. Așa că, după această zi, mulți dintre cei care Îl urmaseră L-au părăsit și au devenit dușmanii Săi. Apoi, El s-a adresat „celor doisprezece” și i-a întrebat dacă și ei ar dori să plece. Ce a răspuns Petru? **Versetele 67-69** ■

Isus a spus că în Cuvintele Sale stă viața. Cuvintele au putere în ele însele și ceea ce spune Dumnezeu se întâmplă. Cuvintele Lui dau viață atunci când noi Îl rugăm pe Isus să intre în viața noastră. Noi devenim „o făptură nouă”. **2 Corinteni 5:17** ■

Aplicație: Îl primești pe Isus în viața ta prin studiul zilnic al Cuvintelor Lui? Accepți ceea ce citești din Biblie ca fiind mesajul lui Dumnezeu? Crezi acest mesaj și dorești să-l urmezi? Dacă da, atunci Cuvântul lui Dumnezeu va putea distruge natura pământească și îți va da gânduri noi – un caracter nou.

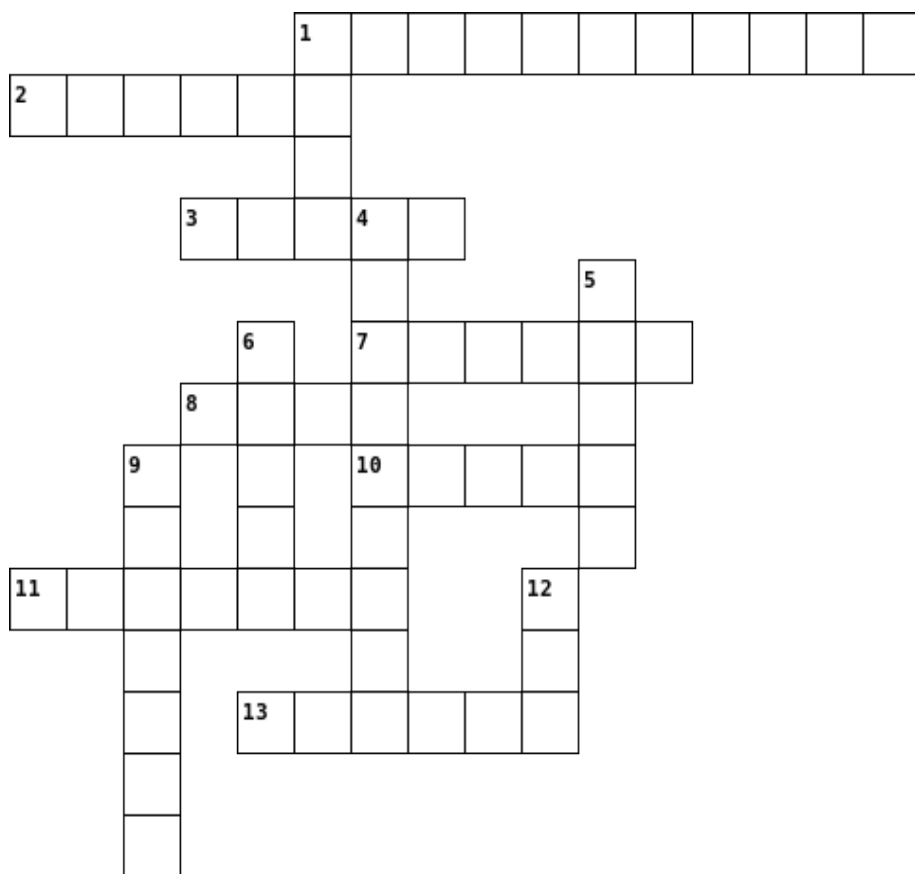
Rezolvăți următorul rebus!

Orizontal:

1. Ucenicii explicau _____ oamenilor interesați.
2. Oamenii ar fi vrut ca Isus să conducă o revoltă împotriva stăpânirii _____.
3. Numărul pâinilor pe care le avea băiatul la el.
7. Isus a spus: „Eu sunt _____ vieții”.
8. Oamenii au încercat să-L forțeze pe Isus să devină _____.
10. După ce i-a trimis pe ucenici departe, Isus s-a _____ pentru ei.
11. _____ teribilă s-a oprit atunci când Isus a pășit în barcă.
13. Isus a spus, „Eu sunt, nu vă _____!”

Vertical:

1. Oamenii voiau un _____ înainte de a crede în Isus.
4. Orașul în care Isus a vorbit despre Pâinea vieții.
5. Băiatul a avut în pachetul său doi _____.
6. Ucenicul care a mers pe apă.
9. Mulțimea hrănită de Isus număra 5 000 de _____.
12. Numărul de ucenici din fiecare echipă de misionari.



Matei 9:18-31; 14:6-12;
Marcu 5:21-43; 6:20-29;
Luca 8:40-47;

Hristos Lumina Lumii,
p. 349-394

Referințe



1000 d.Hr.



2000 d.Hr.



Sceptici și credincioși



Text de memorat: 1 Ioan 2:3

„Și prin aceasta știm că Îl cunoaștem
– dacă păzim poruncile Lui.”

DUMINICĂ

Spionii Îl abordează pe Isus (Matei 15:1,2)

PRAZNICUL Paștelui de la Ierusalim a urmat la scurt timp după ce, în ziua aceea de primăvară, Isus hrănise mii de oameni în Galileea. El participase pentru prima dată la Praznicul Paștelui când avea doi-sprezece ani. Deja Își făcuse un obicei din a merge la aceste sărbători în fiecare an.

Cărturarii și fariseii erau siguri că Isus avea să fie prezent și la sărbătoarea din acest an. Paștele era una dintre cele trei sărbători anuale la care toți bărbății iudei erau așteptați să participe (Exodul 23:14-16). Dar Isus a decis să rămână în Galileea și să nu meargă de data aceasta la sărbătoarea din Ierusalim. Care a fost motivul pentru care a făcut acest lucru? **Ioan 7:1** ■

Cărturarii și fariseii erau dezamăgiți că nu-și puteau duce planurile la îndeplinire la acel moment. Dar credeți că au renunțat? Nu. Știau că Isus nu respecta și nu asculta de multe lor reguli (tradiții), așa că au trimis spioni care să-L determine să spună ceva ce ar fi putut fi folosit împotriva Lui.

Desigur, aceste tradiții nu se găseau în Scripturi. Fuseseră inventate de-a lungul timpului de către rabini. Pentru că fuseseră învățate și practicate de-a lungul multor ani de către cărturari și farisei, erau considerate la fel de importante ca regulile din Scriptură.

Spionii trimiși la Isus au ales ceea ce credeau ei că era o întrebare bună.

„Pentru ce nu țin ucenicii Tăi datina bătrânilor, ci prânzesc cu mâinile nespălate?” au întrebat aceștia (Marcu 7:1-5). Dar ei nu vorbeau despre modul în care noi ne spălăm pe mâini. Era vorba despre una dintre multele lor reguli pe care oamenii trebuiau să le respecte.

După spălarea propriu-zisă, se turna apă strecurată peste mâini, iar apoi se uscau cu un prosop curat, într-un mod special. După aceea, dacă ar fi atins ceva „necurat” înainte de a mânca, repetau ceremonialul. Aceasta era doar una dintre tradițiile lor, dar mai erau multe altele.

Aplicație: Chiar și în timpul nostru, milioane de oameni respectă tradiții religioase care nu sunt în Biblie. Păzirea duminicii în locul Sabatului este una dintre ele. Puteți să dați și alte exemple?

LUNI

Tradițiile sau Legea? (Matei 15:2-20)

CĂRTURARIИ și fariseii L-au întrebat pe Isus de ce ucenicii Săi nu respectau și nu ascultau de regulile pe care le numeau „datina bătrânilor”. Ei credeau că era foarte important ca aceste tradiții să fie respectate.

Isus nu le-a dat un motiv pentru care El și ucenicii Săi nu făceau acel ceremonial de spălare a mâinilor înainte de a mânca. El le cunoștea inimile și știa că acolo aveau nevoie de o curățire, iar tot procedul de spălare exterioară nu le-ar fi putut oferi asta. În loc să răspundă la întrebarea lor, El le-a adresat o altă întrebare.

„Dar voi de ce călcați porunca lui Dumnezeu în folosul datinii voastre?” Această întrebare trebuie să-i fi șocat, pentru că ei se mândreau cu faptul că respectau Cele Zece Porunci. Atunci Isus le-a dat un exemplu pentru a dovedi că legile lor îi forțau pe oameni să nu se supună Legii lui Dumnezeu. **Matei 15:3-6** ■

Isus a dat exemplul unui fiu, acum adult, ai cărui părinți bătrâni ar fi avut nevoie de niște bani, ca ajutor pentru cheltuielile lor. În cazul în care acest fiu dorea să-și păstreze banii și să nu-și ajute părinții, el putea spune că îi va dăruia la templu atunci când va muri. Acest obicei era numit Corban. Astfel, le spunea părinților că toți banii săi erau „Corban”, promiși la templu, iar el nu mai era dator să-i ajute cu nimic. **Marcu 7:11** ■

Regula rabinilor spunea că nu trebuia să se dea nimic din bani dedicați ca fiind „Corban”. Acest lucru era privit ca o mare promisiune făcută lui Dumnezeu. Omul era liber să-și folosească banii cum voia pentru tot restul vieții sale, dar nu le putea oferi nimic părinților săi. Apoi, la moartea sa, templul ar fi primit ce a rămas din averea lui.

Ce mod egoist de a se eschiva de grija pentru părinți! Isus a spus că acest lucru însemna nerespectarea poruncii a cincea. **Matei 15:6-9** ■

Ani mai târziu, apostolul Pavel spunea că el fusese „extrem de zelos pentru tradițiile strămoșești” (Galațeni 1:14). Dar după ce a devenit creștin, el a avertizat cu privire la tradițiile care „nu sunt după Hristos”. **Coloseni 2:8** ■

Aplicație: *Milioane de oameni sunt acum ca și iudeii de pe vremuri. Ei sunt „extrem de zeloși” pentru tradițiile părinților bisericii, care nu sunt decât „niște porunci omenеști”. Ce a spus Isus despre asta? Matei 15:9* ■

MARȚI

Vizita în Fenicia (Matei 15:21,22)

CĂRTURARI și fariseii nu reușiseră să-L determine pe Isus să spună ceva ce L-ar fi incriminat. Așa că s-au întors la Ierusalim, iar Isus și ucenicii Săi au părăsit Galileea.

Ei au mers spre nord, într-o zonă aflată de-a lungul coastei Mării Mediterane, numită Fenicia. De pe dealurile sale din est, se puteau vedea orașele portuare pline de viață - Tirul și Sidonul. **Matei 15:21** ■

Cei mai mulți oameni de acolo erau păgâni care se închinau la idoli în multe temple. Iudeii din acel loc îi urau și se ținneau departe de ei cât de mult puteau.

Dar Isus avea motive speciale pentru a merge în acea zonă cu ucenicii. Avea nevoie de odihna de care nu S-a putut bucura hrănind mulțimile din Galileea. De asemenea, voia să-i învețe pe ucenici mult mai multe lucruri importante, înainte de a-i părăsi. El voia să le arate dragostea pe care Dumnezeu o are pentru toată lumea, indiferent de rasă.

Ei știau că Isus vindecase pe robul sutașului roman. Știau și că rămăseseră timp de două zile împreună cu samaritenii, în orașul lor de lângă fântâna lui Iacov. Însă acei oameni Îl cunoșteau deja pe Dumnezeu. Ucenicii nu avuseseră niciodată nimic de-a face, în mod direct, cu oameni păgâni. Iudeii, inclusiv ucenicii, îi socoteau pe aceștia ca fiind câini.

În această călătorie, ucenicii aveau să vadă cum îi trata Isus pe oamenii de o cultură diferită sau o religie diferită. El știa că o femeie păgână avea să-L ajute în acest demers, venind să-L roage să o vindece pe fiica sa care era posedată de demoni.

Zei păgâni, în care crezuse ea dintotdeauna, nu o ajutaseră. Dar când a auzit despre Isus și puterea Lui, ea a crezut că El o poate vindeca pe fiica sa. Era hotărâtă să-L găsească, și a reușit. **Versetul 22** ■

Aplicație: *Ucenicii priveau cum mama aceea Îl implora pe Isus să aibă milă de ea. Ce avea să se întâmple? Vom afla în lecția de miercuri. Dar putem învăța lecții importante din ceea ce au făcut Isus și ucenicii. Caută-le în lecția de mâine.*

MIERCURI

Credința unei mame (Matei 15:23-28)

CURÂND după ce au ajuns în Fenicia, Isus și ucenicii Săi au fost întâmpinați de o femeie cananită. Fiica acestei doamne era stăpânită de un duh rău, și ea a venit la Isus, implorând să primească ajutor. De fapt, în mod intenționat Isus S-a dus acolo unde ea putea să-L găsească cu ușurință. Avea nevoie de ajutorul ei pentru a-i învăța pe ucenici.

La început, Isus S-a prefăcut că o ignoră. Acesta era un comportament neobișnuit pentru El. Niciodată nu mai ignorase cererea cuiva pentru ajutor. Ucenicii Lui au observat și au presupus că El aproba prejudecățile iudeilor cu privire la păgâni. Dar, pe măsură ce înaintau



femeia îi urma implorând. În cele din urmă ucenicii I-au cerut lui Isus să o izgonească. **Matei 15:23** ■

După un timp, Isus a vorbit cu mama aceea care implora ajutor. Nu a izgonit-o, dar ceea ce a spus ar fi putut să-i determine pe mulți oameni să plece. Nu și pe doamna aceasta! Viitorul fiicei sale era în pericol. Ea a îngenușat la picioarele lui Isus și I s-a închinat zicând: „Doamne, ajută-mi!” **Verset 24-26** ■

Răspunsul lui Isus la această rugămintă a fost un adevărat test al credinței ei. Deși părea o insultă, era obișnuită cu astfel de cuvinte, iar pentru ea a reprezentat o ușă spre inima Lui.

Lui Isus Îi era imposibil să ascundă dragostea și compasiunea Sa pentru ea. Femeia știa că El nu o izgonea cu adevărat și a întrevăzut o oportunitate. Ce răspuns a dat ea? **Versetul 27** ■

Cine ar fi putut rezista unei asemenea rugăminți? Era dispusă să fie numită câine, dacă acest lucru ar fi făcut ca Isus să o ajute. Isus nu a mai rezistat și nu s-a mai putut preface. Acea mamă Îl ajutase să arate ucenicilor Săi cum îi trata întreaga lor națiune pe păgânii din jurul lor. Și le-a arătat aceasta fără a le spune cât de neubitori și cu inima împietrită erau. Ce i-a spus Isus noului membru al familiei lui Dumnezeu care tocmai își exprimase credința în El? **Versetul 28** ■

Aplicație: Ce crezi despre oamenii care sunt diferiți de tine? Îi vei trata așa cum au tratat-o ucenicii pe femeia aceea din Fenicia? Sau după cum a tratat-o Isus în cele din urmă? Gândește-te la asta.



Trecuseră aproximativ șase luni de când Isus îi vindecase pe acei oameni, iar ei fuseseră misionari credincioși. În acest timp scurt, ei treziseră mult interes pentru Isus. De această dată, când Isus a ajuns acolo s-a adunat repede o mulțime de oameni în jurul Său.

Au adus pe un om care nu putea auzi și vorbi corect, iar Isus l-a vindecat. Deși l-a rugat să nu spună nimănui despre vindecare, el a spus tuturor. Oameni de peste tot au auzit curând despre Isus și au vrut să-L vadă. **Marcu 7:32-37** ■

Când deja se adunaseră foarte mulți oameni, Isus a urcat pe un munte, iar mulțimea a mers după El. Ei i-au așezat pe oamenii bolnavi la picioarele Lui și au privit uluiți cum El îi vindeca. Aceștia erau oameni păgâni, dar „slăveau pe Dumnezeul lui Israel” pentru ceea ce vedeau și auzeau. **Matei 15:29-31** ■

Timp de trei zile, 4 000 de bărbați, în afară de femei și copii, au dormit noaptea sub cerul liber, iar în timpul zilei, L-au ascultat pe Isus predinând. La finalul acelor zile, mâncarea lor se terminase. Isus nu a vrut ca ei să plece flămânzi, așa că le-a spus ucenicilor despre preocuparea Sa. **Versetele 32-38** ■

Ucenicii nu erau la fel de preocupați de acei păgâni, cum fuseseră în legătură cu iudeii pe care Isus îi hrănise cu un prânz împrumutat de la acel băiat. Cu toate acestea, Isus i-a hrănit și pe acești păgâni la fel cum îi hrănise și pe iudei, și toți au plecat cu inimi recunoscătoare.

Aplicație: Ucenicii încă nu scăpaseră de toate prejudecățile față de oamenii de o altă cultură sau religie. Ai descoperit și la tine astfel de probleme?

JOI

Hrănirea celor 4 000 (Marcu 7:31-8:10)

CÂND Isus s-a întors din Fenicia, El și ucenicii s-au îndreptat spre partea de est a Mării Galileii. Mergând pe jos, spre sud, pe malul estic, au ajuns în acea parte de țară unde Isus vindecase pe cei doi demonizați.

Pentru că acei demoni intraseră într-o turmă mare de porci provocând distrugerea lor, oamenii de acolo L-au rugat pe Isus să plece de la ei. Cei doi bărbați doriseră să meargă cu El, dar Isus i-a îndemnat să rămână și să spună și celor din zona lor ce făcuse Dumnezeu pentru ei.

VINERI

Se schimbă starea de spirit în Galileea

P RIN minunea de a hrăni mii de păgâni, Isus le-a arătat ucenicilor Săi că „Dumnezeu nu este părtinitor”. Isus iubea pe acei păgâni la fel de mult cum îi iubea și pe iudeii pe care îi hrănise, cu câteva luni înainte, în același fel. Dumnezeu iubește pe toți oamenii, indiferent de culoarea sau naționalitatea lor. **Fapte 10:34,35** ■

După ce acei păgâni L-au ascultat pe Isus timp de trei zile, iar apoi au mâncat din hrana oferită în urma unei minuni, El i-a lăsat să plece. Aveau multe lucruri la care să se gândească pe drumul lor spre casă. La fel aveau și ucenicii, după ce au urcat în barcă cu Isus!



La aproximativ 11 km pe coasta cealaltă a lacului, spre vest, se afla Magdala. Acel oraș, ca și Capernaum, era în districtul Galileii, unde Isus făcuse cea mai mare parte din lucrarea Sa. Dar lucrarea Lui ajunsese la un punct de cotitură acolo.

După predica Sa cu privire la „Pâinea vieții” spusă în sinagoga din Capernaum, cei mai mulți dintre oameni se întorseseră împotriva Lui. Atunci când El și ucenicii Săi au ajuns la Magdala, ei nu au fost bine primiți. În schimb, Isus a fost întâmpinat de câțiva farisei și saduchei care veniseră să-L provoace.

Liderii religioși iudei erau împărțiți în două categorii foarte diferite: fariseii și saduchei. Fariseii îi urau pe romani, și uneori porneau rebeliuni împotriva controlului lor. Fariseii aveau, de asemenea, multe tradiții, dar Isus le arăta că respectând unele dintre aceste tradiții, ei nu respectau Cele Zece Porunci ale lui Dumnezeu.

Saduchei erau ceilalți lideri religioși. Ei nu credeau în înviere și nu se preocupau cu tradițiile fariseilor.

Niciunui dintre aceste grupuri nu le făcea plăcere să fie sub dominație romană. Majoritatea preoților de atunci, inclusiv Marele Preot, erau saduchei. În loc să le creeze probleme, cum făcuseră fariseii, saduchei erau prietenoși cu romanii. În felul acesta își puteau păstra pozițiile și autoritatea.

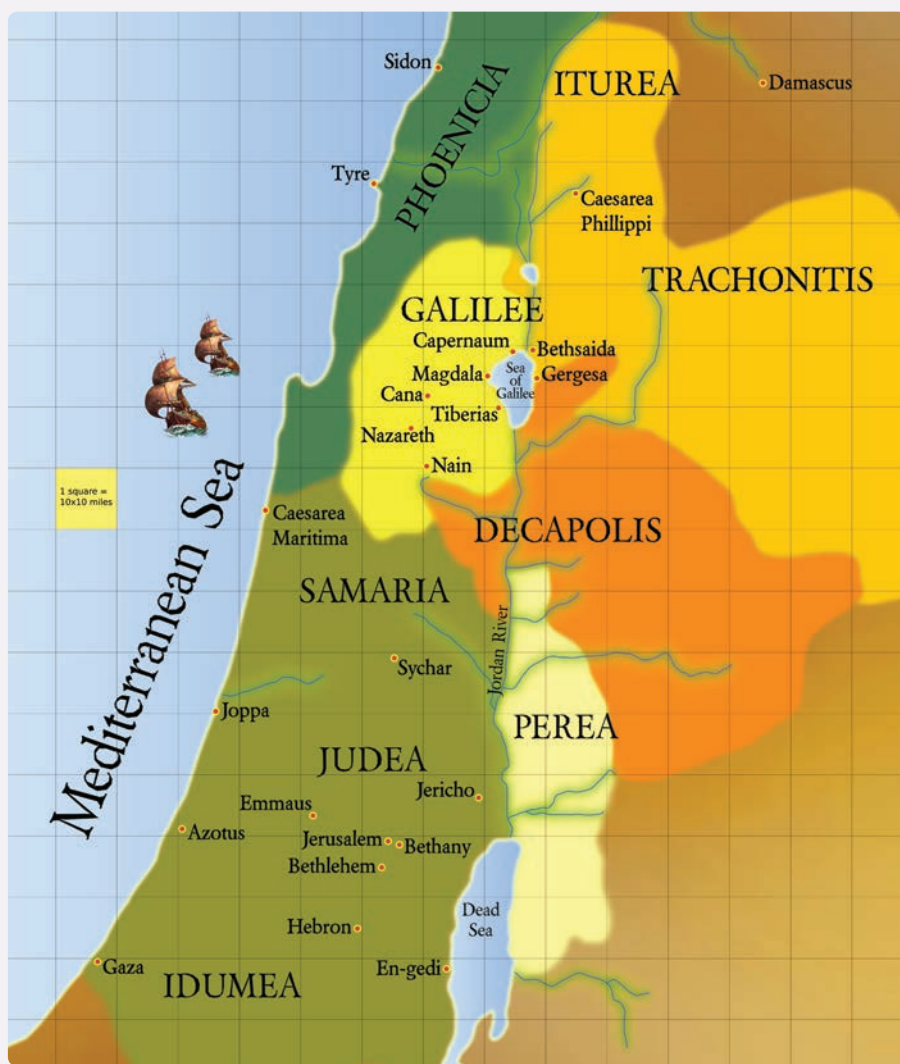
Aplicație: În loc să fim ca acei lideri religioși, haideți să-L întâmpinăm pe Isus în casele noastre și în viețile noastre. Ce diferență va face El!



Harta Palestinei

Verifică harta și găsește următoarele orașe și zone care au fost menționate în istorisirile despre Isus. Încearcă să îți amintești cel puțin o poveste care s-a petrecut în fiecare loc.

- | | |
|---|--|
| ☐ Betania (Bethany) | ☐ Râul Iordan (Jordan River) |
| ☐ Betsaida (Bethsaida) | ☐ Iudeea (Judea) |
| ☐ Cezareea lui Filip (Caesarea Philippi) | ☐ Nain |
| ☐ Cana | ☐ Nazaret (Nazareth) |
| ☐ Capernaum | ☐ Pereea (Perea) |
| ☐ Galileea (Galilee) | ☐ Fenicia (Phoenicia) |
| ☐ Ierusalem (Jerusalem) | ☐ Marea Galileii (Sea of Galilee) |



Matei 15:1-16;
Marcu 7:1-8:13;
Luca 11:37-54;
Hristos Lumina Lumii,
p. 395-407

Referințe

1000 d.Hr.

2000 d.Hr.

Eternitate

Cerând semne



Text de memorat: Ioan 20:31

„Însă acestea au fost scrise pentru ca voi să ajungeți să credeți că Isus este Hristosul, Fiul lui Dumnezeu, și, crezând, să aveți viață în Numele Lui.”

DUMINICĂ

Cerând un semn

Isus și cei 12 ucenici ai Săi veniseră cu barca la Magdala, în Galileea, unde au fost repede întâmpinați de de farisei și saducheii. Nu formau un grup de întâmpinare trimis să le ureze un bun venit. Oh, nu! Scopul lor era mult diferit de acesta. Ei veniseră ca să pună la încercare afirmația că El era Mesia.

Atât fariseii, cât și saducheii voiau ca Israelul să fie din nou o națiune independentă. Cu toții așteptau un Mesia care avea să-i izgonească pe romani și să facă din Israel cea mai mare împărăție de pe pământ. Dar ei nu voiau un regat ca cel despre care Isus tot vorbea.

Initial, poporul Galileii fusese entuziasmat de Isus. El le vindecase bolnavii și îi eliberase pe oameni de sub controlul lui Satana. El chiar înviase un mort într-unul din satele lor, în Nain. Dar liderii lor religioși spuneau că Satana Îi dădea putere să facă acele minuni. După ce a refuzat să devină genul de rege pe care ei îl voiau, au decis că, la urma urmei, El nu era Mesia.

Acum, acești farisei și saducheii se confruntau cu Isus la Magdala. Nu se plăceau între ei, dar cu toții Îl urau pe Isus mai mult decât se urau unii pe alții. Așa că au fost de acord ca să lucreze împreună împotriva Lui. Ei au hotărât să-I ceară un semn care să le arate că era Mesia. **Matei 16:1** ■

Dumnezeu le dăduse deja semne. Îngerii strălucitori luminaseră dealurile în timp ce cântau păstorilor despre nașterea lui Isus în Betleem. Steaua îi condusesse pe magi către locul în care se născuse Isus. La botezul Său, Duhul Sfânt coborâse peste El ca un porumbel; și o voce din cer Îi vorbise. **Luca 3:21,22** ■

Pe lângă aceste semne din cer, Isus făcuse numeroase minuni. Ei nu aveau nevoie de semne noi, ci aveau nevoie de minți noi — de „gândul lui Isus” (Filipeni 2:5).

Aplicație: *Și noi avem nevoie de „gândul lui Isus”. Putem să îl obținem prin intermediul studiului biblic. Acesta ne oferă minți curate.* **Ioan 15:3; 1 Ioan 1:9** ■

LUNI

Semnul lui Iona (Matei 12:38-40; 16:1-4)

FARISEII și saducheii I-au cerut lui Isus un semn din cer prin care să arate că El era Mesia. Dar El știa că indiferent de câte semne le-ar fi dat, ei tot nu ar fi crezut că El era Acela.

Ei știau că cerul roșu la apus de soare însemna, de obicei, o vreme frumoasă a doua zi, iar un cer roșu la răsărit însemna, de obicei, vreme rea în acea zi. Dar nu voiau să creadă semnele care deja dovedeau cine era Isus. Ce le-a spus El? **Matei 16:1-4** ■

Semnul lui Iona nu era nou. Isus le-a repetat un lucru pe care, anterior,



Îl spusese unor cărturari și farisei care ceruseră, de asemenea, un semn. **Matei 12:38-40** ■

Iona stătuse în pântecul aceluia pește imens tot atât timp cât avea Isus să stea în mormânt. Evreii numărau fiecare parte a unei zile ca fiind o zi întreagă. Aceasta înseamnă că ei, dacă ar fi început să numere din momentul imediat următor morții Sale — vineri după-amiază, până când El avea să învieze și să iasă din mormânt — duminică dimineața devreme, ar fi descoperit că erau trei zile.

După acea întâlnire cu liderii religioși, Isus și-a arătat durerea și dezamăgirea printr-un suspin adânc (Marcu 8:11,12). Apoi a plecat de la ei, S-a întors la aceeași barcă cu care venise și a plecat din Magdala împreună cu ucenicii Lui.

Au vâslit pe o distanță de aproximativ 13 km spre nord-est. În tot acest timp, erau neobișnuit de tăcuți. Până și Petru abia dacă a spus vreun cuvânt. Erau supărați unul pe celălalt? Nu. Ei se simțeau triști în legătură cu ceea ce tocmai se întâmplase la Magdala.

Au ajuns la Betsaida, un oraș pe malul de nord al Mării Galileii. Numele înseamnă „casa pescarului”. Trei dintre ucenicii lui Isus crescuseră acolo. Era aproape de locul unde Isus folosisese prânzul unui băiat pentru a hrăni mii de oameni.

Aplicație: Când și-au amintit minunea aceea, credința că Isus putea să facă orice pentru ei în viitor trebuie să se fi întărit. El poate face orice pentru tine, acum și în viitor. Citește din nou în **Ieremia 32:17**. ■

MARȚI

Aluatul fariseilor (Matei 16:5-12)

DUPĂ ce Isus și ucenicii au ajuns la Betsaida, El i-a avertizat să se ferească de „aluatul fariseilor și al saducheilor”. Aluatul este utilizat pentru a face pâine.

Ucenicii uitaseră să cumpere pâine înainte de a părăsi Magdala, așa că trebuiau să cumpere din Betsaida. Când au auzit avertizarea lui Isus, au crezut că le spunea să nu cumpere pâine de la farisei sau de la saducheii. **Matei 16:5-7** ■

De ce s-ar fi îngrijorat că au uitat să cumpere pâine? Ei mai aveau o bucată de pâine (Marcu 8:14), și, împreună cu Isus, erau doar 13 la număr. Dar Isus folosisese numai cinci pâini pentru a hrăni multe mii de oameni într-o



singură ocazie și doar șapte pâini pentru a hrăni alte multe mii cu altă ocazie. Nu ar fi putut El să hrănească 13 persoane cu o pâine?

Dar Isus nu vorbea despre aluatul folosit pentru a face pâine. El spunea despre „doctrina fariseilor și a saducheilor”. Tocmai veneau din Magdala, acolo unde se întâlniseră cu ei, iar acum El îi avertiza pe ucenicii Lui să nu fie influențați de lucrurile greșite pe care le spuneau aceștia. **Matei 16:8-12** ■

Dar ucenicii fuseseră deja influențați de unele dintre învățăturile false ale acestor lideri religioși. Încă din copilărie, li se spusese că Mesia avea să vină ca un rege cuceritor.

Ucenicii căutau încă să obțină poziții importante pentru ei înșiși. Ei chiar doreau ca Isus să le fi dat fariseilor și saducheilor semnul din cer pe care îl ceruseră în Magdala. Ei credeau că Isus avea nevoie de sprijinul aceluia pentru a deveni regele pe care încă îl așteptau.

Aluatul învățăturilor false despre Mesia bloca mințile ucenicilor. Chiar până la momentul înălțării lui Isus la ceruri, ei aveau să aștepte ca El să facă din Israel un mare regat. **Faptele apostolilor 1:6** ■

Aplicație: Învățăturile acelor lideri erau un aluat rău. Isus a vorbit și despre aluatul bun (Matei 13:33). Deci, există ambele tipuri de aluat. Aluatul bun al adevărului și al Duhului Sfânt ne dezvoltă tot așa cum drojdia face ca aluatul de pâine să crească. Dar aluatul rău, compus din neadevăruri și neînțelegeri, ne poate îndruma greșit (Romani 6:16). Care dintre cele două variante lucrează în mintea ta?

MIERCURI

Cine era Isus? (Matei 16:13-17)

CÂND Isus și ucenicii Lui au ajuns în Betsaida, părăsiseră Galileea unde Irod Antipa era conducător. Erau acum pe teritoriul fratelui lui Irod - Filip, iar fariseii și saducheii nu au venit după ei acolo.

Era acum târziu în vara anului 30 d.Hr., iar Isus avea să fie răstignit primăvara următoare. Ucenicii Lui nu erau pregătiți pentru tot ceea ce avea să se întâmple cu El. Isus avea nevoie de timp pe care să-l petreacă cu ei pentru a vorbi despre asta.

Au plecat din Betsaida și au mers aproximativ 40 km la nord, spre un loc aproape de Cezareea lui Filip. Orașul acela fusese reconstruit de Filip și redenumit în onoarea lui Tiberius

Caesar, împăratul roman, și a lui însuși. Majoritatea oamenilor din acea regiune erau păgâni. Acolo le-a spus Isus ucenicilor Săi despre cum avea să sufere și să moară pentru întreaga lume. Însă, înainte de toate, Și-a luat timp să fie singur și să Se roage.

El S-a rugat ca ei să poată fi gata pentru lucrurile șocante pe care aveau să le audă în curând. Ucenicii încă se așteptau ca Isus să stabilească o împărăție pământească. Deci, când au fost din nou împreună, El a început prin a-i întreba: „Cine zic oamenii că sunt Eu?” Ce au răspuns ei? **Matei 16:14** ■

Apoi a întrebat: „Dar voi cine ziceți că sunt?” Petru a răspuns pentru toți ucenicii. Ce a spus? **Versetul 16** ■

Cuvântul „Hristos” (din limba greacă) în Noul Testament înseamnă același lucru cu „Mesia” (din ebraică), în Vechiul Testament. Aceste cuvinte sunt titluri, cum ar fi Doctor sau Rege, nu sunt nume. „Isus” este numele pământesc al Mântuitorului nostru (Matei 1:20,21). Asocieră celor două cuvinte — „Isus Hristos” — face ca numele Său pământesc, Isus, și titlul Său, Hristos, să ne ducă cu gândul la Fiul lui Dumnezeu. **Romani 1:3,4** ■

Aplicație: Cele două cuvinte prețioase — „Isus Hristos” — arată că natura umană și cea divină sunt unite în El. Și când El trăiește în noi, devenim „părtași firii dumnezeiești”. **2 Petru 1:4** ■



JOI

Prezicerea morții Sale (Matei 16:21-27)

Isus a spus că Dumnezeu îi descoperise lui Petru că El este Hristos (Matei 16:17). Petru a spus un adevar pe care el însuși nu îl înțelegea. Hristos – Mesia – fusese reprezentat de sacrificiile animalelor timp de 4 000 de ani, iar pentru 1 500 dintre aceștia sanctuarul, apoi slujbele de la templu fuseseră un exemplu pentru ceea ce Hristos avea să facă pentru noi când Se va fi înălțat în sanctuarul ceresc. Dar înainte ca lucrarea aceasta să poată începe, El trebuia să sufere și să moară pe o cruce în afara Ierusalimului. Așa avea să arate că a murit pentru întreaga lume, nu numai pentru evrei. **Evrei 13:11-13** ■

Isus urma să trăiască acel teribil timp de suferință și moarte peste aproximativ șapte luni. Ucenicii Lui încă nu erau pregătiți pentru asta. Unul dintre motivele pentru care i-a adus în Cezarea lui Filip a fost că dorea să

le vorbească despre aceasta într-un loc liniștit, departe de dușmanii Săi. Ce le-a spus Isus? **Matei 16:21** ■

Pe măsură ce Isus le spunea ucenicilor aceste lucruri, doar gândul la acele evenimente era mai mult decât puteau ei suporta. Petru chiar L-a luat deoparte și aproape că L-a muștrat pentru că S-a gândit la asemenea lucruri teribile. Dar ce a spus Isus despre asta? **Versetele 22,23** ■

Acea muștrare a fost printre cele mai aspre dintre cele pe care le-a rostit Isus vreodată. A fost atât pentru Petru, cât și pentru Satana care lucra prin Petru. Satana încerca să-L descurajeze pe Isus, să-L facă să renunțe la suferința și la moartea pentru salvarea noastră. El încercase același lucru când Îl ispitise în pustie imediat după botezul Său.

Isus le-a explicat apoi ucenicilor că viața pe pământ avea să fie foarte grea pentru ei. Dar suferința lor de aici nu putea fi comparată cu marea recompensă din cer. **Versetele 24-27; Romani 8:17,18** ■

Aplicație: Așa se va întâmpla cu toți oamenii ascultători de Dumnezeu care vor trăi pe pământ până la revenirea lui Isus. Ei „vor fi prizonieri” (2 Timotei 3:12). Dar Isus spune: „Bucurați-vă și veseliți-vă, pentru că răsplata voastră este mare în ceruri” (Matei 5:11,12). Isus va face mai mult decât să răsplătească orice greutate am fi avut aici. Deplinătatea din cer va face ca suferințele de aici să fie neînsemnate.

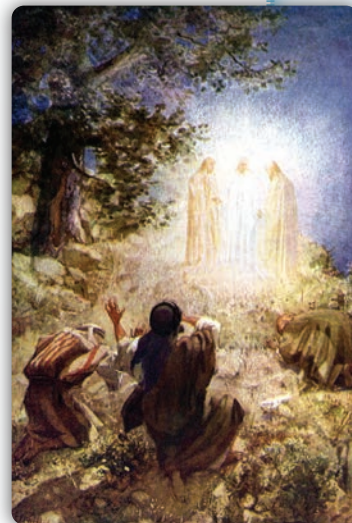
VINERI

Schimbarea la față (Luca 9:27-36)

UCENICII Lui Isus erau triști. Ei nu puteau să înțeleagă de ce El ar vrea să meargă la Ierusalim ca să sufere și să moară. Erau într-o zonă sigură din țară, iar dușmanii Săi nu ar fi putut ajunge la El. De ce nu puteau să locuiască și să lucreze în orașele și satele din apropiere de Cezarea lui Filip?

Dar Isus i-a condus înapoi spre sud. Probabil că a oprit de multe ori pentru a-i învăța pe oameni de-a lungul drumului. După șase zile pline, s-au oprit în Galileea la baza unui munte. Lăsând nouă dintre ucenici la baza muntelui, Isus a urcat împreună cu Petru, Iacov și Ioan sus pe munte. **Matei 17:1** ■

S-au oprit într-un loc potrivit, și Isus a mers la o parte să Se roage. A stat pe genunchi timp de multe ore, rugându-Se



4000 î.Hr.

3000 î.Hr.

2000 î.Hr.

1000 î.Hr.

Eternitate



pentru puterea de a îndura suferința care se afla înaintea Lui. De asemenea, S-a rugat ca ucenicilor Săi să nu li se piardă credința în El ca Fiu al lui Dumnezeu. Cei trei care erau cu El s-au rugat, de asemenea, dar în curând au adormit.

Isus a continuat să se roage și să ceară Tatălui Său să le permită ucenicilor să vadă o parte din slava Lui pe care o avea în ceruri. Acest lucru i-ar fi întărit și le-ar fi crescut credința că El era Fiul lui Dumnezeu.

Rugăciunea Lui a primit răspuns. Cerul părea să se deschidă și o lumină strălucitoare L-a înconjurat pe Isus. S-a unit cu lumina naturii Sale divine care strălucea prin natura Sa umană. El a stat în picioare și au apărut doi oameni din cer: Moise și Ilie. Ei L-au asigurat că moartea Lui ar face mântuirea posibilă pentru fiecare om. **Luca 9:29-31** ■

Când ucenicii s-au trezit, deja pierduseră multe din ceea ce Moise și Ilie spusese. Dar Petru, care dorea să rămână acolo, a sugerat crearea de adăposturi pentru ei. Ce s-a întâmplat înainte de a termina de vorbit? **Versetele 32-36** ■

Înainte de a părăsi Cezareea lui Filip, Isus le spusese ucenicilor că unii dintre ei nu aveau să moară până nu vor vedea Împărăția lui Dumnezeu. Acest lucru s-a împlinit când cei trei ucenici au văzut în acea lumină strălucitoare un simbol al Împărăției lui Dumnezeu și au auzit vocea Tatălui.

Din acea Împărăție făceau parte: Isus, ca Rege plin de slavă, Moise, ca reprezentant al poporului lui Dumnezeu care va fi înviat din morți, și Ilie, ca reprezentant al celor care, fiind în viață, vor fi luați la cer atunci când Isus va reveni.

Aplicație: *Ce moment palpitant va fi! Fie că vom fi înviați, așa cum s-a întâmplat cu Moise, fie că vom fi în viață, ca Ilie, toți vom fi luați la cer și vom sta alături de Isus o veșnicie!*

Alege variantele corecte:

- Liderii religioși I-au cerut lui Isus un semn. Care era, de fapt, nevoia lor reală?
 - ☐ Să fie de față la o înviere.
 - ☐ Să vadă un lepros vindecat.
 - ☐ Să vadă îngeri strălucitori care să-I anunțe nașterea.
 - ☐ Să audă vocea lui Dumnezeu vorbind din cer.
 - ☐ Să aibă de o minte nouă — „gândul” care era în Isus.
- Care era „aluatul fariseilor și al saducheilor”?
 - ☐ Amestecul cu drojdie utilizat la prepararea pâinii.
 - ☐ Pâinea cumpărată de la farisei și saduchei.
 - ☐ Învățăturile greșite ale fariseilor și saducheilor.
- După ce au ajuns la Betsaida, ce le-a spus Isus ucenicilor să facă?
 - ☐ Să cumpere pâine pentru că nu aveau.
 - ☐ Să se păzească de aluatul fariseilor și al saducheilor.
 - ☐ Să prepare ei înșiși pâine.
 - ☐ Să nu cumpere niciodată pâine de la un fariseu sau de la un saducheu.
- Ce înseamnă: „Sunt unii din cei ce stau aici care nu vor gusta moartea până nu vor vedea Împărăția lui Dumnezeu”. Luca 9:27
 - ☐ Isus a spus că unii vor trăi pentru a vedea a doua Sa venire.
 - ☐ Isus a spus că unii vor vedea pe Moise, pe Ilie și gloria care reprezintă Împărăția Lui.
 - ☐ Isus a spus că unii dintre ei nu vor muri niciodată.
- Care ucenic a răspuns la întrebarea lui Isus și a afirmat că el credea în Acesta ca Fiu al lui Dumnezeu, ca Mesia?

a. ☐ Ioan	c. ☐ Andrei	e. ☐ Iacov
b. ☐ Iuda	d. ☐ Petru	f. ☐ Bartolomeu
- Care dintre numele lui Isus înseamnă „Mesia”?

a. ☐ Hristos	b. ☐ Isus	c. ☐ Mântuitor	d. ☐ Doamne
-------------------------------------	----------------------------------	---------------------------------------	------------------------------------
- Timp de câți ani înainte de venirea lui Isus, sacrificiile animale au reprezentat moartea Lui pentru păcatele noastre?

a. ☐ 500	b. ☐ 1 500	c. ☐ 3 000	d. ☐ 4 000
---------------------------------	-----------------------------------	-----------------------------------	-----------------------------------
- Timp de câți ani înainte de venirea lui Isus, serviciile de la Sanctuar au arătat că Isus va muri pentru păcatele noastre?

a. ☐ 500	b. ☐ 1 500	c. ☐ 3 000	d. ☐ 4 000
---------------------------------	-----------------------------------	-----------------------------------	-----------------------------------

Matei 16:5-17:13;
Marcu 8:14-9:13;
Luca 9:18-36;

Hristos Lumina Lumii,
p. 407-425

Referințe



1000 d.Hr.



2000 d.Hr.

Eternitate

Cine este cel mai mare?



Text de memorat – Marcu 9:35

„Dacă vrea cineva să fie cel dintâi, trebuie să fie cel mai de pe urmă din toți și slujitorul tuturor.”

DUMINICĂ

Fete strălucitoare

(Marcu 9:8–18)

Isus împreună cu Petru, Iacov și Ioan au rămas rugându-se toată noaptea pe munte, în Galileea. Cei trei ucenici nu ar mai fi vrut să părăsească muntele. Acolo L-au văzut pe Isus în gloria Lui cerească cu Moise și Ilie alături. Au căzut la pământ atunci când au auzit vocea lui Dumnezeu din norul luminos. Ce momente sfinte și emoționante! Petru chiar a numit acel loc „muntele cel sfânt” când a scris despre el mulți ani mai târziu. **2 Petru 1:16-18** ■

Dar ei trebuiau să se întoarcă la cei nouă ucenici rămași la poalele muntelui. După ce slava a trecut, Isus i-a atins pe ucenici și le-a spus să nu se teamă. În timp ce coborau de pe munte, Isus le-a zis celor trei să nu spună nimănui despre ceea ce se întâmplase în acea noapte, până când El nu avea să fie „înviat din morți” (Matei 17:9). Asta i-a nedumerit. Se întrebau unul pe altul ce însemna „înviat din morți”. Ei încă nu înțeleseseră și sperau că nu va muri.

Oamenii se adunaseră deja în jurul celor nouă ucenici. Când L-au văzut pe Isus venind, au alergat să-L întâlnească. Un tată adusese pe fiul său posedat de demoni pentru ca ucenicii să-l vindece. În timpul călătoriei lor misiunare ei, alungaseră mulți demoni în

numele lui Isus (Marcu 6:7,12,13). S-a întâmplat ceva diferit de această dată? **Marcu 9:14-18** ■

Cei nouă discipoli se simțeau groaznic. Ei se făcuseră de rușine pe ei înșiși și pe Isus. Nu puteau să înțeleagă de ce. Erau cărturari în mulțime care spuneau că nici Isus, nici ucenicii Săi nu erau capabili să scoată afară acest demon. Ei voiau să dovedească faptul că Isus și ucenicii Lui erau șarlatani, iar oamenii păreau gata să-i creadă.

Cât de ușurați au fost cei nouă ucenici când L-au văzut pe Isus venind împreună cu ceilalți trei! Dar ce li se întâmplase? Slava cerească pe care o văzuseră în noaptea aceea, pe munte, le lăsase fețele pline de strălucire, iar oamenii îi priveau mirați.

Aplicație: *Sinai (Exodul 34:28-30). S-a întâmplat și lui Ștefan când a fost dus înaintea consiliului iudeilor (Fapte 6:15). Și ție ți se poate întâmpla acest lucru dacă te apropii de Dumnezeu și ajuți în transmiterea mesajului final către lume. (Istoria Mântuirii, p. 401)*

LUNI

Un băiat posedat de demoni

(Marcu 9:16-27)

CÂND Isus, Petru, Iacov și Ioan s-au întors de pe munte cu fețele strălucitoare, oamenii se uiau cu uimire la ei. Cărturarii s-au dat înapoi de frică. Ce s-a întâmplat când Isus i-a privit? **Marcu 9:16** ■

Biblia

mea
31 august
B 35

spune



Ei nu mai erau acum curajoși și sfidători la adresa lui Isus și a ucenicilor Săi. Nu au mai spus nimic. Și nimeni altcineva.

Apoi, tatăl băiatului a venit și L-a rugat pe Isus să-l ajute pe fiul lui suferind. El a spus că în timpul atacurilor demonului, băiatul avea convulsii violente și adesea cădea în foc sau în apă, avea spume la gura și scrâșnea din dinți. Cât de groaznic! Nu e de mirare că tatăl a

cerut ajutor! **Versetele 17,18,20-22** ■

Isus S-a uitat la oamenii mulți și curioși care priveau și S-a simțit trist. Nici ei, nici ucenicii Lui nu înțeleseseră care era misiunea Sa. Chiar și tatăl băiatului a arătat îndoială atunci când a spus: „dacă poți face ceva”.

Apoi, Isus a plasat responsabilitatea pentru vindecarea aceluia băiat înapoi pe umerii tatălui său. Ce i-a spus Isus? Care a fost răspunsul tatălui? **Versetele 23,24** ■

Mulțimea venea mai aproape. De asemenea, un public invizibil de îngeri buni și răi privea acea luptă între Isus și Satana. Văzându-l pe băiat cum se agita într-o altă convulsie violentă, toți oamenii își puteau da seama cât de crud era Satana. Dar ceea ce s-a întâmplat în continuare i-a umplut pe toți de venerație. **Versetele 25-27** ■

În mai puțin de 24 de ore, trei dintre ucenicii lui Isus au văzut slava Lui cerească descoperită pe munte, dar și puterea Lui asupra lui Satana arătată pe câmpia de jos. Cum puteau ei să se mai îndoiască vreodată de Cuvântul Său?

Aplicație: Dacă te îndoiești vreodată că Dumnezeu te poate ajuta, cazî pe genunchi și roagă-te ca tatăl băiatului: „Cred, Doamne! Ajută necredinței mele!” Și El te va ajuta.

MARTI

Motive pentru eșec

(Matei 17:19-21)

Acei nouă ucenici nu uitaseră cum au încercat și nu au reușit să scoată afară demonul din băiat în timp ce mulțimea de oameni îi urmărea. Ei simțeau încă ru-

șinea acelei umilințe. Când au rămas singuri cu Isus, L-au întrebat de ce au eșuat. **Matei 17:19** ■

Ar fi trebuit să se întrebe cum ar fi putut spera să alunge un demon. Uitaseră în ce stare se aflau? Uitaseră că mintea lor fusese plină de îndoieli, întrebări și gânduri egoiste?

Ei nu voiau să creadă că Isus avea să moară. Cum putea să moară și, totodată, să fie rege peste împărăția pe care ei o așteptaseră întreaga lor viață? În plus, se luptaseră cu gânduri de gelozie pentru că Isus îi lăsase la poalele muntelui, luându-i cu El numai pe Petru, Iacov și Ioan.

Cum putea Duhul Sfânt să-i binecuvânteze cu puterea de a lupta cu Satana când ei aveau gânduri inspirate chiar de el? Ei ar fi trebuit să se gândească la multele motive pe care le aveau ca să aibă încredere în Isus. Și ar fi trebuit să-L roage să îi ierte pentru gândirea lor egoistă și să le dea credință adevărată.

Isus a răspuns la întrebarea lor amintindu-le cât de importantă este credința adevărată. El le-a spus că și puțină credință adevărată ar fi făcut posibilă mutarea unui munte. **Versetele 20,21** ■

Desigur, Isus nu le spunea ucenicilor Săi să înceapă să mute munții. El vorbea despre munții de dificultăți pe care i-ar fi putut întâmpina în lucrarea lor. Ce a spus Dumnezeu despre muntele de dificultăți cu care s-a confruntat Zorobabel când a reconstruit templul? **Zaharia 4:6,7** ■

Aplicație: Adulții nu sunt singurii oameni cu probleme care par la fel de mari ca munții. Ai și tu vreodată nevoie de credință că Isus are grijă și de problemele tale?



MIERCURI

Prezicând din nou moartea Lui

(Marcu 9:30-32)

ACEL munte din Galileea pe care Isus a petrecut noaptea împreună cu Petru, Iacov și Ioan este uneori numit „muntele schimbării la față”. Aceste cu-

vinte ne sugerează ca a avut loc o schimbare de formă exterioară sau în înfățișare. Muntele acesta este numit așa pentru că Isus, în acea noapte petrecută pe munte, a suferit o schimbare în aspectul Său exterior.

Pentru cei trei ucenici care L-au văzut pe Isus transfigurat, muntele acela era un loc sfânt unde ar fi fost fericiți să rămână pentru mai mult timp. Dar nu la fel era și pentru ceilalți nouă ucenici care rămăseseră la poalele muntelui. Acela reprezenta locul eșecului lor umilitor în încercarea de a alunga un demon, și probabil erau bucuroși să plece. **Marcu 9:30** ■

De acolo au plecat prin Galileea spre Capernaum, dar aceasta nu era o altă călătorie misionară. Ucenicii nu acceptaseră ceea ce le spusese anterior despre suferința și moartea Sa. Așa că Isus a vrut să fie singur cu ei, pentru a încerca din nou să le pregătească mintea pentru ceea ce avea să se întâmple în curând în Ierusalim.

Așadar, înainte de a le vorbi din nou cu privire la acest subiect, El le-a atras atenția: „Voi ascultați bine ce vă spun” (Luca 9:44). Apoi le-a zis, ca și mai înainte, că El avea să fie ucis, dar va învia a treia zi.

De data aceasta a adăugat totuși ceva nou. „Fiul omului”, a spus el, „este pe cale să fie trădat”. Ei Îl auziseră mai înainte spunând: „Și totuși unul din voi este un drac” (Ioan 6:70), dar niciodată nu Îl auziseră spunând că avea să fie trădat.

Acum erau într-adevăr confuzi. Care dintre prietenii Lui s-ar fi gândit vreodată să Îl trădeze în mâinile celor care voiau să-L omoare? „Ucenicii s-au întristat foarte mult”, dar încă nu înțelegeau. **Matei 17:22,23** ■

Aplicație: Acei ucenici nu au putut să înțeleagă ceea ce spuneau profețiile despre moartea lui Isus într-o manieră atât de clară. Dar tu înțelegi profețiile care ne spun la fel de clar despre sfârșitul lumii? Dacă nu, atunci ar fi mai bine „să pleci urechea” cât de repede la acele profeții.

JOI

Bani de la un pește

(Matei 17:24-27)

UCENICII Lui erau siguri că Isus era Mesia. Asta spusese Petru nu cu mult timp înainte, când erau aproape de Cezareea lui Filip, și ei încă mai credeau. Acesta era motivul pentru care ei nu puteau să înțeleagă atunci când Isus le vorbea despre moarte. În gândirea lor, Mesia avea să își stabilească palatul la Ierusalim, nu să sufere și să moară acolo.

Pe lângă asta, se așteptau să aibă poziții importante în Împărăția Sa. Cum să renunțe la o astfel de perspectivă minunată? Și nu au renunțat! Chiar au început să se certe între ei cu privire la cine ar fi urmat să aibă cele mai importante funcții. **Luca 9:46** ■

Desigur, ei nu voiau ca Isus să audă ce spuneau, așa că au mers puțin mai încet până când Isus S-a aflat cu mult înaintea lor. Au continuat să se certe până când au intrat în Capernaum, unde, probabil, s-au așezat temporar în casa lui Petru.

Curând, collectorul de taxe de la templu a venit la Petru și l-a întrebat dacă Isus avea să plătească acea taxă. Petru a spus imediat: „Da”. Nu și-a dat seama că această întrebare era un alt efort de a-L atrage pe Isus într-o capcană. Petru a crezut că dacă Isus nu avea să plătească acea taxă, putea să fie acuzat că este neloial față de templu.

Dar profeților și liderilor bisericii nu li se cerea să plătească taxa respectivă. Și, dacă Isus ar fi plătit-o, ar fi fost ca și cum ar fi recunoscut că era doar o persoană obișnuită, nu Fiul lui Dumnezeu. Așadar, făcând o minune, a dovedit că El era Fiul lui Dumnezeu și, de asemenea, a plătit și taxa. Care a fost minunea? **Matei 17:24-27** ■

Aplicație: Motivul lui Isus pentru care i-a spus lui Petru să plătească taxa la templu a fost „ca să nu-i facă să păcătuiască”. Avem nevoie să ne amintim și de acest principiu. Când putem să ascultăm de legile oamenilor — unele fiind chiar nedrepte — fără să greșim față de Dumnezeu, ar trebui să facem acest lucru, „ca să nu-i facem să păcătuiască”.

VINERI

Cine este cel mai mare?

(Matei 18:1-5;
Marcu 9:33-37)

ISUS nu uitase de certurile și sentimentele rele dintre ucenicii Săi. Crezând că El nu-i va putea auzi, ei merseseră în urma Lui pe drumul spre Capernaum.

Așadar, atunci când erau singuri în casă, Isus i-a întrebat despre certurile lor:



„Despre ce vorbeai unul cu altul pe drum?” **Marcu 9:33,34** ■

Niciunul nu răspundea nimic. Isus le spusese că avea să moară pentru ei. În comparație cu El, ambiția lor egoistă părea foarte greșită. S-au simțit rușinați și nu au vrut să răspundă lui Isus. Erau cu toții siguri că El știa deja răspunsul la acea întrebare. În cele din urmă, unul dintre ei a avut suficient curaj pentru a-L întreba: „Cine este mai mare în Împărăția Cerurilor?” **Matei 18:1** ■

În atitudinea lor, Isus a văzut același tip de mândrie și egoism cum avusesse Lucifer în cer. El voise să aibă cea mai înaltă poziție de acolo (Isaia 14:14). Același spirit păcătos îi conducea pe fiecare dintre acei ucenici să vrea cea mai înaltă poziție în Împărăția lui Isus, iar ei încă așteptau ca aceasta să fie pe pământ. Cât de îngrijorat era Isus!

Pentru a-i învăța ce înseamnă a fi „cel mai mare”, Isus a chemat cu blândețe un copil și l-a îmbrățișat cu dragoste. El le-a spus ucenicilor că trebuie să se convertească și să devină la fel ca acel copil, fără să se mai gândească la ei înșiși — „De aceea, oricine se va smeri ca acest copil și va fi cel mai mare în Împărăția cerurilor”. Ar putea spune Isus asta despre tine? Citește **Matei 18:1-5**. ■

Aplicație: Când Isus a părăsit gloria cerului și a ajutat de bunăvoie pe alții toată viața Sa, El a demonstrat opusul mândriei și egoismului. Viața Lui de blândețe a arătat adevărata măreție. Dacă se smerește, oricine poate deveni „cel mai mare”. De asemenea, și tu poți să devii „cel mai mare”. **Psalmul 18:35** ■

Rezolvă rebusul!

Orizontală:

2. Tatăl băiatului a spus: „Cred, Doamne!

_____ necredinței mele!”

4. Orașul natal al lui Petru.

6. El a numit locul unde Isus a fost glorificat „Muntele cel sfânt”.

8. Ucenicii credeau că Isus era _____.

9. Omul care a fost înviat și L-a vizitat pe Isus pe munte.

10. Câți ucenici au văzut slava lui Isus pe munte?

11. Ucenicii voiau să știe care dintre ei va fi _____. Matei 18

12. Câți ucenici au rămas la poalele muntelui?

13. Omul care fusese luat la cer și L-a vizitat pe Isus pe munte.

Verticală:

1. El a fost prima ființă în care s-a găsit mândrie și egoism.

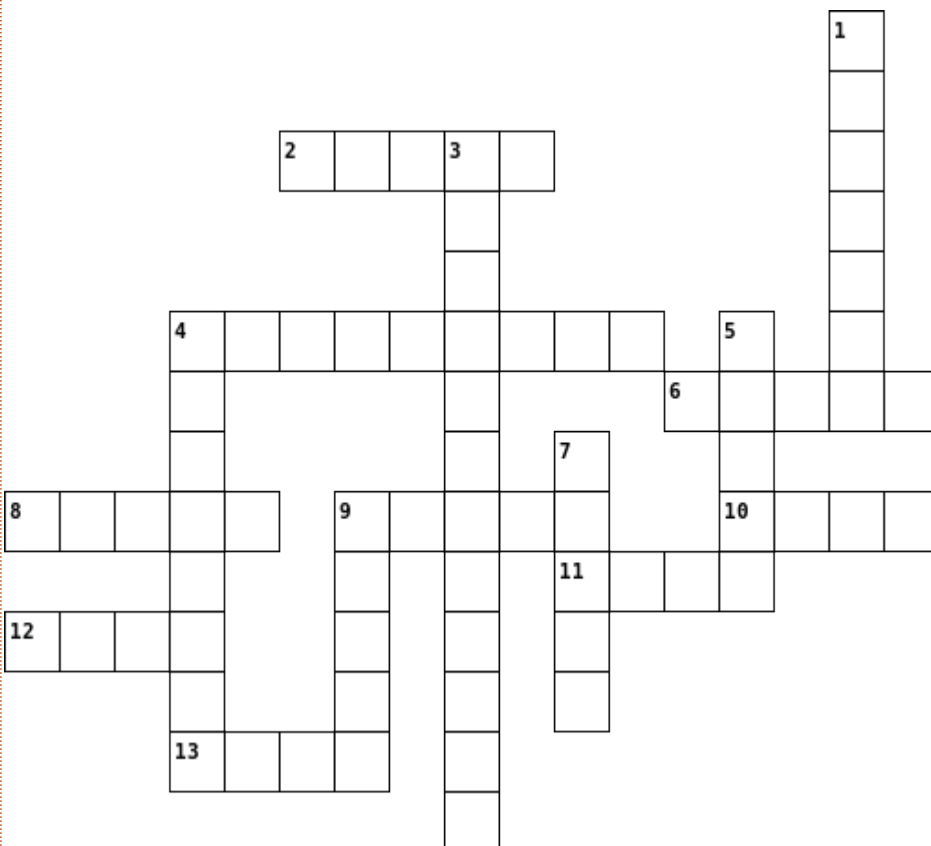
3. Cuvânt care înseamnă „schimbat la față”.

4. Isus a spus că ar trebui să fim umili, ca niște _____.

5. Petru a găsit bani pentru a plăti taxa în gura unui _____.

7. Isus a vindecat un băiat care era posedat de un _____.

9. Isus a spus că și puțină credință ar putea muta un _____.



Matei 17:14-18:20;
Marcu 9:14-50;
Luca 9:37-50;
Hristos Lumina Lumii,
p. 426-442

Referințe



1000 d.Hr.



2000 d.Hr.

Eternitate

Predicând în templul Său



Text de memorat – Psalmul 86:5

„Căci Tu ești bun, Doamne,
gata să ierți și plin de îndurare
cu toți cei ce Te cheamă.”

DUMINICĂ

Apa Vieții (Ioan 7)

ERA momentul să participe la cele șapte zile de Sărbătoare a Corturilor din Ierusalim. Dar Isus a așteptat ca mulțimile să meargă înaintea Lui, pentru că voia ca atunci când va ajunge să treacă neobservat. Sosind „pe la jumătatea praznicului”, El a mers direct în curtea templului și a început să vorbească mulțimii uriașe adunate acolo. **Ioan 7:14** ■

La Praznicul Corturilor, oamenii locuiau în adăposturi făcute din ramuri. Această sărbătoare era ținută în amintirea părinților lor care locuiseră în corturi în pustie. Era ca o serbare a recoltei, o zi a recunoștinței și, în același timp, o aducere-aminte a grijii pe care Dumnezeu a purtat-o strămoșilor lor în pustie.

Ca reamintire a momentului în care Dumnezeu le oferise apă dintr-o stâncă, în timpul sărbătorii se ținea o ceremonie foarte impresionantă. Dimineața, cu trâmbițe răsunătoare, un preot aducea un urcior cu apă din pâraul Chedron.

Un alt preot stătea într-un capăt al altarului, lângă un bazin de argint. Cel care avea vasul plin cu apă înainta încet către altar. În cealaltă parte a altarului era un preot care ținea în mâini un urcior plin cu must.

Fiecare bazin era ca o pâlnie. Când preoții goleau urcioarele în aceste bazine, apa și

mustul curgeau împreună prin tuburile acelea mari până la pâraul din vale.

Dar mult mai impresionantă decât această ceremonie erau predicile clare și puternice pe care le rostea Isus zi de zi mulțimilor aflate în curtea templului. Cuvintele Sale îi țineau pe oameni atât de atenți încât uitau de orice altceva. Asta a stârnit furia liderilor religioși. Ei au trimis ofițeri ca să-L ia, dar și aceștia au fost fermecați de Cuvintele Sale. **Versetele 15,31,32** ■

În ultima zi a sărbătorii, după ce oamenii văzuseră o serie de ceremonii impresionante, dar care nu le răspunseseră nevoilor inimilor lor, Isus a zis: „Dacă însetează cineva, să vină la Mine și să bea” (Ioan 7:37). Ofițerii s-au întors la preoți fără să-L fi luat pe Isus. Care a fost motivul lor? **Versetele 45,46** ■

Aplicație: Apa vieții oferită de Isus în acea zi era reprezentată de cuvintele rostite de El. Ele aduceau mântuirea tuturor celor care o doreau. Aceste cuvinte sunt scrise în Biblie și pentru noi.

LUNI

Prinsă în păcat (Ioan 8:1-8)

DUPĂ ultima zi a Sărbătorii Corturilor, Isus a plecat din Ierusalim. A petrecut noaptea printre plantațiile de pe Muntele Măslinilor, acolo unde putea fi singur cu Dumnezeu. Știa că erau mulți oameni care sperau să vadă sau să audă ceva care să-L incrimineze. Voiau să-L acuze că este împotriva religiei lor sau împotriva guvernării romane.

În dimineața următoare, devreme, Isus S-a întors în curtea templului pentru a

Biblia

mea

7 septembrie
B 36

spune



continua să-i învețe pe cei care veniseră la templu. Imediat s-a adunat o mulțime de oameni în jurul Lui. Ei erau dornici să-L audă vorbind și spuneau: „Niciodată n-a vorbit vreun om ca omul acesta”. În mulțimea aceea se aflau și iudeii care veniseră la

sărbătoare din alte țări. Ei aveau să ducă vestea despre Isus înapoi în țările lor. **Ioan 8:1,2** ■

Brusc, predica lui Isus a fost întreruptă. Niște cărturari și farisei și-au croit drum prin mulțime, trăgând de o femeie îngrozită și aducând-o în curtea templului. Au împins-o în fața Lui și, cu voci dure, o acuzau că ar fi încălcat cea de-a șaptea poruncă.

Amintindu-I că în astfel de cazuri Legea lui Moise cerea moartea, L-au întrebat: „Tu dar ce zici?” Isus a înțeles că era vorba de o altă capcană. Dacă ar fi spus că trebuia să fie iertată, putea fi acuzat de respingerea Legii lui Moise. Dacă ar fi spus că trebuia să moară, putea fi acuzat că prelua autoritatea Romei.

Isus S-a uitat la acea femeie speriată care tremura. Ea era prinsă în cercul acuzatorilor ei, iar mulțimea era curioasă să vadă ce avea să se întâmple. Dar, în loc să răspundă la întrebarea fariseilor, Isus S-a aplecat și a început să scrie cu degetul în praful de pe jos.

Acuzatorii femeii Îl tot îndemneau pe Isus să spună ceva, însă El doar scria. În cele din urmă, S-a ridicat și le-a vorbit. Ce a spus? **Versetul 7** ■ Apoi S-a aplecat din nou și a continuat să scrie.

Aplicație: Oare ce scria în praful de pe jos? Vom afla mâine. De ce crezi că nu a răspuns Isus la întrebarea fariseilor?



MARȚI

Iertată (Ioan 8:9-12)

ACUZATORII au așteptat să vadă ce avea să spună și să facă Isus cu privire la femeia păcătoasă pe care o târâseră în fața Lui. Dar El continua să scrie pe nisip.

În cele din urmă, acei cărturari și farisei s-au uitat să vadă ce scria Isus. Imaginați-vă șocul pe care l-au avut când au văzut o listă cu păcatele lor secrete scrise în praful de pe jos. Și Isus încă scria. Oamenii care erau în mulțime au văzut privirea lor surprinsă și s-au întrebat care era cauza. Acei lideri religioși mândri intraseră în curtea templului și o târâseră pe femeie, acuzându-o de un păcat teribil. Acum, în rușine și umilință, au plecat unul câte unul, începând cu cei mai bătrâni. Temându-se că oamenii din mulțime ar fi putut afla păcatele lor secrete, ei și-au plecat capetele și s-au îndepărtat în liniște. **Ioan 8:9** ■

Biata femeie se ghemuise de frică atunci când Isus a spus că oricare dintre acuzatorii ei, dacă era fără păcat, putea arunca prima piatră. Era sigură că avea să fie omorâtă cu pietre. Ce conversație a purtat Isus cu acea femeie după ce acuzatorii ei au plecat? **Versetele 10,11** ■

Cuvintele lui Isus au adus un potop de lacrimi de recunoștință pe chipul femeii. Cu umilință, ea și-a mărturisit păcatele și dragostea pentru El. O nouă viață a început pentru ea în acea zi și a devenit unul dintre cei mai devotați ucenici ai lui Isus.

Aplicație: Ceea ce s-a întâmplat în ziua aceea este un alt exemplu al dragostei lui Isus pentru oameni. El urăște păcatul pentru că întotdeauna aduce durere și suferință, iar în cele din urmă, moarte veșnică. Dar Isus îi iubește pe păcătoși și este la fel de dornic să ne ierte, așa cum a fost și cu acea femeie. De asemenea, El ne va ajuta „să nu mai păcătuim”. Vrei ca Isus să facă asta și pentru tine?

MIERCURI

Lumina Lumii (Ioan 8:12-59)

DUPĂ Sărbătoarea Corturilor, Isus a continuat să-i învețe pe oameni în curțile templului. În cadrul acelei sărbători fusese o ceremonie a luminilor, ca aducere-aminte a felului în care i-a condus Dumnezeu pe israeliți prin pustie – „ziua într-un stâlp de nor și noaptea într-un stâlp de foc”. **Numeri 14:14** ■

Ceremonia aceea avusese loc în aceeași curte a templului în care predica Isus într-o dimineață de după sărbătoare. Probabil că atunci când le-a reamintit cine era El, oamenii s-au dus cu gândul din nou la acea sărbătoare plină de bucurie. Ce a spus Isus în timp ce le arăta cum se reflectă razele soarelui din zidurile albe de marmură ale templului? **Ioan 8:12** ■



După ce a făcut această afirmație, Isus a fost întrerupt de farisei. Spunând despre El că era Lumina lumii, Isus aplica la El Însuși o profecie despre Mesia din **Isaia 49:6**. ■

Profecția spunea că Mesia avea să fie o lumină pentru neamuri. La acel moment, iudeii nu iubeau neamurile, dar acceptau pe oricine le adopta religia. Una dintre cele patru curți ale templului era numită „curtea neamurilor”. Oricine se putea închina acolo, indiferent de unde ar fi venit. Următoarea era „curtea femeilor”, unde numai iudeii, bărbați sau femei, aveau voie să intre. De acolo, cincisprezece scări duceau până la „curtea lui Israel”, care era doar pentru bărbații iudei. Cea de-a patra curte era numai pentru preoți.



Isus îi învăța pe oameni în curtea femeilor atunci când fariseii L-au întrerupt cu o discuție lungă despre cine era El. În cele din urmă, El însuși S-a numit „EU SUNT”. Acela era unul dintre numele lui Dumnezeu (Exodul 3:14). Ce s-a întâmplat când unii preoți și rabini au strigat furioși din mulțime, acuzându-L că a pretins a fi Dumnezeu?

Ioan 8:58,59 ■

Aplicație: Acum, când întunericul spiritual îi acoperă pe oameni din nou, Isus vrea să ne facă reflectoare ale luminii Sale pentru ei. **Isaia 60:1-3** ■

JOI

Vindecare pentru un orb (Ioan 9:1-12)

PE când Isus mergea cu ucenicii prin Ierusalim, a întâlnit un orb care stătea lângă drum și cerșea. Acesta se născuse așa, fapt ce i-a determinat pe ucenici să-L întrebe pe Isus dacă orbirea acestuia fusese cauzată de propriile lui păcate sau de ale părinților săi. Care a fost răspunsul lui Isus? **Ioan 9:3-5** ■

Cei mai mulți evrei din vremea aceea, inclusiv ucenicii, credeau că oamenii care suferau de probleme fizice erau pedepsiți pentru păcatele lor. Unii oameni încă mai cred asta, dar Biblia ne învață că această suferință nu este întotdeauna



o pedeapsă pentru păcat. Trei dintre prietenii lui Iov i-au spus că suferința lui era pedeapsa pentru păcatele sale, dar ce a spus Dumnezeu despre asta? **Iov 42:7** ■

Isus l-a vindecat pe acel om într-un mod neobișnuit. A făcut o pastă din lut și saliva Lui și a pus-o pe pleoapele omului. Apoi i-a spus: „Du-te de te spală în scaldătoarea Siloamului”. El a făcut lucrul acesta, dar când „s-a întors văzând bine”, Isus plecase.

Acum, că avea ochii deschiși, fața acelui om arăta diferit. Nici chiar vecinii săi nu erau siguri că era aceeași persoană. Ei au discutat despre asta, iar când l-au întrebat, el a spus: „Eu sunt cel ce fusese orb”.

Ce anume i-a redat vederea acelui om? A fost pasta de noroi pe care i-a pus-o Isus pe pleoape?

A fost apa cu care a spălat noroiul la scaldătoare? Sau au fost și noroiul, și apa care au acționat împreună și i-au redat vederea?

Știm că niciunul dintre aceste lucruri nu i-ar fi putut reda vederea acelui om. Atunci, de ce a pus Isus noroi pe pleoapele sale și l-a trimis la scaldătoare? Din același motiv pentru care Elisei l-a trimis pe Naaman să se scalde în râul Iordan pentru a se vindeca de lepră. **2 Împărați 5:1,10,14** ■

Aplicație: În ambele cazuri a fost un test al ascultării și al credinței că Dumnezeu avea puterea de a-i vindeca. Niciunul dintre acei oameni nu ar fi fost vindecați fără ascultare și credință. Prin neascultare și lipsă de credință putem pierde multe binecuvântări.



VINERI

O dilemă între farisei (Ioan 9:13-41)

ISUS vindecase un tânăr care se născuse orb. Mai mult, El făcuse asta într-o zi de Sabat. Probabil că acesta era primul Sabat de după Sărbătoarea Corturilor, în toamna anului 30 d.Hr. Mai rămăseseră doar șase luni în care El îi mai putea ajuta pe oameni, apoi urma să moară pentru mântuirea tuturor.

După ce tânărul le-a spus vecinilor săi despre cum primise vindecarea, aceștia l-au dus la farisei. Când a spus acestora ce făcuse Isus pentru el, „s-a produs o dezbinare între ei”. Unii spuneau că Isus nu păstra Sabatul, alții se între-



bau: „Cum poate un om păcătos să facă asemenea semne?” Ce a spus tânărul despre Isus? **Ioan 9:17** ■

Nu exista nicio îndoială că tânărul putea vedea, dar fariseii au refuzat să admită că Isus îl vindecase. Ei chiar au negat că acesta se născuse orb. Atunci când i-au chemat părinți și i-au întrebat despre el, ce au răspuns aceștia? **Versetele 19-22** ■

Fariseii erau într-o dilemă. Ei nu puteau nega faptul că doar o minune deschisese ochii tânărului. El se bucura de capacitatea lui de a vedea lucrurile pentru prima dată în viață și le spunea altora despre asta. Aceasta, desigur, îi pune în încurcătură pe farisei. Citește următoarea lor conversație cu el în **versetele 24-34**. ■

Fariseii încercau să-l încurce pe omul acela. Ei nu voiau ca el — sau oricine altcineva — să creadă în Isus. Dar în timp ce Satana lucra prin farisei, îngerii lui Dumnezeu îl ajutau pe om să știe cum să reducă la tăcere argumentele lor. Furioși, i-au interzis să mai intre în templu pentru 30 zile.

Imaginează-ți bucuria tânărului când s-a întâlnit mai târziu cu Isus, iar El i-a spus clar că era Fiul lui Dumnezeu. Isus i-a explicat că El adusese lumină spirituală în lume (versetul 5), iar oamenii se judecau singuri fie prin acceptarea, fie prin respingerea ei. Cei care acceptau lumina adevărului începeau să vadă. Cei care Îl respingeau alegeau să fie orbi. **Versetele 35-39** ■

Unii farisei auzind asta l-au zis: „Doar n-om fi și noi orbi!” Isus le-a spus că, dacă ei nu ar fi știut adevărul, „nu ar fi avut păcat”. Dar acum știau adevărul și îl respingeau. „Tocmai de aceea păcatul vostru rămâne”, le-a spus El.

Aplicație: Cum se poate aplica acest lucru pentru noi? Citește răspunsul în **Iacov 4:17**. ■



1. Ioan 6:35 — Eu sunt



2. Ioan 8:12 — Eu sunt



3. Ioan 10:11 — Eu sunt



4. Ioan 14:6 — Eu sunt

Ioan 7-9;
Hristos Lumina Lumii,
p. 447-475

Referințe

Cine este Isus?

În cartea lui Ioan, Isus a făcut șapte declarații despre El Însuși care începeau cu „Eu Sunt”. Care au fost acestea? (vezi imaginile)



5. Ioan 10:7 — Eu sunt



6. Ioan 11:25 — Eu sunt



7. Ioan 15:5 — Eu sunt

1000 d.Hr.

2000 d.Hr.

Eternitate

„Domnul este păstorul meu”



Text de memorat: Ioan 10:27,28

„Oile Mele ascultă glasul Meu;
Eu le cunosc și ele vin după Mine.
Eu le dau viața veșnică, în veac nu vor pieri
și nimeni nu le va smulge din mâna Mea.”

DUMINICĂ

Oi și păstori (Ioan 10:1-6, 12,13)

ÎN învățăturile pe care le-a oferit, Isus a folosit diferite moduri de a-i ajuta pe oameni să înțeleagă ce fel de iubire are Dumnezeu pentru fiecare persoană. El a folosit ilustrații din activitățile familiare, cele de zi cu zi. Mulți oameni din acea vreme aveau oi, prin urmare, grija pentru ele a fost una dintre ilustrațiile Sale preferate.

Probabil că fiecare dintre noi a văzut oi sau imagini cu acestea. Dar nu știu câți dintre noi au îngrijit de oi, astfel încât să știe cât de neajutorate sunt, cât de ușor se pot pierde, cât de mulți dușmani au sau care sunt nevoile lor. Cu siguranță că au nevoie de un păstor pentru a le proteja și a le îngriji! Citește ce scrie despre oi și păstori în **Ioan 10:1-5**. ■

Isus a spus aceste cuvinte fariseilor la scurt timp după ce îl vindecase pe omul care se născuse orb. Acei oameni erau lideri religioși, păstori spirituali ai turmei lor. Cu toate acestea, ei tocmai aruncaseră din staulul lor pe tânărul pe care Isus îl vindecase. **Ioan 9:33,34** ■

Ei se purtau ca păstorii lui Israel despre care se vorbește în **Ezechiel 34:4**. ■ Citește această descriere și compar-o cu Păstorul descris în **Isaia 40:11** ■ și în **Psalmul 23**. ■ Poți vedea ce păstor bun este Isus? Îi pasă de tot ceea ce este important pentru noi și de tot ce ne doare.

Un păstor bun cunoaște numele oilor lui, iar oile îi cunosc vocea, astfel că nu urmează pe nimeni altcineva. El le conduce la pășuni verzi pentru a paște iarbă proaspătă. Le găsește „ape de odihnă”, ca să nu fie nevoite să bea din râuri repezi. Noaptea, le conduce la stână ca să fie în siguranță.

Celor angajați nu le păsa cu adevărat de oi. Nu erau ale lor, iar ei lucrau doar pentru salarii (Ioan 10:12,13). Puteau chiar încerca să le impună traseul. Dar un păstor bun niciodată nu făcea asta, el doar le ghida întotdeauna.

Aplicație: Așa este Isus. El i-a scos pe israeliți afară din Egipt „ca pe o turmă” (Psalmul 77:20). El nu obligă niciodată pe nimeni. Ne atrage către Sine cu o iubire veșnică” și „cu legături de dragoste” **Ieremia 31:3**; ■ **Osea 11:4**. ■ El merge înaintea noastră pentru a ne ajuta pe drumul spre cer.



LUNI

Păstorul cel bun (Ioan 10:6-18)

UN lucru uimitor se petrecuse la Sărbătoarea Cor-turilor din anul 30 d.Hr. În primul Sabat de după această sărbătoare, Isus vindecase un tânăr care se născuse orb. La scurt timp după aceea, atunci când

Biblia

mea
14 septembrie
B 37

spune

Isus vorbea unui grup de farisei, le-a spus despre oi și staul, despre hoți și tâlhari și despre un păstor bun.

Fariseii, ca și alții care ascultau, știau ce însemna grija pentru oi. Aceasta era ocupația multor oameni. Fiecare turmă de oi avea nevoie de un păstor. Dar ascultătorii lui Isus nu au înțeles nici sensul a ceea ce spunea El, nici de ce spunea asta.

Așa că Isus a explicat ce a vrut să spună. „Eu sunt poarta” staulului, a spus El. Staulul este un simbol al Împărăției lui Dumnezeu. Din momentul în care a venit păcatul în lumea noastră, jefuindu-ne de locul pe care îl aveam în familia Tatălui nostru, Isus a fost singura cale de întoarcere către Împărăția lui Dumnezeu.

Prin respingerea Lui ca Mesia și Mântuitor al lor, mulți dintre cei care Îl ascultau, refuzau să treacă prin ușă. Ca și tâlharii, ei încercau să intre în Împărăția lui Dumnezeu în felul lor propriu. **Ioan 10:7-10** ■

Sau poate era chiar mai rău? Ei încercau să-i împiedice și pe alții să creadă în Isus. Îi speriaseră pe părinții omului care se născuse orb, astfel încât aceștia s-au temut să spună că Isus îl vindecase. Au încercat să-l împiedice chiar și pe cel care fusese vindecat să creadă în El. Ce a spus Isus despre oamenii care fac asta? **Mattei 23:13** ■

Aplicație: *Isus este Păstorul nostru, iar noi suntem oile Lui. Cât de tandru ne veghează! El a spus că ne cunoaște la fel de bine cum Îl cunoaște pe Tatăl Său, și că Tatăl Său Îl iubește pentru că avea să moară pentru noi.* **Ioan 10:14,15,17** ■

Dar L-a iubit Tatăl Său dintotdeauna? Cu siguranță. Și nu uita: Dumnezeu Tatăl Îl iubește pe Isus chiar mai mult decât înainte, pentru că El a murit pentru noi.

MARȚI

„Și-a îndreptat fața hotărât” (Luca 9:51-56)

Isus a părăsit Ierusalimul după Sărbătoarea Corturilor și a încetat să mai vorbească despre Păstorul cel bun. Se întorsese în Galileea pentru a se îndepărta de liderii religioși care voiau să-L omoare. El știa că avea să fie răstignit ca Miel de Paști la Ierusalim, dar vremea nu venise încă. Și Satana știa asta. El făcea tot ce putea pentru a-L descuraja pe Isus. Isus era așa de tânăr! Mai erau încă atât de multe locuri unde putea să-i învețe și să-i vindece pe oameni fără a Se pune în pericol. De ce să Se întoarcă la Ierusalim, acolo



unde preoții conducători Îl urau și voiau să-L omoare? Dar Isus știa că era timpul să Se întoarcă.

Acestea erau doar câteva dintre gândurile cu care Satana L-a ispitit pe Isus. Crezi că ai fi putut rezista știind că, dacă te-ai fi întors, ai fi fost ucis la Ierusalim? Dacă Isus ar fi cedat la oricare dintre acele ispite de a Se salva pe Sine însuși, am fi fost pierduți cu toții. Oh, cât de mulțumitori putem fi pentru că El „Și-a îndreptat fața hotărât să meargă la Ierusalim”!

Pentru a pregăti un loc unde să rămână peste noapte în călătoria lor, Isus a trimis pe Iacov și pe Ioan într-un sat samaritean. Dar când oamenii de acolo au auzit că mergea la Ierusalim, nu L-au primit. Iacov și Ioan erau atât de supărați, încât au vrut cheme foc din cer asupra aceluia sat. Dar Isus nu-i forțează niciodată pe oameni să-L primească. Ce a spus El despre asta? **Luca 9:55,56** ■

În această călătorie, Isus a mers încet, oprindu-Se în multe locuri pentru a-i învăța pe oameni. După mai multe astfel de săptămâni, El a vizitat Ierusalimul pentru scurt timp. Apoi a mers din nou din loc în loc pentru a-i ajuta pe oameni. Acest lucru a continuat timp de mai multe săptămâni. De ce a călătorit Isus astfel? Pentru a atrage atenția multor oameni, astfel încât ei să observe lucrarea Lui care avea să se încheie prin răstignirea Sa pe cruce. Acela avea să fie sfârșitul acestei călătorii.

El „Și-a îndreptat fața hotărât” să meargă acolo, astfel încât să-ți ia locul pe crucea aceea.

Aplicație: *Ești ferm în îndeplinirea misiunii lui Dumnezeu în viața ta? Sau l-ai lăsat pe Satan să îți distragă atenția?*

MIERCURI

Șaptezeci de misionari (Luca 10:1-27)

Isus a făcut o călătorie lungă și lentă din Galileea la Ierusalim. După ce a mers prin Samaria, a trecut râul Iordan către Perea, unde mulțimile de oameni s-au adunat curând să audă învățătura Lui.

Mulți dintre urmașii lui Isus erau cu El în această călătorie. Unii dintre ei fuseseră cu El când îi trimisese pe cei 12 ucenici în călătoria misionară. De data aceasta, a ales 70 dintre aceștia și i-a trimis în toate acele locuri pe care urma să le viziteze înainte de a merge la Ierusalim.

Indicațiile date erau cam aceleași ca și pentru cei 12, doar că lucrarea celor 70 nu era limitată doar la iudei. Ei au mers la samariteni și la alte naționalități, și lucrarea lor a fost un succes. Când s-au întors, ei se bucurau și de faptul că demonii îi ascultasera. Dar era un motiv și mai bun pentru a se bucura. Care era acesta?

Luca 10:17,18 ■

Isus a văzut că lucrarea Lui era învingătoare asupra lui Satana. Cerul avea să fie asigurat prin sacrificiul Său. Acum citește **versetul 20**. ■

Lucrarea lui Isus în Perea era de mare succes. Lide-rii religioși aveau mai puțină influență asupra oamenilor de acolo decât în Iudeea. Mulțimile se adunau oriunde mergea. Isus îi pregătea pe ascultătorii Săi să înțeleagă lucruri foarte valoroase, deoarece avea de gând să se întoarcă mai târziu în Perea și să le spună o pildă importantă.

Dar acum Isus a traversat râul Iordan înapoi în Iudeea. El era în Ierihon și vorbea unei mari adunări, atunci când un învățător al Legii s-a ridicat și a pus o întrebare importantă: „Învățătorule, ce să fac ca să moștenesc viața veșnică?”. În loc să-i dea o listă a lucrurilor de făcut, Isus l-a întrebat: „Ce este scris în Lege?” În răspunsul său, acesta citează Scripturile. Citește **versetul 27**. ■

Aplicație: Gândește-te la asta! Ascultarea de porunci arată dragostea noastră pentru Dumnezeu și pentru ceilalți. Nu putem să le respectăm fără acea iubire (1 Ioan 5:3). Noi nu avem dragoste decât dacă Dumnezeu trăiește în noi (1 Ioan 4:16). O, cât de mult dorește El să facă asta! El ne iubește atât de mult și vrea să ne dea o dragoste ca a Lui. El bate acum la ușa inimii tale. **Apolipsa 3:20** ■

JOI

Cine este aproapele meu? (Luca 10:9-32)

RĂSPUNZÂND la o întrebare a lui Isus, un învățător al Legii a citat Scripturile și a vorbit despre iubirea față de Dumnezeu și față de aproapele. „Bine ai răspuns”, i-a zis Isus; „fă așa și vei avea viață veșnică”. **Luca 10:25-28** ■

Dar învățătorul Legii studiase Scripturile și nu mai era mulțumit cu regulile stabilite de farisei. Voia să știe ceea ce era cu adevărat important. Modul în care Isus i-a vorbit, l-a făcut să-și dea seama că el nu-i iubea pe alții așa cum se iubea pe sine. Dar în loc să recunoască asta, a pus o întrebare. **Luca 10:29** ■

Aceasta era o întrebare pentru care iudeii aveau multe discuții. În gândirea lor, păgânii și samaritenii nu reprezentau „aproapele” lor. Dar care dintre oamenii din poporul iudeu reprezentau „aproapele” lor? Cu siguranță, nu vameșii. Dar cum rămânea cu oamenii neștiutori sau bolnavi pe care iudeii foarte zeloși îi considerau necurați? Acei oameni erau „aproapele” lor?

Este mai bine să înveți adevărul decât să te cerți despre ceva greșit, și asta a făcut Isus. În loc să se certe, El a spus o poveste adevărată care arată genul de dragoste pe care El o are pentru noi și pe care vrea să o avem și noi pentru alții. Înainte de a continua lecția de astăzi, citește prima parte din această povestire în **versetele 30-32**. ■

Distanța de la Ierusalim până la Ierihon este de aproximativ 24 km, iar între aceste două orașe drumul coboară în altitudine aproximativ 1 km. Într-un anumit loc, trece printr-un defileu stâncos și îngust. Acolo au ieșit tâlharii din ascunzătoarea lor și l-au rănit pe călătorul din povestirea noastră.

Preotul și levitul care coborau pe același drum se întorceau acasă de la serviciul de la templul din Ierusalim. Probabil că locuiau în Ierihon, pentru că erau în mulțimea aceea de oameni când Isus a spus povestirea aceasta.

Niciunul dintre ei nu știa dacă omul rănit era iudeu. Crezând că ar fi putut fi un samaritean, ei „au trecut înainte pe alături”, lăsându-l la marginea drumului să moară. Acesta este un lucru groaznic.

Aplicație: Cum ar trebui să tratăm pe oamenii de altă cultură? **Levitic 19:33,34** ■

VINERI

Samariteanul milos (Luca 10:33-37)

CA răspuns la întrebarea învățătorului Legii, Isus spunea o povestire despre un om care fusese jefuit și rănit pe drumul periculos dintre Ierusalim și Ierihon.

Un preot și un levit mergeau pe același drum și l-au văzut pe acesta. Îngerii priveau cu interes ca să vadă dacă aveau să-l ajute. Oprește-te în acest moment și, înainte de a continua cu această lecție, citește întreaga poveste din **Luca 10:30-35**. ■



4000 î.Hr.

3000 î.Hr.

2000 î.Hr.

1000 î.Hr.

Eternitate



Preotul și levitul nu știau dacă omul rănit era iudeu. Ei au crezut că putea fi un samaritean. Îi urau pe samariteni și nu ar fi ajutat pe nimeni din neamul acela. Când unii iudei au vrut să Îl jignească pe Isus, ei nu s-au putut gândi la nimic mai rău decât să spună despre El că era un samaritean posedat de diavol. **Ioan 8:48** ■

Chiar dacă ei gândeau așa, Isus vedea diferit lucrurile. El a continuat povestirea și a spus despre un samaritean disprețuit care mergea pe acel drum călare pe măgarul său. Acesta l-a văzut pe omul rănit și a avut milă de el. Se aflau în Iudeea, și samariteanul se aștepta ca rănitul să fie un iudeu. Dacă așa era, el știa că un iudeu nu l-ar fi ajutat dacă s-ar fi găsit pe marginea unui drum, rănit.

Dar samariteanul nu a fost interesat de naționalitatea omului rănit. Fie că era un iudeu sau un păgân, pentru el nu conta. Preocuparea lui era să aibă grijă de acel om. Îngerii, deși nevăzuți, erau alături de el. Acesta este numit samariteanul milos. El era cu adevărat convertit, așa că poate îl vei vedea în ceruri.

Când Isus a terminat povestirea, l-a întrebat pe învățător: „Care dintre aceștia trei ți se pare că a dat dovadă că este aproapele celui ce căzuse între tâlhari?” Cum a răspuns învățătorul fără a pronunța cuvântul „samaritean”? **Luca 10:36,37** ■

Aplicație: Nu știm ce a făcut învățătorul Legii după aceea. Cu siguranță că el și toți ceilalți din mulțimea aceea din Ierihon au avut gânduri noi cu privire la cine era „aproapele” lor. „Aproapele” nostru nu înseamnă doar prietenii de lângă noi, ci reprezintă pe orice om, de oriunde, care are nevoie de ajutorul nostru. Isus este adevăratul „Samaritean milos”. El a văzut cum am fost răniți de Satana și a venit din cer pentru salvarea noastră. S-a oferit să ne dea propria Sa haină a neprihănirii. El a plătit pentru mântuirea noastră. Ce exemplu perfect și iubitor este El!

Două feluri de păstori

Isus a vorbit despre două feluri de păstori în **Ioan 10:1-14**. Pentru a arăta ce fel de păstor descrie fiecare expresie, scrie „bun” sau „rău” în spații goale de mai jos:

1. _____ Are grijă de turmă.
2. _____ Nu este amabil cu oile sale.
3. _____ Cunoaște fiecare oaie pe nume.
4. _____ Nu-i pasă de oi.
5. _____ Caută fiecare oaie pierdută până când o găsește.
6. _____ Ajută cu blândețe oile slabe și bolnave.
7. _____ Are grijă de siguranța lui, nu a oilor.
8. _____ Fuge atunci când oile sunt în pericol.
9. _____ Poartă mieii în brațele lui.
10. _____ Ignoră oile bolnave sau pierdute.
11. _____ Merge în fața oilor și le arată drumul.
12. _____ Permite ca oile să se împrăștiie atunci când animalele sălbatice atacă.
13. Ce fel de „păstor” a fost Isus când S-a aflat pe pământ? _____
14. Înveți să fii un păstor bun pentru frații, surorile și prietenii tăi mai mici? _____

Potrivește!

Trage linii pentru a potrivi cuvintele din stânga cu frazele din dreapta.

- | | |
|----------|---|
| Păstorul | 15. Îl urmează pe păstor și îi cunoaște vocea. |
| Tâlharul | 16. Intră pe poartă și cheamă fiecare oaie după nume. |
| Paznicul | 17. Nu intră pe poartă. |
| Oaia | 18. Îi deschide păstorului poarta. |

Povestirea samariteanului milos

Numerotați evenimentele în ordine (1-8).

19. _____ Un levit s-a oprit să se uite la omul rănit, dar a continuat să meargă mai departe.
20. _____ Samariteanul a bandajat rănilile omului bătut de tâlhari.
21. _____ Un iudeu a fost jefuit și bătut pe drumul către Ierihon.
22. _____ Samariteanul a plătit hangului ca să aibă grijă de omul rănit.
23. _____ Un samaritean a văzut pe omul rănit și i-a părut rău pentru el.
24. _____ Samariteanul l-a dus pe om la un han și l-a îngrijit.
25. _____ Un preot a trecut pe lângă bărbatul rănit, dar pe cealaltă parte a drumului.
26. _____ Samariteanul a mers la omul rănit.

Ioan 10:1-30;

Luca 9:51-56; 10:1-37;

Hristos Lumina Lumii,
p. 476-505

Referințe



1000 d.Hr.



2000 d.Hr.

Eternitate

Căutându-i pe ai Săi



Text de memorat: Ioan 13:35

„Prin aceasta vor cunoaște toți
că sunteți ucenicii Mei: dacă veți
avea dragoste unii pentru alții.”

DUMINICĂ

Isus ne iubește

ISUS a spus povestea despre samariteanul milos pentru a răspunde învățătorului Legii care Îl întrebase cine era aproapele său. Dar, de asemenea, a oferit acest răspuns pentru mulți alții, inclusiv pentru noi. **Luca 10:29-37** ■

Probabil că cei care Îl ascultau pe Isus povestind știau deja despre samariteanul care salvase viața iudeului bătut și jefuit de tâlhari. Nu se întâmplase cu mult înainte ca Isus să spună povestirea, deci toți știau că era adevărată. Dar ei nu învățaseră din această întâmplare lecția pe care El voia ca ei să o învețe.

Isus spusese povestea ca nimeni altcineva, și oamenii erau fascinați. El le-a arătat dragostea samariteanului pentru un iudeu care nu l-ar fi iubit la fel. Cum crezi că s-au simțit când El descria grija iubitoare acordată unuia dintre conaționali lor de către un om, membru al unui popor pe care îl disprețuiau?

Învățătorul Legii nu văzuse nimic greșit în decizia preotului de a nu-l ajuta pe omul rănit, având în vedere că acesta din urmă putea fi un samaritean. Oamenii care ascultau probabil că se gândeau la fel. Dar, după ce l-a ascultat pe Isus descriind dragostea samariteanului pentru dușmanul său, învățătorul a recunoscut că acesta fusese „aproapele” omului rănit. Oamenii erau profund mișcați. Vorbind

despre samaritean și faptul că a dat dovadă de dragoste și milă, Isus a descris ceea ce a făcut și face El pentru noi, cei care suntem răniți și zdrobiți de păcat ca și omul care fusese lăsat să moară la marginea drumului. **Isaia 1:5; Romani 5:10** ■

Dar spre deosebire de preot și levit, Isus nu ne „ocoleşte” și nu ne lasă să ne confruntăm cu moartea veșnică, ci are milă de noi asemenea samariteanului milos. El ne iubește, ne ajută și ne vindecă de păcat. Grija lui plină de dragoste ne ajută și pe noi să-L iubim. Citește **1 Ioan 4:19**. ■ Ce vrea El să facem? **Ioan 13:34**

LUNI

Călătorind la Ierusalim

UNELE dintre cele mai importante învățături predate de Isus s-au desfășurat în momente și locuri ce pot părea total neplanificate. Învățătura Lui despre nașterea din nou a fost mai întâi prezentată lui Nicodim, noaptea. Și învățăturile din povestirea samariteanului milos au fost întâi prezentate în Ierihon, când era doar în trecere.

Isus era încă pe drumul spre Ierusalim. Aceasta fusese destinația Lui începând din momentul în care „**Și-a îndreptat fața hotărât**” să meargă acolo, plecând din Galileea. Călătoria Sa fără grabă Îl purtase prin locuri unde a putut să vorbească oamenilor în Samaria și Perea, iar la revenirea în Iudeea se opri în Ierihon.

Toate aceste călătorii se întinseseră pe câteva săptămâni, și iarna se apropia. Praznicul Înnoirii Templului (Hanukkah) avea loc în timpul iernii. Se pare că Isus voia să meargă la templul din Ierusalim ca

Biblia

mea

21 septembrie
B 38

spune



să participe la această sărbătoare. Prezența Lui L-ar fi făcut cunoscut mai multor oameni, iar aceștia ar fi putut după aceea observa drumul Său către cruce.

Așa că El și ucenicii au părăsit Ierihonul pe același drum pe care călătorise și samariteanul milos când îl găsisese pe omul rănit. Isus și ucenicii mergeau pe jos. Sunt aproximativ 24 km de la Ierihon la Ierusalim. Mare

parte din acest drum este în urcare pentru că Ierusalimul se află la o altitudine cu aproximativ 1 km mai mare decât Ierihonul.

În timpul acestei călătorii obositoare, Isus a avut timp să se gândească la multe lucruri. El îi iubea pe oameni, dar ei nu Îl înțelegeau. „Nici frații Lui nu credeau în El” (Ioan 7:5). Ucenicii încă mai credeau că avea să întemeieze o împărăție pământească (Fapte 1:6). Liderii poporului Îl urau (Ioan 15:18). L-a descurajat acest lucru pe Isus? Citește **Isaia 42:4**. ■

Aplicație: *Nici tu nu ar trebui să fii descurajat atunci când oamenii te urăsc. Iubește-i tu în schimb, așa cum l-a iubit și l-a ajutat samariteanul milos pe dușmanul său. Mai mult decât atât, Isus vrea să-i iubești pe ceilalți așa cum te-a iubit și El pe tine (Ioan 15:12,13). Dar cum poți face asta? Citește Ioan 17:26; Evrei 12:2.* ■

MARTI

Un refugiu în Betania

Isus și ucenicii Lui urcau pe drumul abrupt de la Ierihon spre Ierusalim. Era aproape timpul pentru Praznicul Înnoirii Templului. Isus se îndrepta spre Ierusalim pentru a participa la această sărbătoare. Și dușmanii Săi aveau să fie acolo, dar asta era de așteptat. Viața pe pământ nu a fost ușoară pentru El. Oamenii rău intenționați Îl urmau pe Isus aproape peste tot pe unde se ducea, făcând lucrarea Sa și mai dificilă. **Luca 20:20** ■

Isus nu avea nicio casa a Sa. El spunea că nu avea „unde-Și odihni capul” (Luca 9:58). Și, de asemenea, trebuia să depindă de alții pentru mâncare și orice altceva avea nevoie. **Luca 8:1-3** ■

Luând asupra Sa natura noastră umană, era normal să Se bucure de o casă unde să se poată relaxa împre-

ună cu prietenii loiali și să nu fie deranjat de inamici. Ce binecuvântare a fost să găsească o astfel de casă în acest drum dinspre Ierihon!

Drumul pe care mergeau trecea prin satul Betania, care era la aproximativ 3 km est de Ierusalim (Ioan 11:18). Trebuie să fi fost foarte obosiți și înfomețați când au ajuns acolo, „și o femeie, numită Marta, L-a primit în casa ei”. **Luca 10:38** ■

Se pare că Marta se ocupa de casă, dar ea nu locuia acolo singură. Avea un frate numit Lazăr și o soră pe nume Maria, care probabil era mai tânără decât Marta. Aceasta era prima vizită a lui Isus în casa lor. Imediat a legat o prietenie plină de dragoste cu ei, mai ales cu Lazăr, pentru care mai târziu a făcut cea mai mare minune. El a găsit în casa lor pacea și înțelegerea pe care le dorise. Învățând mulțimile care se înghesuiau aproape în fiecare zi, El folosea pilde aproape întotdeauna. Dar acest lucru nu era necesar în această casă. Ei înțelegeau și prețuiau importanța lecțiilor Lui fără a fi nevoie să le așeze în pilde pentru a Se proteja pe El Însuși de condamnarea fariseilor geloși.

Aplicație: *Și tu ai început să înțelegi cele mai importante lecții biblice pe care Isus le-a prezentat prin povestirile Sale, nu doar povestirile pentru copiii mai mici.*

MIERCURI

Stând la picioarele lui Isus (Luca 10:38-42)

În Betania, Isus și ucenicii Lui au fost primiți în casa lui Lazăr și a celor două surori ale sale, Marta și Maria.

Primirea de oaspeți — chiar și străini — în casa cuiva nu era ceva neobișnuit în timpurile biblice. Astfel de întâmplări menționate în Biblie sunt prea numeroase pentru a fi prezentate aici. Vom lua doar două dintre acestea ca exemple.

Citește în Vechiul Testament cum o femeie și soțul ei l-au primit pe profetul Elisei în casa lor (2 Regi 4:8-10). Apoi citește în Noul Tes-



tament despre o femeie de afaceri, Lidia, care îl ruga pe apostolul Pavel și pe cei care erau cu el să rămână în casa ei. **Fapte 16:14,15** ■

Ambele case au fost binecuvântate de prezența mesagerilor lui Dumnezeu. Dar casa lui Lazăr și a surorilor lui a fost binecuvântată de prezența Fiului lui Dumnezeu Însuși.

Maria știa asta și s-a așezat la picioarele Lui hrănindu-se din Cuvintele Sale. Acestea erau mai prețioase pentru ea decât ce pregătea sora ei în bucătărie. Dar ce a spus Marta despre alegerea Mariei de a nu o ajuta? **Luca 10:38-40** ■

Ce i-a spus Isus Martei? **Versetele 41,42** ■

Dumnezeu are nevoie de oameni ca Marta, care lucrează din greu și întotdeauna pot fi de nădejde, dar ei nu trebuie să uite cel mai important lucru – să stea la picioarele lui Isus în fiecare dimineață și să învețe de la El, așa cum a făcut Maria.

Aplicație: Ți-ar fi plăcut să fii în casa lui Lazăr în ziua aceea când Isus era acolo? De fapt, Îl poți avea la tine acasă în fiecare zi. Viața Lui este în Cuvântul Său, Biblia (Ioan 6:63), și pe măsură ce îl studiezi, vei sta ca Maria, la picioarele Lui.

Studiul tău din Biblie îți poate oferi o legătură cu Isus care nu va fi luată de la tine. Acesta este răspunsul pe care i l-a dat El Martei cu privire la Maria, care asculta Cuvintele Sale în acea zi. **Luca 10:42** ■

JOI

Praznicul Înnoirii Templului (Ioan 10:22-39)

ISUS și ucenicii Lui s-au bucurat de vizita odihnitoare în casa lui Lazăr și a surorilor lui, Marta și Maria. Dar această vizită a însemnat pentru Isus mai mult decât odihna fizică și hrana bună pregătită de Marta. Crease o legătură spirituală cu această familie. El i-a vizitat adesea după aceea. Casa lor a devenit un refugiu pentru El, iar vizitele Sale au fost o binecuvântare și pentru ei. Ce spune Biblia despre primirea de oaspeți? **Evrei 13:2** ■

Sosise timpul să plece din acest refugiu de pace și liniște și să meargă la Ierusalim. Era acum iarnă, și mulțimile de oameni aveau să se adune la sărbătoarea de la templu. Poate că Lazăr și surorile lui au mers la sărbătoare împreună cu Isus și ucenicii Lui.

Am aflat, într-o lecție anterioară, că sărbătoarea aceasta se ținea în cinstea momentului în care un nou altar de sacrificiu fusese inaugurat de Iuda Macabeul cu aproape 200 de ani înainte. Altarul anterior fusese întinat de un rege păgân numit Antioh Epifanul, care îl



folosise pentru sacrificiul animalelor necurate, inclusiv porci. Acea sărbătoare care urma să aibă loc era uneori numită „sărbătoarea luminilor” (sau Praznicul Înnoirii Templului). Acum este numită Hanukkah,

care înseamnă „dăruire”. Se celebrează în decembrie sau ianuarie, în funcție de calendarul sacru evreiesc.

Când a fost întrebat dacă El era Hristos, Isus le-a reamintit liderilor religioși că le spusese deja că El este Păstorul cel bun, dar ei nu Îl crezuseră. Când a spus: „Eu și Tatăl una suntem”, au fost din nou gata să-L ucidă cu pietre, cum se întâmplase la sărbătoarea Corturilor. „Dar El a scăpat.” **Ioan 10:26-30,36-39** ■

Aplicație: Cum a putut fi Isus așa răbdător cu acei lideri religioși? Doar pentru că era una cu Tatăl Său. Și singurul mod în care putem fi răbdători este de a fi una cu Isus.

VINERI

Refuzând să creadă

CÂND liderii religioși din Ierusalim erau gata să-L ucidă cu pietre, El a scăpat de ei. De ce? Nu venise El să moară pentru noi? Nu era Ierusalimul locul unde avea să se întâmple lucrul acesta? El Își „îndreptase fața hotărât” când plecase din Galileea. De ce acolo a vrut să scape de la moarte? Observă următoarele motive: prin profetul Daniel, Dumnezeu a spus că Isus avea să fie botezat în toamna anului 27 d.Hr. și așa a fost. Aceeași profeție spunea că avea să moară în primăvara anului



4000 î.Hr.

3000 î.Hr.

2000 î.Hr.

1000 î.Hr.

Eternitate

31 d.Hr., iar acel moment încă nu sosise. Poți revedea profețiile lui Daniel în lecțiile B-3, B-4 și B-5.

Mielul de Paște era un tip (simbol) al lui Isus, așa că El trebuia să fie sacrificat în timpul Paștelui, care întotdeauna era în primăvară. El nu ar fi trebuit să fie sacrificat prin lapidare. Îi spusese lui Nicodim că trebuie să fie „înălțat”, adică El avea să fie ridicat pe o cruce.

Ioan 3:14 ■

Știa că acea cruce era destinația Lui. Prezența Lui la Praznicul Înnoirii Templului era doar o parte din călătoria Sa către acel scop final. S-a întâmplat așa pentru a Se descoperi cât mai multor oameni. El spusese despre aceasta: „Voi atrage la Mine pe toți oamenii”. **Ioan 12:32** ■

Voia să-i atragă și pe acei lideri religioși. Vorbind cu ei la sărbătoarea din acea iarnă, le oferise șansa de a-L accepta ca Mesia. Dar ei nu au crezut ceea ce a spus El. **Ioan 10:26** ■

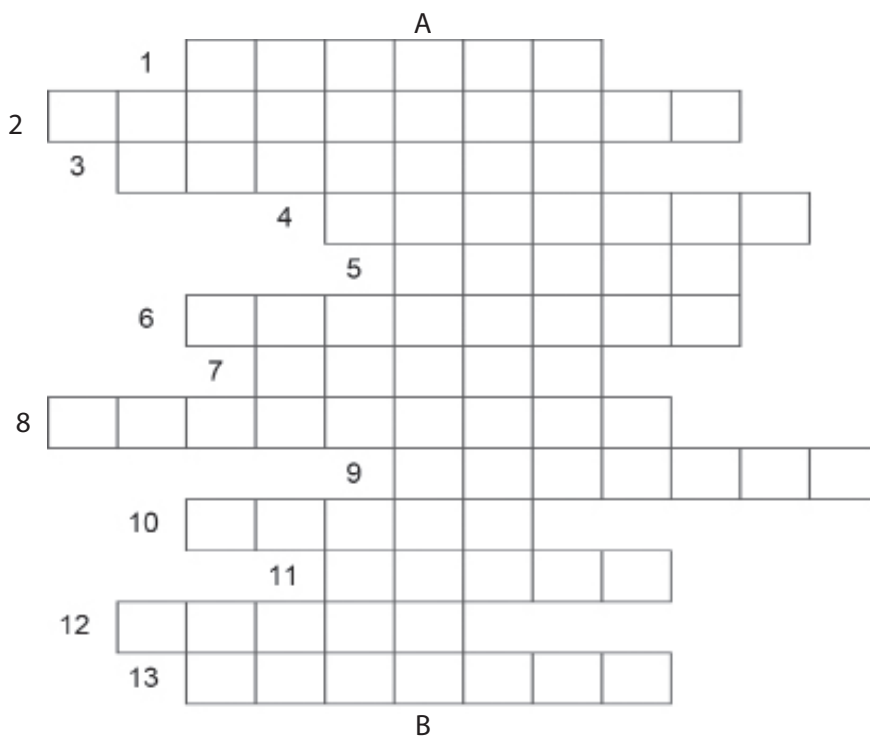
Isus trebuie să se fi simțit trist când a părăsit templul în ziua aceea. El avea să moară în curând, astfel încât toți oamenii să poată avea viața veșnică. Dar, respingându-L, ei alegeau moartea veșnică.

Aplicație: Oamenii încă aleg așa cum au făcut acei lideri religioși — fără să creadă ceea ce spune Isus. Noi trebuie să credem ce spune El în toată Biblia.

Dar a crede nu este suficient. Chiar și demonii cred (Iacov 2:19). Noi trebuie să ascultăm, amintindu-ne că numai rămânând aproape de Isus este posibil să-L lăsăm să trăiască în noi. **Ioan 15:5** ■

Completați rebusul folosind indiciile enumerate:

1. Mielul reprezenta un _____ pentru Mesia
2. Omul care l-a ajutat pe cel rănit era _____ .
3. Cetatea în care locuiau Maria, Marta și Lazăr.
4. Oraș în care Isus a povestit despre samariteanul milos.
5. Isus urma să moară pe o _____ .
6. Cum numesc evreii astăzi sărbătoarea luminilor.
7. Cel care s-a oprit lângă omul rănit, dar a trecut mai departe.
8. Oraș în care avea loc sărbătoarea luminilor.
9. Orașul în care a crescut Isus.
10. Femeia care L-a primit pe Isus și a lucrat din greu pentru El.
11. Femeia căreia îi plăcea să-și petreacă timpul învățând de la Isus.
12. Fratele Mariei și al Martei.
13. Profetul Daniel a spus că în toamna anului 27 Isus avea să fie _____ .



14. Descoperă pe coloana A-B ce au reprezentat vizitele lui Isus în casa celor trei frați: Marta, Maria și Lazăr.

15. Numiți și alți oameni din Biblie pentru care primirea de oaspeți a însemnat o binecuvântare.

16. Cum îi răsplătește Dumnezeu pe oamenii ospitalieri? Evrei 13:2

Ioan 10:22-39;
Luca 10:38-42;
Hristos Lumina Lumii,
p. 524, 525

Referințe



1000 d.Hr.



2000 d.Hr.

Eternitate

Lecții despre slujire



Text de memorat: Matei 10:38,39

„Cine nu-și ia crucea Lui și nu vine după Mine nu este vrednic de Mine. Cine își va păstra viața o va pierde și cine își va pierde viața pentru Mine o va câștiga.”

DUMINICĂ

Rugăciunea stăruitoare (Luca 11:1-8)

DUPĂ Praznicul Înnoirii Templului, Isus și ucenicii Săi au părăsit Ierusalimul și s-au întors în Perea. Acesta era numele regiunii de „dincolo de Iordan”, unde El îi învățase și vindecase pe oameni înainte de a merge la Ierusalim de data aceasta. Ce au spus oamenii despre Isus când S-a întors la misiunea Sa după această scurtă absență? **Ioan 10:40-42** ■

În timpul acestei perioade, ucenicii lui Isus au venit la El în timp ce se ruga cu voce tare, probabil dimineața devreme. În timp ce ascultau în liniște, au început să-și dorească să se roage cum Se ruga Isus. Când El a terminat rugăciunea, unul dintre ei l-a cerut să-i învețe cum să se roage. Ceea ce i-a învățat se aseamănă cu ce a spus mulțimii adunate pentru a asculta predica Sa de pe munte. (Matei 6:9-13). Poate că ai învățat-o deja pe aceea. Isus nu ne-a sugerat să folosim întotdeauna aceleași cuvinte. În rugăciune ar trebui să amintim aceleași gânduri, în propriile noastre cuvinte. Compară modelul de rugăciune din Matei cu cel din **Luca 11:1-4**. ■

Lucrarea lui Isus în Perea a fost mai mult decât învățare și vindecare pentru oamenii care se înghesuiau în jurul Lui. El le dădea ucenicilor Săi lecții importante pe care aveau nevoie

să le învețe înainte ca El să-i părăsească, așa cum avea să se întâmple câteva luni mai târziu.

O parte din învățătura Sa către discipolii Săi le-a fost prezentată în privat, cum s-a întâmplat și cu rugăciunea model. De asemenea, următoarea lecție despre rugăciune probabil că a fost spusă în același timp. Este sub forma unei pilde. Citește în **versetele 5-8**. ■

Următorul verset spune: „Cereți și vi se va da”. Și totuși, de ce nu primim tot ceea ce cerem? Citește răspunsul în **Iacov 4:3**. ■

Aplicație: *Omul din pildă nu a cerut pentru sine, ci a cerut ca să poată ajuta pe altcineva. Când nu cerem egoist, Dumnezeu ne oferă atât pentru a-i ajuta pe alții, cât și să ne ajungă nouă înșine. A făcut deja asta pentru regele Solomon. 1 Regi 3:5,9-14* ■

LUNI

Vindecare în Sabat (Luca 13:10-17)

ERA o zi de Sabat, iar Isus predica într-o sinagogă din Perea. Conducătorul sinagogii privea și asculta cu atenție ce se spunea.

Când Isus a văzut în publicul de acolo o femeie cocoșată, inima Lui plină de milă și dragoste S-a îndreptat către ea. Cunoștea regulile stabilite de oameni cu



Biblia

mea
28 septembrie
B 39

spune

privire la vindecările în Sabat, dar a rugat-o să vină la El. Știa despre conducătorul sinagogii că respecta tradițiile.

Una dintre acestea spunea că o persoană cu o problemă urgentă putea primi ajutor în Sabat. Dar cineva care avea o suferință cronică ar fi trebuit să aștepte până la sfârșitul Sabatului. Însă Isus nu-i trata așa pe oameni.

Biata femeie fusese cocoșată timp de peste 18 ani. Chiar dacă Isus știa că era privit, intenționat nu a lăsat acest lucru să-L oprească din vindecarea ei.

Ea a mers la Isus, și El a pus mâinile peste ea, zicând: „Femeie, ești dezlegată de neputința ta”. În acel moment, ea s-a îndreptat și L-a slăvit pe Dumnezeu. Fața ei strălucea de fericire.

Dar conducătorul sinagogii nu era fericit. Se gândea la acele reguli inventate cu privire la Sabat. Ce a spus acesta? **Luca 13:14** ■

Când Isus a răspuns, „toți potrivnicii Lui au rămas rușinați; și norodul se bucura de toate lucrurile minunate pe care le făcea El”. Ce a spus Isus astfel încât oamenii au reacționat în acest fel? **Versetele 15-17** ■

Dumnezeu spusese că Mesia avea să dea „robilor slobozenia și prinșilor de război, izbăvirea” (Isaia 61:1). El a făcut acest lucru atunci când a dezlegat-o pe acea femeie pe care Satana o ținuse legată timp de 18 ani.

Aplicație: *Același lucru ne-a fost dat și nouă să-l facem. Citește Isaia 58:6,7. ■ Cum poți urma îndemnul lui Dumnezeu din acele versete?*

MARȚI

A face bine în Sabat (Luca 14:1-6)

ISUS a arătat într-un mod frumos cum este dragostea lui Dumnezeu, prin vindecarea acelei femei cocoșate. Despre acest lucru am citit în lecția de ieri. El a vindecat-o atunci când a văzut-o. Nu a așteptat până a doua zi de după Sabat.

Evangeliiile amintesc de cel puțin șapte momente în care El a ales în mod intenționat să facă vindecări miraculoase în Sabat. În lecția de astăzi vom citi despre cea de-a șaptea vindecare în Sabat.

S-a întâmplat când Isus era invitat la cină în casa unuia dintre conducătorii fariseilor. Ca de obicei, El era urmărit cu atenție de spionii care încercau întotdeauna să prindă orice cuvânt sau faptă ce ar fi putut folosi împotriva Lui. Totuși, deși trebuie să fi fost foarte obositor, Isus era întotdeauna foarte răbdător.

Poate că persoana care L-a invitat pe Isus la cină chemase în mod intenționat un om cu o boală care

îi făcea corpul să se umfle și să fie dureros. Biblia o numește „dropică”. Isus l-a observat pe omul acela. Știa că toată lumea aștepta să vadă ce avea să facă.

Privind la învățătorii legii și la farisei, El i-a întrebat: „Oare este îngăduit a vindeca în ziua Sabatului sau nu?” Ei nu au vrut să răspundă la întrebare, deci nu au spus nimic. Nici Isus nu a spus nimic. El doar l-a vindecat pe om, și toată lumea l-a privit cum pleacă bucuros.

Ce a întrebat Isus apoi? **Luca 14:5,6.** ■ Ca și mai înainte, nimeni nu a răspuns la întrebarea Lui.

Aplicație: *Dacă ai avea un câine sau un alt animal de companie, și ar cădea într-o gaură adâncă în Sabat, l-ai scoate de acolo? Cu siguranță că da. Salvarea vieților și alinarea suferinței în Sabat, fie că e vorba de oameni sau de animale, sunt acte de milă foarte importante.*

Putem fi siguri că păstrăm Sabatul atunci când noi urmăm exemplul și învățăturile lui Isus.

MIERCURI

Caută să fii umil (Luca 14:7-14)

DUPĂ ce Isus a vindecat pe acel bolnav în casa unuia dintre conducătorii fariseilor, El a dat oaspeților câteva sfaturi. Observase că fiecare dintre ei încercase în mod egoist să obțină un loc care ar fi arătat tuturor că erau respectați. Isus a spus că acest lucru nu era înțelept.

Ce s-ar fi întâmplat dacă un oaspete ar fi ocupat locul cel mai bun, dar un alt oaspete, care urma să sosească mai târziu, avea să fie mai important? Cât de jenant ar fi fost să i se ceară să se mute pe un loc mai puțin special!

Isus a sugerat că ar fi de dorit ca un oaspete să se așeze inițial pe locul cel mai puțin important. Apoi, dacă gazda avea să îl roage să avanseze într-un loc mai onorant, oamenii aveau să îl admire. Era mult mai bine decât să fii jenat din cauza faptului că trebuie să te muți pe un loc mai umil. Isus a încheiat acest sfat înțelept pentru oaspeți cu niște cuvinte pe care ar trebui să le memorăm. Ar



trebui să ni le amintim de fiecare dată când ne aflăm în căutarea admirației altora. Citește ce a spus în **Luca 14:11**. ■

Apoi Isus i-a dat gazdei Sale un sfat înțelept. Când dai o masă specială, a spus El, nu invita întotdeauna numai dintre oamenii pe care îi cunoști și care „te vor chema și ei la rândul lor pe tine”, cum ar fi prieteni speciali, rude sau vecini bogați. Asta înseamnă, de fapt, să fii egoist. În felul ăsta nu faci decât să crești mândria ta și pe cea a oaspeților tăi.

În schimb, invită oameni care sunt săraci, cu handicap sau cu probleme de sănătate. Ei nu vor putea să „te cheme și ei la rândul lor pe tine”. Ei pot fi doar recunoscători pentru dragostea și grija pe care li le arăți. Iar la sfârșit de timp, fiecare persoană mântuită va fi răsplătită cu viața veșnică. Nicio persoană egoistă nu va primi acea recompensă. **Versetele 12-14** ■

Aplicație: *Isus vorbea pe un ton foarte amabil, iar ce spunea El era ceva ce toată lumea din casa fariseului avea nevoie să audă. Și noi trebuie să ascultăm și să facem ce a spus El în Sabatul acela.*

JOI

Ospățul cel mare (Luca 14:15-24)

SUS și mulți alții erau la masă în casa unuia dintre conducătorii fariseilor și le spunea să împărtășească binecuvântările lor cu ceilalți.

Ei nu împărtășeau cu lumea nici binecuvântările fizice și nici pe cele spirituale. Chiar îi disprețuiau pe samariteni și pe celelalte neamuri. Prin ceea ce spunea, Isus le expunea egoismul și mândria, făcându-i neliniștiți. Deci, într-un efort de a schimba subiectul, ce a făcut unul dintre ei? **Luca 14:15** ■

Acel om mândru a vorbit ca și cum nu s-ar fi îndoit că avea să meargă în Împărăția lui Dumnezeu. Celor mai mulți farisei de atunci le plăcea să se gândească cum va fi când vor participa la un ospăț în Împărăția lui

Dumnezeu, iar cei dintre „neamuri” vor sta afară, dorindu-și să fi putut și ei să fie invitați la sărbătoare.

Gândirea aceluia fariseu era la fel ca gândirea multor oameni de acum. Le place să creadă că sunt „mântuiți”, dar viețile lor nu arată că ei Îl cunosc pe Dumnezeu, deoarece nu respectă poruncile Lui. Citește ce spune Biblia despre asta în **1 Ioan 2:3,4**. ■

Isus știa ce gândea acel fariseu. L-a privit cu atenție și a început să spună o pildă. Avea să arate că nici el, nici majoritatea conaționalilor săi nu acceptaseră invitația la „Cina cea mare” din Împărăția lui Dumnezeu. Citește **Luca 14:16-24**. ■

Ospățul cel mare din pildă Îl reprezintă pe Isus. El este pâinea vieții, iar viața Lui este în Cuvântul Său. Precum oamenii care au primit prima invitație la „Cina cea mare”, națiunea evreiască primise prima invitație pentru a-L accepta pe Isus și Cuvântul Lui ca Pâine a vieții. **Fapte 13:46** ■

Dar cei din pildă au respins invitația, și alții le-au luat locul. De asemenea, poporul evreu L-a respins pe Isus, iar biserica creștină i-a luat locul. **Ioan 1:11,12** ■

Aplicație: *Credeți că cei care au respins invitația voiau cu adevărat să meargă la sărbătoare? Sau doar găseau scuze pentru că planurile proprii erau mai importante pentru ei?*

Cei care au respins invitația au fost mai interesați de lucrurile lumești. Acest lucru încă îi împiedică pe oameni să Îl accepte pe Isus și să studieze Cuvântul Său. Nu lăsa ca asta să se întâmple și cu tine.

VINERI

Costul uceniciei (Luca 14:25-35)

SUS îi învățase pe oameni în casa unuia dintre conducătorii fariseilor. Fusese invitat acolo pentru cină într-un Sabat. Lectiile pe care le-a predat celorlați oaspeți îi convinseseră că aveau nevoie să facă schimbări în modul în care trăiau. Unii dintre acei oaspeți de la cină ar fi putut fi dintre cei din „mulțimile mari”



4000 î.Hr.

3000 î.Hr.

2000 î.Hr.

1000 î.Hr.

Eternitate



care Îl urmau pe Isus în fiecare zi. Mulți dintre oamenii din mulțimea uriașă credeau probabil că era Mesia. Sperau, de asemenea, că în curând avea să se declare pe El Însuși rege al lui Israel.

Știind gândurile lor și marea dezamăgire pe care aveau să o trăiască în curând, Isus S-a oprit brusc. Ar fi vrut să vorbească cu ei despre aceasta. Întorcându-Se cu fața spre oameni, le-a spus câte ceva despre ce însemna să-L urmeze. Ce le-a sugerat că ar fi trebuit să facă ei mai întâi? **Luca 14:25-27** ■

Cuvântul „ură” din versetul 26 este o „figură de stil”. Nu înseamnă că trebuie să ne dorim răul nostru și al altora, ci înseamnă să-L iubești pe Isus mai mult decât pe oricine altcineva. Citește cum este scris în **Matei 10:37**. ■

Isus a continuat prin a spune alte două pilde prin care arăta cât de important este să cunoști mai întâi costul de a fi creștin. Pentru unii ar putea însemna pierderea prietenilor lor necreștini. Pentru alții ar putea însemna pierderea unui loc de muncă din cauza Sabatului. Citește aceste pilde în **Luca 14:28-33**. ■

Isus a vorbit apoi despre sare (**Luca 14:34,35**). Într-un alt moment a spus: „să aveți sare în voi înșivă” (**Marcu 9:50**). Sarea este un simbol pentru neprihănirea Lui, și ca să avem neprihănirea Lui în noi înșine, trebuie să avem viața Lui în noi. **Galateni 2:20** ■

Aplicație: Pentru a fi creștini adevărați, trebuie să fim întotdeauna dispuși să renunțăm la tot pentru a asculta de Isus (versetul 33). Unii copii și tineri au făcut asta când părinții lor necreștini i-au dat afară din casele lor. Ce spune Biblia despre ei? **Psalmi 27:10** ■

Adevărat sau fals?

1. A / F Conducătorul sinagogii a fost fericit că femeia bolnavă a fost vindecată în Sabat.
2. A / F Fariseii erau buni reprezentanți ai lui Isus.
3. A / F Suntem reprezentanți buni ai lui Isus, chiar dacă nu avem caracterul ca al Lui.
4. A / F Fariseii erau siguri că erau mântuiți.
5. A / F Fariseii credeau că vor sărbători în Împărăția lui Dumnezeu, în timp ce neamurile aveau să stea afară.
6. A / F Un adevărat urmaș al lui Isus trebuie să fie dispus să renunțe la toate.
7. A / F Dacă ai păcătuit și simți că nu te poți ruga, ar trebui să te rogi oricum.

Potrivește!

Potrivește descrierea cu textul biblic. Încercuiește ziua săptămânii în care s-a întâmplat fiecare minune.

8. ____ Isus a vindecat o femeie bolnavă, cocoșată.

1 2 3 4 5 6 7

9. ____ Isus a vindecat un om bolnav de dropică.

1 2 3 4 5 6 7

10. ____ Isus a vindecat un om cu o mână uscată.

1 2 3 4 5 6 7

11. ____ Isus a vindecat pe un om orb din naștere.

1 2 3 4 5 6 7

12. ____ Isus a vindecat un om posedat de demoni.

1 2 3 4 5 6 7

13. ____ Isus a vindecat-o pe soacra lui Petru.

1 2 3 4 5 6 7

14. ____ Isus a vindecat un om care fusese bolnav timp de 38 de ani.

1 2 3 4 5 6 7

Alege variantele corecte.

15. Ce scuze au oferit oamenii care au fost invitați la cină?

- a. ☐ Copilul meu este bolnav.
- b. ☐ Tocmai m-am căsătorit.
- c. ☐ Tocmai mi-am recoltat cerealele.
- d. ☐ Tocmai am cumpărat niște vite.
- e. ☐ Am o întâlnire la sinagogă.
- f. ☐ Tocmai am cumpărat niște terenuri.

Luca 11:1-8; 13:10-17;
Parabolele Domnului
Hristos, p. 139-149;
Cugetări de pe
Muntele Fericirilor,
cap. 5
Referințe

A. Luca 4:31-35

B. Luca 4:38,39

C. Luca 6:6-10

D. Luca 13:10-13

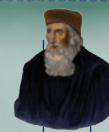
E. Luca 14:1-4

F. Ioan 5:5,8,9

G. Ioan 9:6,7,14



1000 d.Hr.



2000 d.Hr.

Eternitate

